

Türkiye'de Hukuk Yok Mu?

Polis, sahte belge düzenleyip dernek kapatıyor, insan tutukluyor...

İZLEME TUTANAĞI

18.04.2004 Günü İlçemiz Belediye Sinemasında İlçemizde kurulu ve faaliyette bulunan Ordu Temel Haklar ve Özgürlükler Derneğinin açılışını kutlamak amacıyla Grup Yorum'un katılacağı müzik şöleni ile derneğin açılışı yapılacağından;

Bahse konu konser başlamadan önce İl merkezinden ve Fatsa İlçesinden gelen takviye Polis gücüyle birlikte tüm şahısların üzerleri aranarak içeriye alınmışlardır. Konsere 26 ED 262 - 52 ED 994 - 52 M 4206 - 52 EL 476 - 34 GAR 63 - 52 DL 006 - 28 M 5015 - 52 M 0807 - 34 D 1244 - 52 M 0833 - 52 FH 252 - 52 AF 820 Plakalı araçlar ile Tokat, Ordu, Giresun, Sincap, illeriyle Aybastı, Ulubey, Fatsa, Terme ilçelerinden den katılımlarıyla birlikte yaklaşık 400 kişilik katılım olmuştur. Konser saat 19:40 sularında başlamış konser açılışını Ordu Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği Başkanı Dökmen M. ZİGİR, emreyle birlikte denetlenen bir konser...

Fişleme mi? İşte alası! Dahası; işte bu fişleme tutanakları "Uluslararası DHKP-C Operasyonu" adlı komponun Ünye bölümünde, onlarca devrimcinin "örgüt üyeliği"nden tutuklanmasının tek kanıtı olarak kullanıldı!!!

18 MART 2004 GÜNÜ ORDU TEMEL HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER DERNEĞİNİN AÇILIŞI İÇİN DÜZENLENEN GRUP YORUM'UN KONSERİNE KATILANLARIN LİSTESİDİR.

S.N	ADI SOYADI	GELDİĞİ YER	İŞİ	NÜFUSU
1	Onur BURBUT			
2	Bülent ŞEN			
3	Aydın KABADAYI			
4	Ümit ÇAYIROĞLU			

18 MART 2004 GÜNÜ ORDU TEMEL HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER DERNEĞİNİN AÇILIŞI İÇİN GELİNEREN ARAÇLAR

28 ED 262	Bordo	Brodway	
52 EK 994	Gri	Clio	
52 M 4206	Beyaz	Transit	
54 VA 706		İveco Minibüs	Grup Yorumun Aracı
52 EL 476	Açık Yeşil	Torco	

Halk için
Ekmek ve
Adalet

Haftalık Dergi / Sayı: 5 / Tarih: 23 Mayıs 2004 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000
www.ekmekveadalet.net | Mail:info@ekmekveadalet.net

**İşkenceli
Ölüm Hücrelerine
karşı direniş
111 ölümlle
sürüyor**

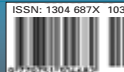
Faşizmin Yeni Maskesi: Uyum Yasaları!

İşkenceler
İnfazlar
F Tipleri
Komplolar
Fişlemeler
Tehdit Şantaj
Taciz
Tecavüz
Baskınlar
Yasaklar
Herşey
"Kopenhag
Kriterleri"ne
Uygun!

Halk için
Ekmek ve
Adalet

www.ekmekveadalet.net info@ekmekveadalet.net

"111 PEOPLE DIED IN PRISONS. ARE YOU HEARD?"

15 Mayıs'ta Abdi İpekçi Spor Salonu önündeydi TAYAD'lılar. "Sesimiz susmayacak, duyulmayan kalmayacak!" kararlılığıyla, sabrıyla her yerde oldukları gibi, oradaydılar.

O gün orada, Eurovision Şarkı Yarışması vardı. Haklı seslerini, sansürlenmiş gerçeği bu kez de oradan tüm dünyaya duyurmaya çalışacaklardı.

Saat 18:00 sıralarında spor salonunun önünde İngilizce ve Türkçe olarak "111 People Died In Prisons/Hapishanelerde 111 İnsan Öldü Duydunuz mu?" yazılı pankartlarını açan ve aynı sözlerin yazılı olduğu kuşlamalar yapan TAYAD'lılar, oligarşinin tecrit politikasını ve sansür uygulamalarını protesto ettiler.

Yarışmanın yapıldığı salonun içindeki şovda, Türkiye'nin günlük-güneşlik-turistik görüntüleri vardı. Dışarıda ise, Türkiye'deki zulüm gerçeği.

Çevrede bulunanlara "Tecrite

karşı sürdürülen ölüm orucu direnişinde kardeşinin de şehit düştüğünü" anlatmaya çalışan Feridun OSMANİĞAĞOĞLU ve Sezai DEMİR-TAŞ, o sırada polislerin saldırısına maruz kalan TAYAD'lılar yerlerde sürüklenerek gözaltına alındılar.

TAYAD'lı Aileler, 16 Mayıs'ta bu eyleme ve gözaltılara ilişkin yaptıkları açıklamada şunları söylediler:

"Hapishanelerde tecrit ve zulüm sürüyor... Bu yüzden hapishanelerdeki oğullarımızın, kızlarımızın, eşlerimizin, kardeşlerimizin sesi soluğu olmak için olanca gücümüzle çağa harcıyoruz..."

Derneğimizin basılıp talan edilmesi, TAYAD çalışanlarımızın, üyelerimizin ve hatta misafirlerimizin gözaltına alınıp tutuklanması, kapımıza mühür vurularak faaliyetlerimizin engellenmeye çalışılması fayda etmedi, etmeyecek.

15 Mayıs 2004 günü Abdi İpekçi Spor Salonu önündeydik... AKP iktidar, bizim haklı çılgınlığımızı boğ-

mak için yine saldırdı. ... Bizi gözaltılar, işkenceler, tehditler ve tutuklamalarla susturmaya çalışan AKP iktidarının arkadaşlarımız Feridun OSMANİĞAĞOĞLU ve Sezai DEMİR-TAŞ'ı gözaltına almasını protesto ediyoruz... TAYAD'lılar üzerindeki baskılara son verilmelidir."

Gözaltına alınan TAYAD'lılar "Erdoğan Kaldı" ve "1 Nisan" operasyonlarına ilişkin arandıkları gerekçesiyle tutuklandılar. Komplo sürüyordu.

Tecrit ve Sansüre Karşı Abdi İpekçi'de Hiç Dinmeyen Haykırış

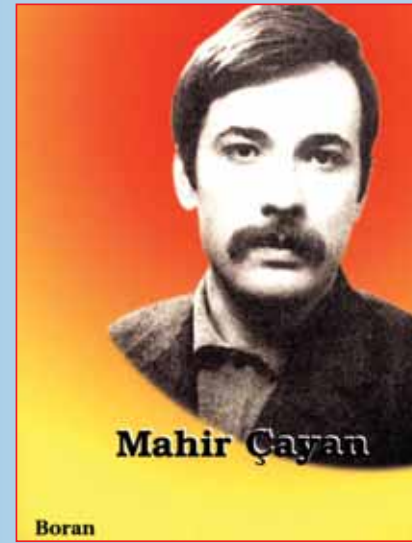
Açıklamalarının sonunda "Sesimizi duyurabildiğimiz her yerde biz olacağız. Vargücümüzle 'Hapishanelerde 111 insan öldü. Duydunuz mu?' demeye devam edeceğiz." diyen TAYAD'lılar, bu sözü Abdi İpekçi Parkı'nda sürdürdükleri direnişte 8. aya ulaştırdılar.

8 aydır, önlerinde "Hapishanelerde ... insan öldü, duyudunuz mu?" sorusunun yazılı olduğu bir döviz duruyor.

Onlar Abdi İpekçi'deki eylemlerinde ilk döviz yazdıklarında, dövizde "97 İnsan Öldü" yazıyordu. Rakamlar ay ay değişti. Ama soru hiç değişmedi. Soruyu soranların kararlılığı hiç eksilmedi. Defalarca gösterdiler ki;

TAYAD'ın Onurlu Sesi Susturamaz. TAYAD her yerde sormaya devam ediyor.

"HAPISHANELERDE 111 İNSAN ÖLDÜ DUYDUNUZ MU?"

Bütün Yazılar yeniden yayınlandı!

★ Türkiye devriminin yolunu netleştiren

★ Türkiye solunun en temel teorik mirasını oluşturan

★ Devrim isteği ve iddiası olan her devrimcinin okuması gereken

BÜTÜN YAZILAR ÇIKTI!

Mahir Çayan'ın Bütün Yazıları'nın Üçüncü Baskısı, Boran Yayınevi tarafından yayınlandı.

Mahir Çayan'ın direniş ve savaş mirası Kızıldere'de somutlaşır. Teorik mirası ise, Bütün Yazılar'da toplanmıştır.

Bu yazılar, 1960'ların ikinci yarısındaki "Türkiye devriminin yolunun netleştirilmesi" amacıyla sürdürülen ideolojik mücadeleleri, ve bu netleşmenin sonunda formüle edilen devrimci çizgiyi ortaya koyar.

Bütün Yazılar ve Mahir Çayan'ın ortaya koyduğu devrimci strateji bilinmeden hiç bir kişi veya örgüt, Türkiye devriminde iddia sahibi olamaz. Bütün Yazılar'da ortaya konulan devrimci stratejiyi benimseyen veya benimsemeyen, konumunu ona göre belirleyecektir.

THKP-C'nin politik ve askeri önderi Mahir Çayan'ın yazılarının kimileri çeşitli dergilerde yayınlanmış, kimileri ise çeşitli toplantılarda

yapılmış konuşmaların metinleri olarak elden ele dolaşıyordu.

Bu yazılar ilk olarak 1975'te toplanarak teksir olarak çoğaltıldı. 1976'da Evren Yayınları tarafından "Bütün Yazılar" adıyla yayınlandı.

1979'da Devrimci Sol Yayınları tarafından yeniden basıldı. Bütün Yazılar'ın ikinci baskısıydı bu.

Boran Yayınevi, aradan oldukça uzun bir zaman geçtikten sonra Bütün Yazılar'ın 3. Baskısını yaparak önemli bir görevi yerine getirdi.

Artık Bütün Yazılar, herkes için daha kolay ulaşılabilir bir teorik metin olacak. Bütün Yazılar, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizmi hedefleyen ve bu hedefe halk savaşıyla ulaşılacağına inanarak tüm devrimciler için kelimenin gerçek anlamıyla bir "başucu kitabı"dır. Bir defa okunup bırakılacak bir kitap değildir. Her okunusunda devrim iddiamızı biraz daha güçlendirecek, ufkumuzu biraz daha netleştirecektir...

Halk İçin
Ekmeğe Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

ÇAĞIRI
DUYURU

31 Mayıs'ta
Harbiye Açık Hava
Tiyatrosu'nda

Nato'ya Karşı Notalar Şenliği

Program:

- Grup Yorum,
- Burhan Berken,
- Ferhat Tunç,
- Ataoğ
- Behramoğlu,
- Cezmi Ersöz,
- Aynur Doğan,

- İsmail Hakkı Demircioğlu,
- Hasan Cihat Öter,
- Gülsüm Cengiz,
- Sennur Sezer,
- Adnan Özyalçınar,
- Pir Sultan Abdal

- Kültür Derneği Semah Ekibi,
- Karadeniz Halkoyunları,
- Güneydoğu Halkoyunları,
- Pandonim Gösterisi,

- Sinevizyon,
- Servet Kocakaya,
- Tefvik Taş (Dia Gösterisi),
- Emre Saltık,
- Ruhan Mavruk,
- Koma Çiya,
- Kemal Kahraman,
- Jülide Kural.

Bürolarımız

Yayınlar Venloerstr. 507-A 50825 Köln
Tel: 0049 221 280 87 74
Faks: 0049 221 280 80 84
E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de
Adana: İnönü Cad. 7. Sokak Kızılay İş Hanı arkası Özkan Apt. No:102
Tel-faks: 0 322 351 97 25
Ankara: Gök Bulvarı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Kızılay
Tel-faks: 0 312 419 27 38
Antalya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Karatürk Apt. Kat: 4 D: 6 Tel-faks: 0 326 223 87 18
Bursa: Beşik Cad. Gür İş Hanı
Daire: 25/4 Haykalel Tel-faks: 0 224 224 93 97
Gaziantep: Karatürk Mahallesi Gaziler Caddesi Yenigiri Sokak No:27
Daire:10 Şehinbey
Hopa: Hopa İş Merkezi Zemin Kat No: 1 HOPA Tel-faks: 0 466 351 42 08

İzmir: Milli-Kültürhanesi Cad. No: 17/104 Tepeköyü İş Merkezi Konaklızmir
Tel-faks: 0 232 482 29 54
Kocaeli: Hürryet Caddesi Gökkuş Kervan Sarayı İşhanı Kat:7 No:79
Tel-faks: 0 262 331 66 51
Mahalle: Dabakhanı Mah. Bakırcılar Çarşısı Sarıbeyoğlu İşhanı Kat:1 No:43
Tel: 0422 323 24 77
Mersin: Zeytinlibahçe Caddesi Petek Apartmanı No:26 Kat:1/3
Mersin
Samsun: Talimhane Cad. Bozuluçuk İş Hanı Kat: 3/42
Tel-faks: 0 362 435 25 80
Tokyo: Kemerikaya Mah. Kunderacılar cad. Dedeköşkü sokak Postalar
İşhanı Zemin Kat No:4 Tel-faks: 0462 321 14 80

Fiyat: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro
Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro
İngiltere: £ 2.5
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

AB'ye 'Uyumlu' Faşizm

- 3... AB'ye 'uyumlu' faşizm
5... Faşizme "uyum yasaları" maskesi
8... AB'ciliğin "muhalefet"teki ortakları
10... Terör mü diyorsunuz?
12... Tekirdağ F tipi'nde jITEM sorgusu ve ailelere dayak
13... Türkiye'de hukuk yok mu?
17... Sümerbank işçisi direniyor.
18... Çakıcı- BJK ilişkisini de Cemil Çiçek'e sorun
19... Bayrampaşa katliamında üç bayanın resimleri...
22... AKP'nin işkenceci-işgalci dostları
23... Gazze'de katliam ve tecrit
26... "Bütün uyuyanları uyandırmak için...
29... Reform katliamın adıydı...
30... İşkenceli soruyu yasallaştıran, kontra örgütü...
33... Necef, Kerbela, Nasiriye'de katiat kuşatması ve direniş...
34... 1 Milyon Kübalının gösterisi
35... Anti-emperyalist eylemler yayılıyor
38... Suçtur umudu yasaklamak!
40... Oligarşi içi kavganın figüranlarıdır...
43... Faşizmin AB maskesini takmış bir aydın!
44... Hatay'da sel değil sistem felaketi
45... Hürriyet'in içinden gelen duygular
46... Yaşamaktan bıktırılan halkımız
48... Bir masal gecesi
50... Kahramanlar ölmez

"Önümüzdeki süreç" üzerine bir politika sahibi olmak isteyen herkes bilmelidir ki, "AB'ye Uyum" maskesini veya daha ötesinde "AB'ye üyelik" maskesini takmış bir faşizm, halka karşı baskı ve zulümde daha pervasız, daha cüretli olacaktır.

"AB'ye Uyum" yasalarının Türkiye'ye ne kazandırıp kazandırmayacağı'nın bizzat pratikte görülebileceği bir süreç yaşandı. Artık herkes gerçeği görmek zorunda. Oligarşi ve onun şu andaki hükümeti AKP, AB'ye uyumu faşizmi kurumsallaştırmak, pekiştirmek için kullanıyor... İktidar şöyle düşünüyor; AB'ye uydurduk, artık daha pervasız olabiliriz. Bu oyun nasıl oynanıyor? Herkes iyi görmelidir. En çok bilinen ve hemen herkesin niteliğini açıkça görebileceği bir örneği verelim: DGM'ler "AB'ye uyum" yasaları çerçevesinde kaldırıldılar. İktidar "DGM'yi kaldırdık" demagojisini ve propagandasını bile fazla uzatmaya gerek duymadan DGM'lerle aynı mantığa ve amaca sahip Geniş Yetkili Ağır Ceza Mahkemeleri'nin kurulacağını ilan etti. Adeta AB'ye uyum yasalarının göstermelik olduğunu ilan edercesine, eski DGM Yasası'nı ve kuruluş ilkelerini, olduğu gibi kelimelerini bile değiştirmeden, yeni mahkemelerin kuruluşuna uyarladılar.

Bu durumda, sadece göstermelik bir değişiklik mi yapılmış oldu? Hayır, bu göstermelik değişiklik, faşizm, "demokratikleşiyoruz" imajını sürdürmenin yanında bir avantaj daha elde etmiş oluyor; Artık DGM'lerin yerine geçen mahkemeler, halka karşı daha ağır cezalar vermekte, daha hukuksuz yargılamalar yapmakta, pervasız olacaklar. Çünkü, DGM'ler nezdinde üzerlerindeki toplumsal baskı ve denetimden de, verdikleri kararların AİHM'den dönmesinden de kurtulmuş oluyorlar... Oyun işte böyle oynanıyor... Hapishaneler konusunda da böyle olmadı mı? Hapishaneler F tipleriyle "reformdan" geçirildi ve bu konuda oligarşinin üzerindeki toplumsal baskının bir bölümü ortadan kalktı; oligarşi şimdi hapishanelerdeki zulmü daha "rahat" sürdürüyor. Dernek kapatmaktaki pervasızlığına bakın; "Örgütlenme özgürlüğü" konusunda Avrupa'nın istediği "uyum yasaları"nı çıkardı ya; şimdi gençlik derneklerini, hak ve özgürlükler için kurulmuş dernekleri, ya kapatıyor, kapatmasa da baskınlarla, yönetici ve üyelerine yönelik gözaltılar, tutuklamalar, tehditlerle FİİLEN çalıştırmıyor... Faşizmin AB maskesiyle daha da pekiştirilmesi oyununu görmeyen ve anlamayanlar, haklar ve özgürlükler mücadelesi veremez.

AB'ye uyum yasalarından daha demokratik bir Türkiye bekleyenler, ne yazık ki, AKP'nin çıkardığı bu kadar uyum yasasına rağmen, yine hayal kırıklığı yaşayacaklar. Çünkü yukarıdaki bir kaç örneğin de çok somut olarak gösterdiği gibi, çıkarılan her uyum yasası "demokratikleşmeye" değil, "faşizmin pekişmesine" hizmet ediyor. Polisin pervasızca sahte belgeler düzenleyip, onlarca insanı tutuklatabilmesi de bunun sonucudur.

Devasa bir baskı sistemi kurulmuş ve bu sistem her geçen gün daha yaygın bir biçimde çalıştırılmaktadır. Çevrenize, ülkedeki gelişmelere bir bakın; şu veya bu demokratik örgütlülük içinde yer alıp da, haklar ve özgürlük mücadelesine şu veya bu biçimde katılıp da polisin dayığından, soruşturmalardan, cezalardan, tehditlerden payını almayan

yoktur. Uyum yasaları sonucunda, yasaların örgütlenme, gösteri, düşüncelerini ifade etme gibi hakları tanıdığı, ama bu hakların FİİLEN polis terörüyle, bürokrasinin yasaklarıyla yok edildiği bir sistem şekillendirildi. Bu devasa baskı sistemi içinde, bir örgütlülük veya mücadele içinde yeralanlar, sicilleriyle, okuldan, işten atılmakla tehdit ediliyor, işkenceyle, cezayla tehdit ediliyor, F tipiyle tehdit ediliyor, bütün bunların yetmediği yerde “seni yokederiz” tehditleri devreye sokuluyor. Ve bu devasa baskı sistemi “AB’ye uyumu sağlanmış” bir militarist aygıt tarafından sürdürülüyor.

AB’ye uyum’la ne demokratikleşmede bir adımı ileri gidilmiş, ne Kürt sorununda, ne inanç özgürlüğünde bu ülkenin ve halkın hiç bir kazanımı olmamıştır. Olmuştur diyen yalan söylüyor. Oligarşinin ve AKP iktidarının hak ve özgürlükleri genişletmeye, Kürt sorununu çözmeye, adaleti yerine getirmeye hiç niyeti olmadığı açıktır. Peki Avrupa Birliği’nin var mı? Hayır, Avrupa Birliği, “teröre karşı mücadele” adına üye ülkelerde ve bizzat kendi merkezlerinde her türlü baskı ve zulüm yönteminin uygulanmasına, her türlü hak ve özgürlüğün gasbedilmesine yeşil ışık yakan bir politikanın sahibidir. Böyle olduğu içindir ki, ne işçilerin, memurların işten atma tehditleriyle, polis baskısıyla sendikasılaştırılması, ne gençliğin açık bir terörle örgütsüzleştirilmesi, ne hapishanelerdeki tecrit, AB’yi ilgilendirmiyor. Avrupa için göstermelik yasaların yeterli olacağının en açık kanıtlarından biri Kürt sorunu karşısındaki tutumdur.

Sorun, AB’ye uyumun faşizmin yeni maskesi yapılmak istendiğinin görülüp, bu maskeyi düşürmek, bu oyunu bozmak için harekete geçilmesidir. AB aracılığıyla demokratikleşme beklentisi, uyuşturmuştur, çürütmüştür, kitlelerin ve hatta solun bazı kesimlerinin beynini dumura uğratmıştır. Artık bu uykudan, uyuşukluk halinden çıkmak zamanıdır.

Bırakın Kürt sorununun bütün yönleriyle ve tam demokratik bir biçimde çözülmüş olmasını, en çok sözü edilen “Kürtçe yayın, eğitim” konusunda bile asgari bir demokratikleşmeden söz etmek mümkün değildir. Hala kongrelerde, konserlerde “Kürtçe konuşmaktan” davalar açılıyor. Ama “Zana Davası” dışında AB’nin bir “Kürt sorunu gündemi” de yoktur.

Uyum yasasını çıkar, baskıyı arttır... Yaşanan budur. Ne Avrupa emperyalizminin, ne de AKP’nin başka bir amacı yoktur. İnsan hakları, demokrasi, özgürlükler,

hukuk, herşey emperyalist sistem içinde gidecek bir oyuna döndürülmektedir. Son örnekler çarpıcıdır; Bir yandan Amerikan Kongresi, Irak’taki işkencelerden dolayı politikacıları, generalleri güya sorguluyor, bir yandan Amerikan Askeri Mahkemesi bir askeri Ebu Garib’deki işkencelerden dolayı 1 yıl(!) hapis cezasına çarptırıyor ve tüm bu mizansen sürerken, aynı gün, aynı saatlerde, onlarca Irak’lı düğün sırasında katlediliyor... Amerikan demokrasisinin güzelliğine bakın! Ve burada hemen eklemek gerekir ki; ABD ne kadar demokratsa, AKP de o kadar demokrattır. O, ABD’ye bakar... Uyum yasaları, onları bundan daha fazla “demokrat” yapmadı ve yapmayaacaktır.

Sorun, AB’ye uyumun faşizmin yeni maskesi yapılmak istendiğinin görülüp, bu maskeyi düşürmek, bu oyunu bozmak için harekete geçilmesidir. AB aracılığıyla demokratikleşme beklentisi, uyuşturmuştur, çürütmüştür, kitlelerin ve hatta solun bazı kesimlerinin beynini dumura uğratmıştır. Bu uyuşma ve çürüme hali içinde AB ve oligarşi özellikle sendikalar, kitle örgütleri üzerinde yürüttükleri operasyonla halkı büyük ölçüde örgütsüzleştirmeyi başarmışlardır. Artık bu uykudan, uyuşukluk halinden çıkmak zamanıdır. Bağımsızlıktan ve demokrasiden yana olan tüm güçler, tüm demokratlar, ilericiler, vatanseverler, devrimciler, sosyalistler, “AB’ye Uyum” yasalarıyla tezgahlanan oyunu bozmayı birincil görevlerinden biri olarak görmelidirler. Geniş kitlelerin AB’ciliği, yüzeysel, daha çok ekonomik beklentiler üzerine oturan bir AB’ciliktir. Bizzat Avrupa Birliği tarafından yapılan anketlerde, AB üyesi ülkelerde AB’ye “hayır” diyenlerin oranı yükselirken, AB’ye aday ülkelerde “evet” diyenlerin oranı yüksek çıkıyor. Bu bile, beklentilerle gerçekler arasındaki farkı gösteriyor. Ama bu farkı görmesi ve göstermesi gerekenler, **aldatmacanın bir parçası haline gelince,** ortaya AB’ye üyelik konusunda son derece çarpık bir bilinç ve pratik çıkmıştır. AB ve AKP iktidarı, bu bulanık ortamı kullanıp **uyum-üyelik oyunuyla** bir yandan bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin altını boşaltmakta, bir yandan da buna rağmen mücadele etmekte kararlı olanların daha boyutlu bir terörle sindirilmesini amaçlamaktadırlar. Halkın emperyalizm ve özel olarak Avrupa emperyalizmi konusunda aldatılmasının önüne geçmek için, önce muhalif kesimler AB’cilik çemberinin dışına çıkmalıdırlar.

Faşizme “Uyum Yasaları” Maskesi

→ Demokratikleştireysek, bu baskılar, yasaklar, bu zulüm niye?

→ Demokratikleşme yok, aldatmaca varsa, kim, niye aldatıyor?

Onlarca “demokratikleşme paketi” açıldı; AB’ye uyum yasalarının sayısını kimse sayamaz oldu. Ve ülkemizde hala işkenceler, baskılar, yasaklar, tehditler, şantajlar, tecavüzler, katliamlar, infazlar, komplolar sürüyor.

Kimileri bütün bu gelişmeleri “*yasalar çıktı ama henüz pratik uygulamaya yansımada*” diye açıklamaya çalışıyorlar. Gerçekten sorun bu mu?

Kimileri de zulmün, faşist terörün çeşitli biçimleriyle karşılaştıkça “*tam AB kapısındaki Türkiye’ye yakıştı mı?*” diye eleştiriyorlar bunları? Gerçekten “AB kapısında” bunlar olmuyor mu, AB tarafından bunlar “kabul görmüyor mu?”

Soruları çoğaltabiliriz:

AB’de gerçekten işkence, komplo, hukuksuzluk yok mu?

AB, gerçekten Türkiye’de bunların olmasına kökten karşı mı?

AB’ye üyelik halkı işsizlikten, baskıdan, zulümden kurtaracak mı?

Bu soruların tek bir cevabı var:

Avrupa Birliği’ne üyelik ve “AB’ye uyum” meselesi, başından itibaren tam bir aldatmaca olarak süregeldi ve hala da öyle devam ediyor.

Yıllarca halkın demokrasi özlemiyle alay ettiler, halkı aldattılar, oyaladılar. Aldatma ve Oyalama politikası şimdi AKP aracılığıyla sürdürülüyor.

AKP iktidarı, en fazla uyum yasasını çıkarmakla övünüyor. Doğru; AB’nin istediği onlarca yasayı çıkardılar, mevcutları değiştirdiler.

Her uyum yasası çıkışından sonra, halk gazetelerde “*artık örgütlenme özgürlüğü önündeki engeller kaldırıldı... artık kimsenin üstü keyfi olarak aranmayacak... dernekler mahkeme kararı olmadan basılmayacak... toplantı ve gösteri özgürlüğü tam olarak sağlanacak... düşünce özgürlüğünün önündeki engeller kaldırıldı...*” vs. vs. sözleri okudular.

Daha, derginin bu sayısını hazırlarken, polisin sokak ortasında öğrencileri döverecek gözaltına aldığı, polis otolarıyla güpegündüz insanların kaçırıldığı, haberleri gelmeye devam ediyordu (ayrıntılarını dergimizin diğer sayfalarında okuyacaksınız).

Daha bu hafta içinde, düşüncelerini afişle, bildirile, pankartla dile getirdiği için bir çok insan gözaltına alınıp tutuklandı.

Polis, komplolarla, sahte belgelerle insanları tutuklamaya devam etti.

Bu saydıklarımız sadece son bir hafta içinde olanlar.

En çok AB’ye uyum yasası çıkarmakla övünen AKP iktidarının 1,5 yılına baktığımızda ise, zulmün, terörün bilançosunu bir yazıya, hatta bir derginin tümüne bile sığdırmak mümkün değildir.

Sadece, mesela gençlik üzerinde uygulanan terörü hatırlatalım; Dört aylık bir süre içinde, onlarca gençlik derneği basıldı, **bini aşkın üniversite öğrencisi** örgütlenme hakkını kullandıkları, toplantı ve gösteri hakkını kullandıkları için haklarında soruşturmalar açıldı, işkencehanelere alındılar, okullarından atıldılar, kimileri de F tiplerine atıldı.

Sadece, hapishanelerdeki tutsaklar üzerinde uygulanan ve şu ana kadar 111 insanımızı öldüren tecriti hatırlayın; sadece memurlar, tutsak yakınları taleplerini dile getirdiler diye maruz kaldıkları terörü hatırlayın...

Peki o hükümetlerin açıkladığı, medyanın yazdığı “artık şöyle olacak...” sözlerinin anlamı yok muydu?

Tek anlamı var; aldatmak, oyalamak!

AB-AKP danışıklı dövüşü; AB çıkarılan yasalardan memnundur; uygulamadan da temelde bir şikayeti yoktur.

Geçen hafta içinde AB’nin genişlemeden sorumlu yetkilisi Verheugen; “**Reformların hızı ve kalitesi etkileyici...**” diyerek AKP’nin arkasında olduklarını tekrar vurguladı. Almanya’dan Yeşiller Eşbaşkanı, “**Türkiye’de sessiz bir devrim gerçekleştiriliyor**” diye demeçler verdi.

Türkiye halkının hissetmediği bu “devrim”i bir tek Avrupa emperyalistleri hissediyor. Onlar AKP’nin “demokratikleşme adımlarını” öve öve bitiremiyorlar. AKP her istediklerini yapıyor; Avrupa tekellerinin önü açıldıkça açılıyor.

AB sözcülerinin zaman zaman yaptığı “**uygulamayı görmek istiyoruz, uygulamada aksaklıklar var**” türü açıklamaları ise kaale alınacak

açıklamalar değildir. Çünkü onların “uygulama”dan anladıkları, mesela “hükümranlıklarının kanıtı” olarak görmeye başladıkları “Zana Davası”, ve göstermelik bazı uygulamalardır.

Değilse, AKP iktidarının 1,5 yılı boyunca, devrimci basını dolduran baskılar, komplolar, soruşturma terörü, tehdit ve şantajlara, F tiplerindeki katliama, işkencelere, tecavüzlere AB’nin bir itirazı yoktur.

Bugüne kadar özellikle devrimcilere yönelik tek bir baskıya, infaza, katliama itiraz ettikleri, bunları “AB’ye uyum yasalarına aykırı” olarak değerlendirdiklerine **TANIK OLUNMAMIŞTIR**.

‘AB’ye uyum’, ‘demokratikleşme’ göstermeliktir; bunu açıkça söyleyecek kadar da halkı aldatacaklarından emin ve pervasızdırlar!

Anketlerde “halkın AB’ye üyeliği destekleme” oranının yükseldiği belirtiliyor. Bunun açık anlamı “halkın kandırılma oranının” yükselmiş olmasıdır. İşte halkın bilinçsizliğinden ve örgütlü tepkilerin cılızlığından aldıkları cesaretle, AB’ye uyum oyununu daha cüretli ve aleni hale getiriyorlar. İşte bir örnek:

“Avrupa Komisyonu yetkililerinin, önümüzdeki 6 ay içinde Türkiye’nin neler yapması gerektiği şeklindeki sorulara verdikleri yanıtları şöyle özetleyebilirim:

Aman, uygulamalar konusunda hiç değilse birkaç örnek verin. Çarpıcı bazı uygulama örneklerini ortaya çıkarın ve bunları teşhir edin.” (M. Ali Birand, Posta, 18 Mayıs)

Herşey bu kadar aleni.

Birkaç vitrinlik “demokrasi gösterisi yapın” yeter; AB’nin mantığı bu. Oligarşi de, AKP de aynı mantıkta. Hatırlanacağı gibi, AKP’nin Uyum Yasalarından sorumlu bakanı Cemil Çiçek de “Türkiye’nin 2004 Aralık ayında müzakere sürecini başlatabilmesi, Türk yargısının imtihtandan geçmesine bağlıdır” demeciyle “aman AB’ye girinceye kadar bazı şeylere dikkat edin” demişti.

İşte bu mantıkta oldukları içindir ki, Terörle Mücadele Yasası’nın 8. maddesini kaldırırken, yasanın gerekçesine “Türk Ceza Kanunu’nun 311. maddesi gereğince, 8. maddenin yürürlükten kaldırıldığında boşluk doğması bir tarafa, ülke bütünlüğü aleyhine propaganda suçu **daha ağır bir cezayla cezalandırılabilir.**” diye yazmışlardı.

Aynı kafa yapısı, “AB’ye uyum çerçevesinde” **DGM’leri kaldırırken**, aradan iki gün geçmeden, DGM’lerden daha adaletsiz bir yargı mekanizmasını devreye soktu.

Herşey bir maske meselesi.

AB-AKP işbirliğiyle, faşizmin sağından solundan yırtılan maskesi sağlamlaştırılıyor. Maske sağlamlaştırıldıkça, zulüm daha da pervasız ve boyutlu olacak.

İşte AB sürecinin gerçek özeti: Bitmeyen “demokratikleşme” vaatleri; sürekli faşizm;

Tüm düzen partileri, “Türkiye’nin demokratik hukuk devleti” olduğunda hemfikirdirler ve bunu

İşte kağıt üstünde yazılanlar İşte Türkiye gerçeği

4 Ağustos 2002 tarihli Radikal Gazetesi’nden aktarıyoruz:

“Türkiye’de yeni bir dönem başlatacak olan 14 asıl, üç geçici maddelik ‘demokrasi paketi’... yasallaştı...

“Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu da AB’ye uyumlu hale getirildi... Konser, tiyatro ve film gösterimlerinde önceden izin alma koşulu kaldırılacak, 48 saat önceden bildirimde bulunmak yeterli. ... Keyfi baskılara son...

“Özel radyo ve televizyonların Kürtçe yayın yapabilmesine olanak sağlandı.

“Artık... gazetecilere hapis cezası yok.... Düşünce suçluları olmayacak...”

Bakalım:

“Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu da AB’ye uyumlu hale getirilmiş”... AMA; Polis, sahte belge düzenleyip dernek kapatıyor, insan tutukluyor. Polis, konserlere gelenleri fişliyor. Polis konserleri, basın toplantılarını yasaklıyor.

Bakalım:

“Özel radyo ve televizyonların Kürtçe yayın yapabilmesine olanak sağlanmış”... AMA, hala hiç bir özel radyo ve televizyonda Kürtçe yayın yok!

Bakalım:

“Artık... gazetecilere hapis cezası yok.... Düşünce suçluları olmayacakmış...” AMA, Türkiye İnsan Hakları Vakfı’nın belirlemelerine göre, sözlü ya da yazılı olarak ifade edilen görüşler, kitap, gazete, dergi gibi yayınlar nedeniyle AB’ye uyum yasaları çıkarılmış olmasına rağmen en az **774 dava açıldı. Farklı yasalara dayanılarak açılan davalar sonucunda, 162 mahkûmiyet kararı verildi.**

Herşey bu kadar açık!

sık sık adeta “iman tazelercesine” tekrarlarlar. Peki neden bu sözü bu kadar sık söyleme ihtiyacı duyarlar? Çünkü gerçeğin böyle olmadığını bilir, gerçeği, yani FAŞİZMİ gizlemek isterler.

50 yıldır tüm seçimlerde düzen partilerinin temel vaatlerinden biri “demokratikleşme”dir. Bu vaatler bile sistemin demokratik olmadığını itirafıdır. Bu vaatlerin de yerine getirilmediğini gözönünde bulundurursak, mevcut sistemin yapısıyla demokrasi arasında epey bir mesafe olduğu kendiliğinden ortaya çıkar.

Cumhuriyet’in kuruluşundan beri, hak ve özgürlükleri gerçek anlamıyla yaşamamış halk kitleleri, bu nedenle demokrasiye derin bir özlemle doludurlar. İktidara aday olan tüm düzen partileri de bu özlemi istismar etmekten geri kalmamışlardır.

Kendi başlarına demokrasiyi hakim kılacaklarına kimse inanmadığı için de, AB’ye üyelik meselesini “demokratikleşileceğine” inancı güçlendirmek için kullanmaya başladılar.

Her hükümet, artık **AB sürecinde büyük mesafeler katetmiş olmakla** övünecekti.

7 yıl öncesinden bir hatırlatma;

Yıl 1998; ANASOL-D Hükümeti, Türkiye’nin AB’ye tam üyeliği yönünde önemli aşamalar kaydetmekle övünüyor.

Mesut Yılmaz Almanya Başbakanı Kohl’le yaptığı görüşmede Almanya’nın desteğini alıp Fran-

sa’ya gidiyor. Medya “Fransa Cumhurbaşkanı Jacques Chirac, Başbakan Mesut Yılmaz’ı Elesia Sarayı’nın kapısında karşıladı” diye veriyor ziyaleti. Fransa’nın “okeyi” de alındı diye açıklanıyor.

Mesut Yılmaz’ın yerine Tayyip Erdoğan’ı koyun; aynı noktadalar. Başbakanlar değişti ama bu sahneler değişmedi.

Emperyalizm de, oligarşi de kendi hesaplarını yapıyorlar, “üyelik” görüşmeleri, halkın taleplerinin ve beklentilerinin dışındaki pazarlıklarla biçimleniyor. Ama halka hep “**ha oldu ha olacak... sabredin, demokrasiye, refaha az kaldı**” havası verildi. Halkın hak ve özgürlük isteklerinin devrimci mücadeleye kanalize edilmesinin önüne geçip, bu istekleri AB’ye üye olma hedefine yönlendirebilmek için bu beklentinin yaratılması gerekliydi.

İşte bu beklentileri canlı tutmak için “Düşünce ve ifade özgürlüğü” önündeki engeller, yasaklar, bir değil, iki değil, defalarca kaldırılıyor... Kürtçe “defalarca” serbest bırakılıyor... Her uyum yasasında “polis keyfiliklerinin önleneyeceği” açıklanıyor... Kısacası, aynı film, tekrar tekrar başa döndürülüp oynatıldı... Peki bu kadar paketle, uyum yasasıyla nereye geldik? Düzen “**demokratikleş-tikçe**” zulmü çoğalıyor. Veya başka deyişle, **kağıt üstünde demokratikleşme; gerçekte zam zulüm işkence!**

Oligarşinin savunması; “AB’ye uygun işte!” Muhafiflerin muhalefeti; “AİHM’e gideriz ha!”

Hem düzen, hem de düzen muhafifleri artık hiç bir konuda “AB’siz” düşünmez oldu. Muhafif güçler, tüm hak ve özgürlük gaspları karşısında sanki bir çareymiş, çözümmüş gibi “**AİHM’e gideriz ha!**” politikasını geliştirirken, oligarşi de halka karşı sayısız politikasını “**AB’ye uygun, bakın onlar da itiraz etmiyor... onlarda da var...**” demagojileriyle meşrulaştırmaya çalışmıştır.

Oligarşi açısından bu son derece normaldir. İşine geldiği noktada (mesela F tiplerinde olduğu gibi) “AB’ye uygunluğu” kullanır, işine gelmediğinde de “AB’nin koşulları farklı, Türkiye’nin kendine özgü koşulları” demagojisine başvurur.

Ama muhalefetin “AİHM’e gideriz” söylemini, sanki bir “mücadele biçimi” gibi ele alması,

normal değildir. AİHM’e gitme, mevcut yasal hakları kullanma çerçevesinde başvurulabilecek bir yöntemdir. Ama o kadar. Haklar ve özgürlükler mücadelesinde bırakın temel olmayı, tali bir yol bile değildir. Yapılması gereken onlarca temel-tali şeyin yanında en sonlardaki bir yöntemdir.

Kaldı ki, AİHM konusunda da solun bir çok kesimi, oligarşiyle Avrupa arasındaki danışıklı dövüşün figüranı olmayı kabul etmiştir. “Dostane çözüm” adı verilen, gerçekte ise “mağdurlara” rüşvet verilmesi olan politikaya karşı çıkmayarak, infazların, hukuksuzlukların üstünün örtülmesine ortak olmuştur. Dostane çözüm adı altındaki rüşveti reddetme, gerçek adaleti isteme tavrı benimsenmemiştir; Solun hemen hiç bir kesimi bu tavrı gösterememiştir. Doğru olan, **politik** olan buydu. AB’nin bu “apolitik” çözümlerinin, bırakın sıradan insanları, Türkiye solundaki çeşitli hareketlerin en üst düzey insanları tarafından bile kabul edilmesi, soldaki iddiasızlaşmanın, dejenerasyonun önemli göstergelerinden biridir.

Faşizm, “AB’ye Uyum”u Kendine Maske Yaparken Bu Oyunun Aleti Olanlar Da Vardı

AB’ciliğin “Muhalefet”teki Ortakları

Çeşitli araştırmaların gösterdiği rakamlarda farklılıklar-çarpıtmalar olsa da, halkın önemli bir bölümünün bugün için “AB’ye girilmesinden yana” olduğu somut bir olgudur.

Böyle bir noktaya nasıl gelindi? AB’ciliğin önünde tarihsel ve güncel bir çok engel de söz-konusuydu. Mesela, “gavura alerji” Türkiye halkının karakteristik özelliklerinden biridir. Bu “alerji” bir dönem “Rusya düşmanlığına” yönlendirilmiş, 1960-70’lerde devrimcilerin önderiliğindeki anti-emperyalist mücadelenin etkisiyle anti-Amerikan bir muhteva kazanmış olsa da, “gavura alerji” tarihsel kökeni itibarıyla 1920’lerdeki işgalden dolayı, İngilizler, İtalyanlar başta olmak üzere, Avrupa emperyalistlerine yöneliktir. Böyle bir tarihsel faktörün ötesinde, güncel olarak da, yaşadığımız sayısız sorunda, ekonomik sıkıntılarda, IMF programlarında Kıbrıs sorununda, Avrupa emperyalistlerinin rolünün olduğu geniş kitleler tarafından bilinir. Bunlara rağmen, AB’ye evet diyen yaklaşımın nasıl ağırlıklı hale gelebildiği sorusu daha da önem kazanıyor. (Tabii bunların yanında, halkın AB konusundaki duygularını tersinden etkileyen 3 milyonu aşkın insanımızın Avrupa ülkelerinde işçi olarak çalışmasının yarattığı “yakınlaşma” gibi etkenlerden de söz edilebilir.) Kısacası, bunlar sosyolojik bir incelemenin konusu olarak halkın önemli bir bölümünün AB’ye neden “evet” deme noktasında olduğunu anlamak açısından tartışılabilir. Ama bunların da ötesinde esas olan çeşitli siyasal güçlerin AB konusunda sürdürdüğü politika ve propagandalardır.

Adı önce AET olan AB’ye giriş, 40 yılı aşkın bir süredir oligarşinin gündemidir. Ama bu gündemin geniş kitlelere maledilmesi esas olarak son on yıllık süreçte giderek artan bir eğilim göstermiştir. Bunda da düzen güçlerinin çabaları kadar, toplumdaki “muhalif” güçlerin payı vardır.

Peki kim bunlar denilecek olursa, hiç teredütsüz başta sayılması gerekenler şunlardır:

- Kürt milliyetçiliği
- Reformist sol ve küçük-burjuva aydınlar
- İslamcılar

Oligarşi, tek başına AB’nin bu kadar yaygın kabul gördüğü bir sonucu yaratamazdı. Oligarşinin güçleri tarafından yürütülecek propaganda ve demagojiler kuşkusuz yine belli ölçülerde etkili olacaktı, ama bu etki sınırlı kalacaktı. AB’ye girmek, farklı kesimler tarafından desteklense bile, bunun esasında **egemen sınıfların** bir isteği ve

politikası olduğu açık olacaktı.

Ama özellikle **solun bazı kesimlerinin** ve işçileri, memurları, çeşitli serbest meslekleri temsil eden sendikaların, demokratik kitle örgütlerinin AB’ye girmeyi destekleyen tavrı, bütün bunları halkın gözünde de muğlaklaştırmış, herşeyin birbirine karışmasına, **halkın aldatılmasının kolaylaştırılmasına** yolaçmıştır.

Avrupa Birliği’ne üyeliğin geniş bir kesim tarafından desteklenir hale gelmesi, sol (ve de islamcı) kesimlerdeki AB’cilikle mümkün olmuştur. Denilebilir ki, toplumdaki esas **AB’ci havayı** yaratan onların katkısıdır. İşbirlikçi tekelci burjuvazinin, burjuva medyanın ustaca manevralarıyla bu “sol” kesimler, AB’ciliğin **koç başı** haline getirilmişlerdir.

AB’ciliğe kim nasıl ortak oldu?

Farklı kesimlerin kendilerince gerekçeleri vardı. **Reformist sol**, 12 Eylül terörü karşısında örgütlenme anlayışı, mücadele biçimleri konusunda sağa savrulurken, sosyalist sistemin parçalanmasıyla birlikte, sosyalizme inancını da kaybetti. Geriye bir tek burjuva demokrasisi kalyordu. Onun da “en iyisi” Avrupa’daydı. Daha 1980’lerin sonunda “AB’nin müdahalesinin Türkiye’yi demokratikleştireceği” tesbitini yaparken, bu emperyalist müdahaleye karşı bir itiraz dahi geliştirmeyerek, o günlerden safını belirledi.

Devrim kaçkınlarının istedikleri, rahatça, risksiz solculuk, sosyalistlik yapabilecekleri (daha uygun deyişle oynayabilecekleri) bir ortamdı. Bu ortamı da onlara ancak AB’ye uyum ve AB üyeliği verebilirdi. Bu nedenle 1990’ların başından itibaren esas olarak AB’ci cephede yer aldılar. İlk başlarda yüzlerinin açığa çıkması kaygısıyla AB’ciliğin utangaç destekçileriydiler, giderek bu utangaçlığı da attılar.

Kürt milliyetçiliği “kürt sorununa çözüm” diye ortak oldu. Halkın gücüne ve savaşına dayanarak çözüm inancını ve kararlılığını kaybettiği noktadan itibaren (ki bu dönüm noktası da esas olarak sosyalist sistemin yıkılışıdır) başka güçler aramaya başladı. Kürt milliyetçiliğinin teorisine göre, Amerika’ya ve Avrupa’ya rağmen bir şey yapılamazdı! O zaman onlara tabi olmaktan başka çare yoktu! Bu politikanın doğal sonucu olarak AB’ye girişin baş savunucularından biri haline geldiler. AB nezdinde yürüttükleri faaliyetler, ne uluslararası zeminlerin kullanılması, ne de faşizmi teşhir çerçevesinde değil, doğrudan uşağı

efendiye şikayet mantığıyla yürütüldü. Emperyalizmin müdahalesi için açık çağrılar çıkarıldı. Özellikle Kürt milliyetçiliğinin bu tavırları, solun halk nezdindeki prestijine büyük zararlar verdiği gibi, aynı zamanda solda pragmatizmi, “işbirlikçiliğin” bile pervasızca savunulabildiği bir kültür geliştirdi.

İslamcılara gelince; onyıllarca, ta Mendereslerden bu yana, tüm iktidarlardan büyük bir himaye gören, onların desteğiyle gelişen islamcılık, oligarşinin belli kesimlerinin bu gelişmenin bir noktayı aşmaması doğrultusunda geliştirdiği politikaya bağlı olarak nisbi baskılarla yüzyüze gelince, kendini Avrupa’nın kucağına attı. Kendi özgücüyü, bedel ödeyerek inançlarını savunma gibi bir geleneği olmayan düzen islamcılığı, şeriat’tan, kurandan sözetmesine rağmen, özendiği model özgürlükçü Amerika veya demokratik Avrupa’ydı. Çünkü düzen islamcılığı, **türbanını** takmaktan yanaydı, ama **kapitalizmden de vazgeçmek** istemiyordu. İkisini “Kopenhag Standartları” şemsiyesi altında bir araya getirebileceklerini umarak kısa sürede en hızlı AB’ci oldular. Emperyalizme ilişkin “şeytan” tesbitlerini, “anti-Batı”cılıklarını, Batı kültürüne itirazlarını unuttuverdiler.

AB’ciliğin avukatı, öncüsü, sözcüsü haline gelmeyi kabul eden solculuk!

Baba-oğul Altanlar, Zülfü Livaneli, Yaşar Kemal, Can Dündar gibi isimler, genel olarak solcu aydınlar olarak bilinip tanınırlar, hatta bir çoğu da kendine **sosyalist** der (veya derdi). Keza burjuva medyada köşe sahibi olan eski TKP’li, eski İP’li, eski DY’li köşe yazarlarının yazdıkları da “solun sesi” içinde algılanır. İşte bu saydıklarımızın neredeyse tamamı, özellikle 1990’ların ikinci yarısında adeta AB’ciliğin avukatı oldular.

AB için en fazla onların sesi çıkıyordu. Hazır böyle bir kesim bulan tekelci burjuvazi de bu fırsatı değerlendirip onlara seslerini daha çok duyurabilecekleri imkanları sunmakta tereddüt etmedi. Zaten başta da vurguladığımız gibi, tek başına Ertuğrul Özkök gibileri AB lehine yazıp çizselerdi, böyle bir sonucu yaratamazlardı.

AB’ye girmenin teorisini yapmak, günlük politik tartışmalar içinde AB’nin yararlarını(!) anlatmak bunların birincil görevi haline geldi. (Belirtmek gerekir ki, kendileri dışındaki soldan da bu konuda fazla bir tepki görmediler. Adeta “normal” karşılandı. Onlara geçmişte ne iseler, aynı şekilde yaklaşılmaya devam edildi.) Bunların yaptığı teoriler, önerdiği politikalar, legal partici reformist kesimler tarafından da doğrudan veya dolaylı kabul gördü.

Artık “**gündemde**” devrim değil, **burjuva demokrasisini** kazanmak vardı!

Bu kesim, AB’nin ve AB’ciliğin avukatlığı görevine sarıldıkça, solculuktan, demokratlıktan uzaklaştılar. Solculuğun, demokratlığın asgari kriterleri olan anti-faşist, anti-emperyalist düşünce ve tavır terkedildi.

Terkedildi ama bunlar yine de sol, sosyalist, devrimci sıfatlarını terketmeyerek müthiş bir **ikiyüzlülük** içinde yüzmeye başladılar. Öyle korkunç bir ikiyüzlülük ki... Olaylar olgular karşısında kıstasları değişti; herhangi bir konuda tavır alırken ilk başta “AB ne diyor” diye bakmaya, “**AB’ye uygun mu değil mi?**” diye ölçmeye başladılar.

Biz, ülkemizde uygulanan baskılar, zulümler, emperyalist politikalar karşısında onlara “**demokratlığın, solculuğun, sosyalistliğin gereklerini**” hatırlatıyorduk; ama onların ölçüsü “**AB’ciliğin gerekleri**”ydi artık.

Gerçeklere rağmen, bu “ortaklık” sürdürülecek mi?

Peki ne geçti ellerine?

Hiç de kısa sayılmayacak bir “AB’ye uyum” sürecinin yaşanmasının ardından bu soruyu sorabiliriz artık bu kesimlere.

Bu kesimlerin AB’yi savunmalarının temel gerekçeleri açısından bakalım en başta; **Reforist sol**, artık neredeyse çıkarılacak “AB’ye uyum” yasası kalmamışken, buldu mu “öngördüğü” demokratikleşmeyi? **İslamcılar**, bizzat “türban” noktasında AB’den darbeler yemektedirler. **Kürt milliyetçiliği** ise, AB tarafından adeta “terkedilmiş” gibidir; AB’nin bugün “**Leyla Zanalara serbest bırakılsın**”ın ötesinde Kürt sorunuyla bir ilgisi kalmamıştır; “Kürt sorununu çözün” söylemini çoktan terkettikleri gibi, oligarşiyle birlikte Kürt milliyetçi hareketini yoketme ve tasfiye programını birlikte sürdürmektedirler.

Evet soruyoruz; halkın aldatılmasına ortak olmaktan, demokrasi özleminin yanlış hedeflere kanallanmasına yolaçmaktan başka ne geçti ellerine? Şunu açıklıkla söylemek gerek: Niyetlerinden ayrı olarak, AB’ye yaslanarak gerçekleştirilen tüm açlık ve zulüm politikalarının ortağı olmuşlardır. **Halkın aldatılmasının, oyalanmasının sorumluluğunun hesabını vermeyecekler mi?**

İslamcılık, düzenle bütünleştikçe, AB’ciliği de onun doğal politikası haline geliyor. Kürt milliyetçiliği açısından da büyük ölçüde böyle. Ama Türkiye solunun reformist kesimlerinin gelinen noktada daha fazla gecikmeden bir muhasebe yapması kaçınılmazdır.

**Filistin'de
gösteri yapan
halkın üzerine
füze yağdırıldı:
25 Ölü**

Terör Mü Diyorsunuz? İşte!

Hadi Terörü Önleyin!

**Irak'ta düğün
yapanların
üzerine bomba
yağdırıldı:
45 Ölü**

Dünya, iki günde peşpeşe iki katliama tanık oldu. Üstelik, ne direnişçilerle bir çatışma içinde gerçekleştirildi bu katliam, ne de karşılarında silahlı bir güç vardı.

Düpedüz silahsız, savunmasız halk hedeflendi ikisinde de.

Zaten kuşatılmış durumdaki Refah Mülteci Kampı'nda bir önceki günkü katliamı protesto eden üç bin kişinin üzerine helikopterlerle füze yağdırıp 25 kişiyi katlettikten sonra utanmazca "kendimizi savunuyoruz" diye açıklama yaptı katliamcı.

Irak'ta düğün yapan halkın üzerine bombalar yağdırıp 45 kişiyi öldürdükten sonra aynı utanmazlık ve pervasızlıkla "biz sadece teröristlerin kaldığı bir evi hedefledik" diyordu öteki katliamcı.

"Teröre karşı mücadele" adına, işkencelerin, katliamların dizginsizce sürdürüldüğü bir terörle saldırıyorlar halklara.

Herkes için açıktır ki, silahsız, savunmasız insanlar "yanlışlıkla" da katledilmedi. "Akıllı bombalar"ın bilgisayarları da hata yapmadı.

Amaçlı, hedefli katliamlardı bunlar.

Terör'ün tanımına giren "tehdit, korkutma, yıldırma" işte bu saldırılarda var.

*

"Terör terör" deyip duranlar; işte terör!.. "Terörü önlemek bugün tüm dünyanın öncelikli sorunudur" diyenler; buyurun önleyin bu terörü!

Ulusal, uluslararası tüm kurumlarda, platformlarda sadece bu terörü tartışın, sadece bu terörle ilgili kararlar alın.

*

NATO'nun yeni politikası da "teröre karşı mücadele" üzerine şekillenmiyor muydu?

Buyrun; NATO'nuz girsin devreye, İsrail'in, Amerika'nın terörünü önlesin!

*

"Teröre karşı mücadelede kararlıyız... Teröre karşı uluslararası işbirliği yapılmalı..." nakaratlarını hiç durmadan tekrarlayan ülkeler, örgütler, buyrun; siyonist terörün karşısına dikilin de kararlılığınızı görelim!

*

"Teröre karşı mücadele"nin baş çığırtkanı Amerika, karşınıza işte bugün olduğu gibi **baş terörist** olarak, **en büyük terörist** olarak çıktı; ne yapacaksınız?

ABD Başkanı Bush'la yanyana gelip "teröre karşı mücadelede fikir birliği içindeyiz" diyen Tayyip'ler, Avrupa ülkelerinin liderleri, "Uluslararası kurumlar"ın başkanları; ne yapacaksınız?

Terörist ABD'yle "fikir birliği içinde" olmayı sürdüreceksiniz?

*

Teröre karşı mücadele adına, halklara ölüm ve açlık getiren bir terörle karşı karşıyayız. Refah Kampı'nda, katliamdan sonra yaralıları almaya gelen ambulanslara da ateş açılıyor. Kam'indeki düğüne saldırıda kasabaya en az yüz bomba düşüyor... Ortada ne bir insanlık değeri bırakılmıştır, ne bir savaş kuralı.

Böyle bir dünyada hiç kimse adaleti ve hukuku uygulayamaz.

Hatırlayın; 2002 Afganistan'da da bir düğün alayına ateş açılmış, 50'yi aşkın Afgan katledilmişti... Peki ne oldu, katliamcılar yargılandı mı? Cezalandırıldı mı?

Hayır! Ama ABD, yoksul Afganlılara birkaç yüz dolar vererek "tazminat" ödemiş oldu.

İnsanın, yoksulların, sömürge ülke halklarının değeri bu kadar. **Böyle bir dünyada adaletten, hukuktan söz etmek mümkün mü?**

Böyle bir dünyada, işgale, işkenceye, aşağılanmaya karşı halkların şiddetinin meşruluğunu kabul etmeyenlerin önerebileceği bir şey, hakkı, hukuku, adaleti yerine getirebilecek bir merci var mı?

19 Aralık'ta devlet
kendi hapishanelerine
operasyon yaptı,
"can güvenliğinden"
kendisinin sorumlu
olduğu 28 tutsağı
katletti!

İsrail, işgal altında
tuttuğu Refah
Mülteci Kampı'nda
gösteri yapan
halka saldırdı, 25
Filistinliyi
katletti!

NE FARKINIZ VAR?

Filistin'de Refah Mülteci Kampı'ndaki katliamın ardından Tayyip Erdoğan "adeta devlet terörü" diye, sanki o terör kendisine çok uzakmış, kendisi o terörün çok yabancısıymış gibi bir açıklama yaptı.

"Adeta devlet terörü"ymüş!

Peki 19-22 Aralık ne?

Adeta da değil, düpedüz devlet terörü değil mi? Senin hükümetin değil mi 19-22 Aralık katliamını "çok başarılı bir iştir" diye değerlendiren?

İsrail bu katliamı silahla işgal ettiği bir yerde gerçekleştiriyor. Senin savunduğun katliam ise, güvenliğini devletin sağlaması gereken bir yer. Devletin, "can güvenliği"nden sorumlu olduğu altı kadını bizzat diri diri yaktığı bir terörün savunucusun sen! Şaron'un Refah'taki katliamından daha vahşice, daha gaddarca bir katliam olduğu kuşku götürmez.

Senin önceki partinin iktidarında Diyarbakır'da 10 tutsağın bizzat devletin askerleri tarafından kalaslarla dövüle dövüle katledilmesi devlet terörü değil mi?

Bingöl'de depremzedelerin üzerine kurşun yağdırmak devlet terörü değil miydi?

Sen ülkedeki 111 ölümü görmezden gelen bir başbakansın. Sen, iktidar olduğun gün hapishanelerdeki ölümlerin sayısı 97'ydi; sen hapishanelerden tabutlar çıkmasını seyreden, tabutlar çıkmaya devam etsin talimatını veren bir başbakansın.

Sen kim, "devlet terörünü" kınamak kim?

Tayyip Erdoğan atıp tutuyor; "devlet başkanlarını ortak tutuma çağırıyor"! Biliyor ki, "dünya liderleri" İsrail terörüne karşı bir araya gelemeyecek, gelse de bir karar alamayacaktır.

Alacağın bir tutum varsa, al! Niye başkasını bekliyorsun? Madem İsrail mazlum Filistin halkına karşı devlet terörü uyguluyor diyorsun; kes İsrail'le ilişkilerini.

Yapabilir mi? Hayır!

Devlet olarak Türkiye'nin "teröre karşı mücadele" anlayışıyla, İsrail'in anlayışı arasında bir fark yoktur. Faili meçhullerden sınır ötesi operasyonlara, işkencelerden kaybetmelere, katliamlara kadar, tüm faşist terör yöntemlerini ikisi de uygulamış ve uygulamaya devam etmektedirler.

ABD'nin "Büyük Ortadoğu Projesi"nin taşeronluğuna soyunup sonra İsrail katliamlarını, Irak'taki işkenceleri "kınamak", tam bir riyakarlıktır.

ABD'nin Ortadoğu'daki egemenliği ancak işgallerle, işkencelerle, Siyonist İsrail'in ve öteki işbirlikçilerinin tetikçiliğiyle kurulur. AKP iktidarı ve Tayyip, bunlara evet demiştir.

"Barışçıl bir gösteri yapan, silahsız, savunmasız insanların üzerine ateş açmak", İsrail'in sicilinde var da Türkiye Cumhuriyeti'nin sicilinde yok mu? 1 Mayıs 1977'yi hatırlayın sadece!

Türkiye Cumhuriyeti'ni yönetenlerin, AKP iktidarının işkence, katliam, hapishaneler konusunda kimseye söyleyecek tek bir kelimesi yoktur. Elleri zaten kan içindedir. Sicilleri halka karşı işlenmiş suçlarla doludur.

Tekirdağ F Tipi'nde JİTEM Sorgusu ve Ailelere Dayak

Kontrgerilla örgütü JİTEM Tekirdağ 1 no'lu F tipi Hapishanesi'nde yasadışı sorgulama yapıyor ve ajanlık dayatmasında bulunuyor.

F tiplerindeki tecritin temel hedefi, devrimci tutsağın düşüncelerinden vazgeçirilmesi, ihanet etmesi ve ajanlaştırılması olduğu defalarca dile getirildi. Bu konuda çeşitli örnekler de yaşandı. Son örnek ise Tekirdağ F Tipi'nden.

Kendilerini JİTEM elemanı olarak tanıtan iki subay, tutsaklara ajanlık dayatmasında bulundu. 29 Ocak'ta tutuklanan Veli Özdemir, ertesi günü "Avukat görüşün var" diye çağrıldı. Ancak karşısına avukatı değil, JİTEM elemanları çıktı. İdare işbirliği ile gerçekleşen bu yasadışı olayda, Özdemir'i sorgulayan sivil giyimli iki JİTEM elemanı, itirafçılık ve ajanlık dayatmasını reddeden tutukluyu tehdit ettiler.

Konuya ilişkin suç duyurusunda bulunan 9 tutsak ise bir başka hukuksuzluk örneği ile karşı karşıya kaldı.

Yasadışı sorgulama yapan, ajanlık dayatmalarında bulunan Binbaşı Osman Aksu ile Astsubay İlker Akın hakkında takip-sizlik kararı veren mahkeme, 9 tutsağa dava açtı. Suç duyurularında "F tipi cezaevlerinin tabutluk" olduğunu söyledikleri, "işkenceye ve tecrit terörüne boyun eğmeyeceklerini" söyledikleri gerekçesiyle, şimdi "hükümetin, Adalet Bakanlığı ve adliyenin manevi şahsiyetini alenen tahkir ve tezyif" suçlaması ile yargılanıyorlar.

Bu arada aynı hapishaneye 17 Mayıs günü görüşe giden Nihat Saygılı jandarmalarca gözaltına alınmaya çalışıldı. Bu duruma tepki gösteren ailelere tahata coplarla saldıran jandarma bir kişinin kolunu kırdı.

BALIKÇI DAVASI YİNE ERTELENDİ

2002 yılında Urfa'ya sürgün edildikten sonra katledilen TEDAŞ emekçisi Hasan Balıkçı'nın katledilmesi duruşmasına Urfa Adliyesi'nde 14 Mayıs günü devam edildi.

Mahkemeye katılan yaklaşık 200 kişi Adliyeye "Hasan Balıkçı Onurumuzdur" pankartı açarak, "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Hasan'ın Katili Susurluk Devleti" sloganlarıyla yürüdü. Duruşmayı izlemeye HÖC'ün yanı sıra, KESK başkanı Sami Evren, EMO, TMMOB ve ESP katıldı. Son duruşma olması beklenen dava 11 Haziran'a ertelenirken, Adliye çıkışında yapılan açıklamada, karara tepki gösterildi. Balıkçı'nın eşi Şengül Balıkçı, yaptığı konuşmada, bu davanın perde arkasının örtülmeye çalışıldığını, katillerin korunmak istendiğini belirtti.

JİTEM Yargılansın!

Aralarında Kocaeli Temel Haklar'ın da bulunduğu, DKÖ'ler, siyasi partiler, 14 Mayıs günü suç duyurusunda bulunarak, JİTEM'in yargılanmasını istediler. Suç duyurusu öncesi bir açıklama yapan grup adına konuşan Selçuk Avar, Ülkede Özgür Gündem gazetesinde yayınlanan JİTEMCİ Abdulkadir Aygan'ın açıklamalarını hatırlatarak, "Aygan'ın itirafı JİTEM'in varlık sebebini aydınlatmaktadır. JİTEM dağıtılmalı, katiller ve sorumlular yargılanmalıdır" dedi. "Katiller Halka Hesap Verecek" sloganları atan kitle, açıklamanın ardından TBMM İnsan Hakları Komisyonu'na faks çekti ve Adliyeye gidilerek, Aygan'ın itiraflarında adı geçen sorumlular hakkında suç duyurusunda bulunuldu.

Ayrıca Urfa Barosu ve Büro Emekçileri Sendikası (BES) da suç duyuruları yaptılar.

Van'da Gıda Ambargosu

OHAL uygulamalarından gıda ambargosu, Van'da yeniden yaşama geçirilmeye başlandı. "Bölgeye HPG gerillalarının geldiği" bahanesi ile, Van'ın Gürpınar ilçesi Nordız Bölgesi'nde gıda ambargosu başlatıldı. Kırkgeçit Jandarma kontrol noktasında durdurulan araçların yolcularını sayarak, yolculara ait un, makarna, bulgur torbaları kontrol eden askerler "fazla" dedikleri gıda maddelerinin bulunduğu araçları İlçe Jandarma'ya gönderdi. Burada, "ihtiyaç fazlasıdır" diye 5 torba una el konuldu.

"Katil ATA Holding"

Dersim'de Munzur üzerine baraj yapımını üstlenen ATA Holding'in, Boğaziçi Üniversitesi'nde yaptığı kariyer günü toplantısı protesto edildi. "Katil ATA Holding Munzur'dan Defol" pankartı ve "Çeme Muzuri Xane xiziri, Qalxane wayiri Halene theyri Mor u milawini" yazılı dövizler açıldı.

İçeri girmek isteyen grup polis tarafından engellenirken öğrenciler kapıyı zincirleyerek polise direndi. Burada bir açıklama yapılırken, takviye çevik kuvvetin gelmesiyle birlikte polis öğrencilere saldırdı. Kantine barikat kurarak saldırıya direnen öğrencilere vahşice saldıran polis, 30 kişiyi dövecek gözaltına aldı.

TÜRKİYE'DE HUKUK YOK MU!

**Polis Sahte Belge
Düzenleyip
Dernek Kapatıyor,
İnsan Tutukluyor**

1 Nisan terörü sürüyor. 1 Nisan teröründe geçtiğimiz hafta İstanbul'da; Gülten Tekin, Tigin Öztürk, Ramazan Küçük, TAYAD'lı Feridun Osmanağaoğlu ve Sezai Demirtaş tutuklandılar. İkitelli Temel Haklar Sekreteri Kemal Delen 18 Mayıs günü dernekten çıktığı sırada sivil bir araç tarafından kaçırılarak gözaltına alındı. Gençlik Gelecektir Dergisi çalışanı Aygün Kumru ile lise komisyonu üyeleri Sevdâ Kurban, Harika Yılmaz ve Özgür isimli öğrenciler 19 Mayıs günü gözaltına alındılar.

Sahte Belgeler, Düzmece İfadeler Şantaj Aracı

Tutuklananlar için gerekçeler hep aynı; "Erdoğan Kaldı'nın ifadesinde adın geçiyor" ve "1 Nisan operasyonunda yakalanan belgelerde adın geçiyor". Tüm yasal, demokratik kurumlarda çalışan insanlardı. Ama polis için, emrindeki mahkemeler için, 1 Nisan'da olduğu gibi, bunun hiçbir önemi yoktu.

Erdoğan Kaldı komplosunu okuyucularımız hatırlayacaktır. TAYAD afişi asarken gözaltına alınan, polisin kendisinin yazdığı sözde ifadeye tehdit, şantaj ve rüşvetle imza attırılan zavallı bir genç. İfadesinde, İstanbul'da demokratik mücadele içinde yer alıp da adı geçmeyen kimse yok. Polis herkese bir örgütsel konum dağıtıp hazırladığı ifadeyi şimdi tutuklama aracı yapıyor.

"1 Nisan belgeleri" de, aynı komploculukla hazırlanmış, polisin maharetiyle "örgüt belgesi" haline getirilmiş sahte, düzmece belgelerdir. Polis, bu sahte belgelere yazdığı isimleri elinde tutuyor, demokratik kurumlardaki insanlar üzerinde "tutuklarım ha!" baskısı yaratmak istiyor. Amaç, demokratik faaliyet gösterilmesini engellemek, devrimci demokrat insanlar üzerinde "tutuklanma baskısı" yaratmak.

TAYAD'ı Kapattılar, TAYAD'lılar Susmuyor

15 Mayıs günü Eurovision Şarkı Yarışması sırasında Abdi İpekçi Spor Salonu önünde İngilizce "Hapishanelerde 111 İnsan Öldü, Duydunuz mu?" pankartı açarak, demokratik protesto hakkını kullanan TAYAD'lılar Feridun Osmanağaoğlu ve Sezai Demirtaş 17 Nisan günü çıkarıldıkları DGM'de tutuklandı. Bir süre önce sahte belgelere dayandırılarak TAYAD kapatılmıştı. TAYAD'ı kapatarak TAYAD'lıları susturacaklarını, tecrit gerçeğini, hapishanelerdeki ölümleri kimsenin haykırmayacağını düşünenler yanıldılar.

Şimdi TAYAD'lılar susturulmak isteniyor. Demokratik faaliyet içinde yer alan, TAYAD'ın çalışmalarına katılan herkes üzerinde baskı, tedirginlik yaratılmak isteniyor. Böylece F tiplerindeki zulmü sessiz sedasız sürdüreceğini hesaplıyor AKP iktidarı.

TAYAD'lılar üzerindeki baskılar, yasal bir derneğin çalıştırılması için nasıl yasadışı yollara başvurulacağını, nasıl terör estirileceğinin somut bir örneğidir. Kim bu ülkede hukukun olduğunu, düşünce ve örgütlenme özgürlüğünün genişletildiğini söylüyorsa yalan söylüyordur. TAYAD'ın yaşadıklarına bakın, yalanları görün.

Polisin Arama Kararı Bile Sahte; Ekmek ve Adalet İçin Arama Kararı Alınıp Yılmaz Yayıncılık Basıldı!

Halkın Hukuk Bürosu Avukatlarından Behiç Aşçı 14 Mayıs günü ÇHD'de yaptığı basın açıklamasında, 1 Nisan operasyonunun hukuksuzluklarını gözler önüne serdi. Aşçı, kendisine neden gözaltına alındığının belirtilmediğini, "F tipi hapishaneye gittiğinde neden tutuklandığına dair bilgi gelir" denildiğini söyledi. Yani tutuk-

lattıracaklarından eminler ve hukuki bir prosedürü dahi yerine getirme gereği duymuyor, bilgi vermiyorlar.

Aşçı hukuksuzluklara ilişkin açıklamasını şöyle sürdürdü:

"Daha savcı ve hakime çıkarılmadan, gözaltına alındığımızdan itibaren gazete ve TV'lerde 'örgüt liderleri yakalandı.. örgüt çöktü' haberleri yer aldı. Ancak dosyanın incelenmesi ile nasıl bir dosyadan tutuklandığımız nasıl bir operasyonda yakalandığımız ortaya çıktı. Ortada artık hiçbir inandırıcılığı kalmamış olan 'diskette adın geçiyor'dan başka

hiçbir şey kalmadı."

Behiç Aşçı, polisin mahkemeden "arama kararı" alırken bile nasıl sahtekarlık yaptığını ise şu sözlerle ifade etti: "Mecidiyeköy'de basılan Ekmek Adalet Dergisi değil Yılmaz Yayıncılıktır. Ekmek ve Adalet Dergisi Aksaray'dadır. Herhangi bir bayiden alınacak derginin künyesinde bu bilgilere ulaşılabilir. Polis Aksaray'daki Ekmek ve Adalet Dergisi için arama izni almış ama Mecidiyeköy'deki Yılmaz Yayıncılık basılmıştır".

Behiç Aşçı operasyonun tamamen düzmece ve yalanlarla dolu bir komplo olduğunu söyledi.

Ordu'da 1 Nisan Terörü Dava Dosyası

1 Nisan terörünün uzandığı yerlerden biri de Ordu ve ilçeleriydi. Ordu Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği Başkanı ve dergimizin muhabiri Bülent Yazıcı, 399. maddeden tahliye olan bir Wernike Korsakof hastası olan Nihat Sönmez, Ordu Temel Haklar kurucuları İlker Keskin ve Hüseyin Saka ile dernek üyesi Ceyhan Çavuşoğlu "yasadışı örgüt üyeliği"nden tutuklanmışlardı.

Peki nasıl örgüt üyesi oldular? Malum 1 Nisan operasyonunun düzmece belgeleriyle, "İstanbul'daki diskette adın çıktı" denilerek.

Peki bu "belgeler, disketler" nasıl ele geçiriliyor? HHB'nin açıklamasında da belirtildiği gibi savcılığa verilen yanlış yer adı ile alınmış bir arama kararı, mekan sahibinin refakatı olmadan yapılan bir arama ve "şu kadar belge bulduk" yalanları üzerine kurulan senaryolar. Bu "belgelerin" bazılarını geçen haftaki sayımızda yayınladık, yenilerinin de yayınlamaya devam edeceğiz. Ama kesin olan şu ki; tamamen sahte, polis tarafından hazırlanmış, onlarca "acemiliklerle" dolu komploculuk örnekleridir bu belgeler.

Ordu polisi de bunu bildiği için, dosyayı "EK DELİLLER" ile bakın nasıl şişirmeye çalışıyor ve "Suç" ÜRETMEYE çalışırken, kendi suçlarının

delillerini ortaya koyuyor.

Konsere Katılanları Fişleyen Yasadışılık

Ordu Temel Haklar üyelerinin tutuklanmasına gerekçe yapılan dosyada "İZLEME TUTANAĞI" başlığıyla yer alan belge, polisin yasadışı şekilde insanları fişlemesini ve bu fişlemenin de DELİL olarak mahkemeye sunulduğunu gösteriyor.

"İzlenen"; 18 Nisan 2004 tarihinde yapılan Ordu Temel Haklar'ın Ünye'deki açılışı ve bu açılışa katılan Grup Yorum'un konseri. Görüyor musunuz polisin büyük takiplerini, terör operasyonlarını! Sanki yasal bir şeyden söz ediyormuş gibi, "konser başlamadan önce tüm şahısların üzeri aranarak içeriye alınmışlardır." diye başlıyor fişleme-izleme tutanağı. Ve devam ediyor:

"Konsere; 28 ED 262 - 52 ED 994 - 52 M 4206 - 52 EL 476 - 34 GAR 63 - 52 DL 006 - 28 M 5015 - 52 M 0800 - 34 D 1244 - 52 M 0833 - 52 FH 252 - 52 Af 820 plakalı araçlar ile Tokat, Ordu, Giresun, Sinop illeriyle, Aybastı, Ulubey, Fatsa, Terme ilçelerinden katılımlarla birlikte 400 kişilik katılım olmuştur."

Resmen, yasal bir derneğin açılışına, dünyanın tanıdığı bir müzik grubunun konserine gelen araçlar böyle fişleniyor. Ama durun daha bitmedi. Kafa yasadışıyla öylesine alışmış, fişlemeyi o kadar meşru görüyor ki, üşenmiyor, konsere katılanların listesini bile yapıyor polis. Evet yanlış duymadınız, konsere katılanların listesi de dosyada ayrı bir "BELGE" olarak yer alıyor. "Adı soyadı, Geldiği yer, İşi, Nüfusu" sütunlarında bilgiler yer alan tam 195 insan bu belgeyle fişleniyor. Elbette tutuklananlar da fişlenenler arasında.

Hukuk diye en küçük bir derdi olan savcının, hakimnin, ilk önce böyle bir belgeyle önüne gelen polis hakkında soruşturma başlatması gerekir. Konser izlemek suç mu? diye sorması gerekir.

Polisin yasadışı fişleme belgeleri. Suç işleyen polis, bu belgeleri dava dosyasına DELİL olarak koydu

Sayı 5

14

23 Mayıs
2004

18 MART 2004 GÜNÜ ORDU TEMEL HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER DERNEĞİNİN AÇILIŞI İÇİN DÜZENLENEN GRUP YORUM'UN KONSERİNE KATILANLARIN LİSTESİ				
S.N	ADI SOYADI	GELDİĞİ YER	İŞİ	NÜFUSU
1	Onur BURBUT			
2	Bülent ŞEN			
3	Aydın KABADAYI			
4	Ümit ÇAYIROĞLU			
5	Zekai ŞEN			
6	Murat ÖCAK			
7	Y. Selim HAZOĞLU			
8	Sedat KAHRAMAN			
9	Mesut KARADAĞ			
10	Fatih YILMAZ			

18 MART 2004 GÜNÜ ORDU TEMEL HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER DERNEĞİNİN AÇILIŞI GELİLEN ARAÇLAR				
S.N	PLAKA NO	RENK	ARACI	GRUP YORUMUN ARAÇI
1	28 ED 262	Bordo	Brodway	
2	52 EK 994	Gri	Clio	
3	52 M 4206	Beyaz	Transit	
4	54 VA 706		İveco Minibüs	Grup Yorumun Aracı
5	52 EL 476	Açık Yeşil	Toros	
6	34 GHR 63	Beyaz	SLX	
7	52 DL 006	Gri	Megane	
8	28 M 5015	Beyaz	Transit	
9	52 M 0800	Beyaz	Transit	

Ama yapmıyor, o da DELİL diye dosyaya aynen koyuyor. Fişleme, eskaza burjuvalara yönelik olunca, ya da oligarşi içi çatışmalarda olunca kıyamet kopar. Devrimci, demokratların fişlenmesi ise sıradandır bu ülkede. Ve bu fişlemeler işte böyle tutuklama için belge haline getiriliyor.

İŞTE BÜYÜK SUÇ 1; Grup Yorum konserine katılmak.

Bakın Bakın; Zafer İşareti Yaptılar!

Bir başka suç da, aynı tutanakta şöyle ifade ediliyor: *“Konser süresince salonda bulunan şahıslar şarkı aralarında “Kahrolsun Faşizm, Bu ülke Faşizme Mezar Olacak, Faşizme Karşı Omuz Omuza, Zafer Bizim Olacak” şeklinde slogan atmışlardır. Konser süresince konsere katılanlarca sürekli zafer işaretleri ile zılgıtlar eşliğinde halaylar çekilmiş...”*

Ne söylenebilir ki? BÜYÜK SUÇ 2: Zafer işareti yapıp halay çekmek.

Görüyor musunuz, Temel Haklar üyeleri ne kadar büyük suçlar işlemişler. Ne tutuklananların evlerinde yapılan aramalarda, ne de Ordu Temel Haklar binasında suç unsuru teşkil edecek hiçbir şey bulamayan polis, müzik kasetlerinin toplatması olanları bile **DELİL** diye koyuyor dosyaya. Ahmet Kaya ve Ferhat Tunç’un birer kaseti zamanında Ordu Valiliği tarafından toplatılmış. Binlerce evde bulunabilecek bu kasetler de, **ÖRGÜT ÜYELİĞİNİN DELİLLERİ** arasında. Sadece onlar da değil, Ekmek ve Adalet Dergileri, çeşitli kitaplar aynı şekilde toplatılmış denilerek **DELİL** oluyor. Herbirinden birer tane bulunan bu yayınların polis sorgusunda **“NEREDEN ALDIN, KİM GETİRDİ”** diye sorulması, operasyonun nasıl şişirme olduğunun, polisin kafa yapısının da bir örneğidir. Yani yasal bir dergiyi, kitabı herkes nereden alıyorsa, onların da o bayilerden, kitabevlerinden almış olmaları mümkün değil, mutlaka bir örgütsel ilişki kanıtı olmalı bunların alınması.

En az polis kadar, tutuklama kararı veren mahkeme de bu hukuksuzluğun sorumlusudur. **Ünye Sulh Ceza Mahkemesi** savcılık ve hakimliğinin bütün tutuklananlara sorduğu en temel sorulardan biri, **“Ekmek ve Adalet dergisini alıp almadığı, okuyup okumadığı”** sorusu. Savcıya göre de yasal bir dergiyi okumak, satın almak suç.

BÜYÜK SUÇ 3: Yasal dergi ve kitapları satın almak ve bulundurmak.

Polisin “Terör Örgütü” Soruşturması: “Minibüs Parasını Nereden Buldun?”

Ve istisnasız tüm gözaltına alınanlara sorulan bir başka polis sorusu şu:

“01.04.2004 günü 52 M 5472 plakalı minibüs ile.. yasadışı DHKP-C terör örgütü mensubu

Bu ülke böyle yönetiliyor

Polisin Çalışma Yöntemi: ‘Terör’ Havası Yarat! Yalan Haber Yaptır! Tutuklat!

İstanbul’da Gülten Tekin, Tigin Öztürk ve Yılmaz Küçük’ün tutuklanmaları polisin çalışma yöntemini gözler önüne sermektedir.

Polis basına “terör havası” yaratmak için şöyle haber yaptırdı:

“İstanbul’da DHKP/C örgütüne yönelik düzenlenen operasyonda, örgütün bombalı ve silahlı eylem timinde yer aldıkları belirtilen zanlıların, sorgulanmaları sürüyor.” (Cumhuriyet 17 Mayıs)

Gülten Tekin, TAYAD’lıların Anneler Günü için düzenlediği piknikten dönüşte gözaltına alınan, bir Wernike Korsakof hastası. Sağlık nedeniyle 399. maddeden yararlanarak hapisneden 6 aylığına cezası ertelenerek tahliye edildi. 6 ayın sonunda bu süre uzatılmayarak hakkında tutuklama kararı çıkarıldı. Ve tutuklandı.

Tigin Öztürk, 1 Nisan’daki sahte belgelerle tutuklandı.

Yılmaz Küçük, Bağcılar’da afiş asarken gözaltına alınarak tutuklandı.

Hiçbirinin ne silahlarla, ne bombalarla hiçbir ilgisi yok. Polisin kendisinin de böyle bir iddiası yok. Ama haber böyle yayılıyor. Haberi yayan da devletin ajansı, Anadolu Ajansı.

Sahtekarlığın boyutlarına bakın!

Haberin asıl kaynağı polistir. Amaç; terör operasyonu havası yaratarak, hukuksuzluğunun üzerini örtmek ve 1 Nisan terörünü sürdürmek.

Üstelik üçünün birbiriyle de ilişkisi yok. Polis zamanlama yapıyor, ayrı ayrı yerlerde gözaltına alarak “üç kişilik bombalı silahlı eylem timi” kuruyor. Sahte belgelerle örgütsel konumlar dağıtarak örgüt kuran, sonra da örgüt üyesi diyerek, demokratik kitle örgütlerinde, devrimci yayınlar da çalışan insanları tutuklatan polisin yöntemi bu. Birkaç örnekte değil, komploculuk, sahtekarlık, hukuksuzluk bir yöntem haline dönüşmüştür. “Polis devleti” işte böyle kurumlaştırılıp sürdürülüyor. Hukukmuş, gerçeklermiş hiçbirinin önemi yok. Polis kimi tutuklatmak istiyorsa, her türlü hukukdışı yolu pervasızca kullanıyor.

Ümit Günger'in cenazesine gittiğiniz tespit edilmiştir. Bu gibi faaliyetleri yasadışı örgüt adına yaptığınız anlaşılmakla birlikte bu ekonomik gücü nereden alıyorsunuz, finans kaynağınız nelerdir?"

Cenazeye katılmanın "yasadışı örgüt üyeliğinin delili" olduğu kesin! Polisin merak ettiği minibüs parası! Amerika'nın ve AB'nin "terör örgütleri listelerinde" yer alan "örgütün finans kaynakları" ifadelerinden çok etkilenmiş, "AB'ye uyumlu" operasyon yapıyor polis. Minibüsle "örgütün parasal kaynaklarını" keşfedecek. İnsanların kendi arasında para toplayıp minibüs tutmaları vb. bir olasılık mümkün değil, mutlaka örgüt işi olmalı bu da. Niye? Çünkü **polis delile ihtiyacı var.**

"Biz demokratik mücadeleyi yok etmek istiyoruz, yasal dernekleri işlemez hale getirmek istiyoruz, düzene muhalif olanları susturmak, tasfiye etmek istiyoruz" diyemiyor polis, kıvranıyor. Kıvrandıkça da batıyor. Dosyaya koyduğu belgelerde hukuken DELİL denilebilecek hiçbir şey ol-

mamasına rağmen, polis devletin hakimi 5 insanı yukarıdan gelen emirle tutukluyor.

Tam tersine dosyaya bir hukukçu gözüyle bakıldığında sanık sandalyesine oturtulması gerekenler polislerdir. Kendi yasalarına dahi uymayan onlardır. Bir konsere katılan insanları fişlemek için hangi mahkemeden izin alınmıştır, belli değildir. Varsa böyle bir mahkeme, böyle bir izni veren bir hakim varsa hemen açıklanmalıdır. Açıklanmalı ki, beyni Susurluk polisi, yüzünde hukukçu maskesi ile dolaşanlar kim, herkes öğrensin. Biz **iddia ediyoruz** ki, böyle bir izin de alınmamıştır. Polis için bu tür yasadışılıklar sıradan işlerdir. Nasıl olsa kimse hesap sormaz.

Ordu Temel Haklar üyelerinin dava dosyasına bakan herkesin ilk başta göreceği şudur:

Bu ülkede konsere gitmek, zafer işareti yapmak, dernek üyesi olmak, cenazeye katılmak en büyük suçlar.

Evet Türkiye böyle bir polis devletidir.

1 Nisan terörünü yaratan kafa da budur.

DERSİM TEMEL HAKLAR ÜYELERİNE BASKILAR "Oğluna Söyle Ayağını Denk Alsın!"

gitmeyecek, hiçbir faaliyet içinde bulunmayacak... Yoksa? Başına gelecekleri siz düşünün!.."

Halk Örgütlenmesin Diye...

Yasal bir derneğin üyesi olduğunu söyleyen Kaan İnanç, her duyarlı insan gibi, ben de derneğe üye oldum diyor. Ve devam ediyor:

"Yani yasal bir hakkımı kullandım. Fakat polis kurulmasına izin verdiği bu derneğe üye olan insanları yasadışı bir şekilde tedirgin etmeye çalışıyor. Madem dernekte dağa insan gönderildiğini biliyor da buna neden göz yumuyor? Burda yapılmak istenen, insanların hak ve özgürlüklerine sahip çıkan kurumları yasadışı göstermek. DKÖ'leri halktan tecrit etmeye çalışıyorlar. Yani **"derneğe gitmeyin fişlenirsiniz, her an basılabilir örgüt derneğidir"**, imajı yaratmaya çalışıyorlar. Halk örgütlenmekten korkutuluyor. Örgütlenmek yasadışı gibi gösteriliyor. AKP hükümetinin demokratikleşmeden sıkça bahsettiği bu dönemde yaşananlar gösteriyor ki bütün bunlar yalandan ibarettir. Hak ve özgürlük mücadelesi verilen kurumlara ve buralardaki insanlara yönelik tehdit ve tacizler AKP'nin demokratikleşme yalanlarını su yüzüne çıkartıyor. AKP zihniyetinin demokratsikleşme anlayışı, "benim çizdiğim sınırlar içerisinde örgütsüz bireyler olun sorun yok diye düşünürseniz sorun yok olur." şeklinde. İktidar koltuğuna oturup halkı aşağılayan, örgütsüzleştirmeye çalışan bir zihniyettir. Fakat bizler her türlü baskıya rağmen meşru olan mücadelemizi sahiplenmeye devam edeceğiz."

Yasal bir derneğe üye olmak suç mu? Kağıt üzerinde, değil. Pratikte ise bırakın "suç" olmasını, öldürülme tehdidinin bile gerekçesi.

Dersim Temel Haklar üyeleri ve derneği ziyaret eden insanlar üzerindeki baskılar, ailelere yönelerek yoğunlaşıyor. Jandarma karakolları, köylerde, aileleri dolaşarak tehditler yağdırıyor ve oğullarının-kızlarının derneğe gidip gelmeleri için baskı yapıyor. Bunun son örneği derneğin üyesi Kaan İnanç'ın yaşadıkları. Kaan İnanç yaşadıklarını dergimize şöyle anlattı:

"29 Nisan günü iş nedeniyle Nazimiye'ye gittim, o akşam eve dönemedim. O gün akşam İzmir'de olan babam cep telefonundan, annem ise ev telefonundan aranarak şunlar söyleniyor; **"Dersim Temel Haklar 60 kişilik dağ listesi hazırlamış ve oğlunuz da bu listenin içinde oğlunuza sahip çıkın, siz nasıl ailesiniz?"**

Ailem paniğe kapılıyor. Daha sonra ben Selma Kubat'ın cenazesine katılmak için Malatya'ya gittiğimde, ertesi günün akşamı polis tekrar ailemi telefonla arayarak **'oğlunuz neden Malatya'da vatan haini Selma Kubat'ın cenazesine katılıyor. Oğlunuza söyleyin ayağını denk alsın onun ki yetti artık. Başına gelecekleri siz düşünün'** diyerek tehdit ediyor.

Suçu malum, "telefondaki" jandarma karakolu, terör şubesi polisleri de söylüyor; "derneğe

Sümerbank İşçisi Direniyor

Sümerbank'ın özelleştirilmesine karşı, Bakırköy Sümerbank işçilerinin direnişi sürüyor. 17 Mayıs günü fabrika önünde toplanan 600 işçi, müdürlük binasına, "Gün Gelecek, Devran Dönecek, AKP İşçiye Hesap Verecek", "Birleşen İşçiler Yenilmezler" sloganlarıyla yürüdü.

"Ya İşimiz, Aşımız Ya Da Başımız" pankartı açan işçiler, "Biz Üreterek Yaşarız Ya Siz" dövizini taşıdılar. Bugüne kadar yapılan protesto eylemlerinin sonuçsuz kalması üzerine yeni direniş biçimleri tartışan işçilerin gündeminde, fabrika işgali var. Müdüriyet binası önünde bir konuşma yapan TEKSİF Bakırköy Şube Başkanı Çetin Yelken komiteler kurduklarını, yeni bir eylem takvimi hazırladıklarını belirtti ve "Bu fabrika bizim namusumuz. Burayı hırsızlara terk etmeyeceğiz" dedi.

Sümerbank'ın Doğa Madencilik'e satışının iptal edilmesini isteyen işçiler, Yelken'in konuşmasına "İşte Burası Direniş Yuvası" sloganlarıyla destek verdiler.

Sümerbank işçilerinin eylemine çeşitli sendikalar da destek verdi. Haber-İş İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı Levent Dokuyucu yaptığı konuşmada, Sümerbank işçilerinin fabrikayı işgal etmesi durumunda Telekom işçilerinin de tüm Telekom Müdürlükleri'ni işgal alanına çevireceğini açıkladı.

Tuzla'da Direniş

Tuzla Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan Er Deri Fabrikası'nda, sendikal çalışma yapan bir işçinin işten atılması üzerine direniş başlatıldı. Güner'in işten atılmasını değerlendiren Deri-İş Tuzla Şube Başkanı Hasan Sonkaya, amacın örgütlülüğe saldırı olduğunu söyleyerek, "taviz vermeyeceğiz" dedi. Sendikada yöneticilik de yapan Güner'in işten atılmasının duyulması üzerine ise, işçiler iş bırakarak direnişe geçtiler ve sonuç almak için etkili eylemlere başvuracaklarını belirttiler.

Limter-İş'e saldırı

Limter-İş'in 14 Mayıs günü "faili meçhul" bir saldırıya uğradığı açıklandı. Sendika tarafından yapılan açıklamada, sendika genel merkezinin kapısının kırılarak, bilgisayar kayıtları ve evrakların karıştırılıp dağıtıldığı belirtildi. Açıklamada, "Zulmün ve sömürünün bekçileri, her türlü araçla saldırdıkları işçi sınıfının özgürlük mücadelesini asla yıldıramayacaklardır." denildi.

EĞİTİM SEN'DEN İLK SAN PROTESTOSU

Eğitim Sen üyesi öğretmenler, 15 Mayıs günü, yönetiminin MEB'nin atamalarıyla belirlendiği İLK SAN'ın antidemokratik yapısını protesto için Çağaloğlu Lisesi önünde bir eylem yaptılar. Açıklamada şu ifadeler yer verildi: "1943 yılında ilköğretim öğretmenlerinin sağlık ve yardım sandığı olması amacıyla kurulan ve konut, sağlık, doğum, ölüm ve öğrenim gibi konularda hizmet veren bir kurumdu İLK SAN. 1985'de bakanlık bünyesine alındı. Bu tarihten sonra kurum, bakanlık bürokratlarıyla sandık yöneticilerinin çıkarlarının birleştiği bir kurum haline gelmiştir. Adı yolsuzluklarla anılmaya başlanmıştır." Eğitim Sen üyesi öğretmenlerin eylemi sloganlarla sona erdi.

EBK'da Eylem

Et Balık Kurumu'na (EBK) ait Sincan Kombinası'nda çalışan işçiler, 14 Mayıs günü yaptıkları eylemde, EBK'nın özelleştirme yoluyla satışını protesto ettiler. Özelleştirme İdaresi Başkanlığı önünde oturma eylemi yapan Öz Gıda-İş Sendikası üyesi işçiler, Sincan ve Manisa'daki EBK tesislerinin satışının, kurumun bitirilmesi anlamına geldiğini dile getirdiler. İşçilerin Özelleştirme İdare binası önündeki eyleminde de her zaman olduğu gibi polis bariyatı ve engellemeleri ile oligarşinin emekçi düşmanlığı vardı.

İşçi Kıyımı Sürüyor

Patronlar sendikal işçileri tasfiyeyi doludizgin sürdürürken, belediyeler de bu kervandaki yerini alıyor. Bakırköy Belediyesi Yunus Emre Kültür Merkezi'nde çalışan 150 işçi, Belediye-İş Sendikası'na üye olunca işten atıldı. "Konuk personel" statüsünde çeşitli birimlerde çalıştırılan işçiler, günde 12 saat gibi ağır koşullarda, daha az ücretle çalışmalarına karşı örgütlenme yoluna gittiler. Belediye'nin cevabı ise işten atmak oldu.

İşçi kıyımının yaşandığı yerlerden biri de, Kırıkkale Belediyesi oldu. AKP'nin belediye başkanlıklarını kazandıkları yerde ilk işlerinin örgütlü işçileri atarak, yerine kendi taraftarlarını alma politikasındaki pervasızlığı sonucunda bir günde 200 işçi işten çıkarıldı. Emekçi düşmanı AKP iktidarı, çıkardığı yasalarla işçi sınıfına yönelik saldırıları boyutlandırırken, ona bağlı belediyeler de kıyımı yaygın şekilde sürdürüyor.

Çakıcı-BJK İlişkisini De Cemil Çiçek'e Sorun

Susurlukçu faşist Alaattin Çakıcı'nın Cemil Çiçek'in gayretleri ile firar ettirilmesinin ardından pislikler dökülmeye devam ediyor.

Önce, Çakıcı'nın iki kişinin öldürülmesinden yargılanmaktan nasıl kurtarıldığı ortaya çıktı.

Çakıcı'nın Fransa'dan iade koşulları gereği, Uğur Kılıç ve faşist Tevfik Ağansoy'u öldürmekten yargılanmadığı biliniyordu. Ancak idamın kaldırılmasının ardından da yargılanması için izin verilmedi.

Firarının ardından hukukçuluk oynayan yargı, harekete geçti. Birbiri ardısıra gıyabi tutuklama kararları verilmeye başlandı.

İlk olarak İstanbul 3. Sulh Ceza Mahkemesi, Türkbank 'ihalesine fesat karıştırmak' ve 'cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak' suçlarından gıyabi tutuklama kararı verdi. Daha sonra da Ağır Ceza Mahkemesi, Uğur Kılıç ve faşist Tevfik Ağansoy'un öldürülmesi olayında tutuklama kararı verdi. Bundan sonrası "kırmızı bültenle arama" oyunu

oynanacak.

Tam da "bağımsız yargı" dediğiniz böyle olur! Yargı, MGK'nın, mafyanın, tekellerin, Susurlukçu Bakanların emrinde olunca, elbette devletin tosuncukları korunur.

Peki, davanın yeniden gündeme getirilmesini, Çakıcı'nın cinayetlerinden yargılanmasını kim engelledi? Kim firar ettirdi ve kim göz göre göre yurtdışına kaçışını tezgahtladıysa, onlara sorulmalıdır.

Halkı uyuşturmanın aracı futbol her zaman Susurluk ilişkilerinin içindeydi, Ali Fevzi Bir örneği daha taze. Çakıcı'nın Beşiktaş Futbol kulübü aracılığıyla vize-pasaport işlemleri yaptırıp kaçması da salt bir menejer Sinan Engin olayı değildir.

Çakıcı'yı kimin yargılatmadığı, Susurlukçuların futbol klüpleri ile ilişkileri hepsi Adalet Bakanı Cemil Çiçek'e sorulmalıdır. Susurlukçuların deşifre edilmesine karşı çıkan, Korkut Ekenleri sahiple-nen Çiçek'tir. Susurluk devletin milliyetçi tosuncuklarının hamisidir O.

Kıbrıs'ta 'Rutin Dışı' C-4

Kıbrıs Güzelyurt yolunda arızalandığı için terk edilen otomobilden çıkan C-4 tipi bomba ve patlayıcı malzemelerin, 'Türk Barış Kuvvetleri'nde görevli Astsubay Metin Esen'e ait olduğu ortaya çıktı.

Kıbrıs'ta iktidar savaşının ilk aşaması referandum ile sonuçlanırken, Susurluk devleti bildik yöntemlerini devreye sokuyor. Bundan bir süre önce de, Denktaş muhalifi bir gazeteye bomba atılmıştı.

Demirel Cumhurbaşkanlığı döneminde, Susurluk'un "kayıp silahları" konusunda "devletin rutin dışına çıkabileceğini" söyleyerek Kontrgerilla devletini itiraf etmişti. Genelkurmay bir açıklama yapmayacak mı acaba; Kıbrıs'ta sıkı korunan askeri depolarda tutulan C-4 patlayıcılar da devletin "rutin dışı" işlerinden mi? Mesela tam o günlerde, Kıbrıs'ı ziyaret eden, Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Aytaç Yalman bir açıklama getirebilir C-4'ler için!

Onyıllardır oligarşinin kontra faaliyetlerinin eksik olmadığı KKTC'de son 15 yılda başbakanlar, siyasi parti liderleri ve gazeteleri hedefleyen 43 bombalama gerçekleşti. Tümü gözdağını, muhalifleri sindirmeyi amaçlayan saldırıların hiçbirinin faileri, bir kaç yüzbin kişinin yaşadığı adada bulunmadı. Çünkü ne ordu karargahlarına bakıldı, ne de tetikçi faşist çetelerin yuvalarına.

Polisi Eğittiler(!) Sıra Yargıçlarda

'uyum yasası'
maskeli faşizm

Kendi yargıçlarını eğitemeyen, hukuku Susurluk hukuksuzluğuna uyduran Türkiye'nin yargıçları, hakimleri de Avrupa fonlarıyla eğitilecek. Eğitimin finansmanı İsveç Dış Yardım Kurumu SIDA'dan. Programın uygulanması ise Raoul Wallenberg Enstitüsü'nden.

Enstitü 1997 yılından bu yana Türkiye polisinin "AB standartlarına uyumu için eğitimini" de yapıyor. Peki eğitilen, AB standartlarına uydurulan polis, o tarihten bu yana ne yaptı? İşkenceler, yargısız infazlar, meydanlarda estirilen terör, gözetim altında ölümler... Kısaca **polis devleti uygulamalarına devam.**

Polisi nasıl eğittilerse, yargıcinı da öyle eğiteceklerdir. Birkaç göstermelik uygulama, gerisi; **susurluk hukukuna devam.**

BU RESİM TÜRKİYE'DE ÇEKİLDİ!

19-22 Aralık 2000'deki Hapishaneler Katliamında, Bayrampaşa Hapishanesi'nde 6 kadın diri diri yakılırken, onlarca bayan tutsak yanarak yaralandı. Birsen Kars'da onlardan biriydi... "6 KADINI DİRİ DİRİ YAKTILAR" gerçeğini tüm dünyaya ilk O duyurdu... Diri diri yakanlar hala görevlerinin başında, Ordu'nun çeşitli kademelerinde görev yapıyorlar... Basın, ambulandan inerken haykırdığı gerçeği duymazdan geldi. O gerçek hala kulaklarda çınlamaya devam ederken, basının suç ortaklığı da sürüyor...

BU RESİM TÜRKİYE'DE ÇEKİLDİ!

Bayrampaşa Hapishanesi'nde yakılan kadınlardan biri de Ebru Dinçer'di. "Bu operasyon baştan sona kameraya çekildi. İki kamera vardı çatılarda." diyen Dinçer, o anı şöyle anlattı: "9 saat boyunca aralıksız sürdü bombalama. Sırtım, ellerim yüzüm yandı ama giyindiğim şeyler yanmadı. Yani ben tutuşmadım, alev almadım ama yandım... Megafondan sürekli küfür ediyorlardı, hakaret ediyorlardı. İşte, "hepinizi öldüreceğiz, hepinizi yakacağız" şeklinde...

Biz bu şekilde 'hayata döndürüldük' aslında... Artık vahşetin son noktası... Önce gaz odalarına doldurulduk, gaz bombalarıyla boğulduk. Sonra yakıldık. Yani bir geceye... Bir geceye her şeyi sığdırdılar diyebilirim. Bir geceye... Bir geceye zulmü sığdırdılar... Bir geceye ölümü sığdırdılar..."

BU RESİM TÜRKİYE'DE ÇEKİLDİ!

“Şu anda, kalça kemiğim kırılmış, o taraf bacağım 3 cm kısaldı. Elimde problem var. Doktor kesilmesi gerektiğini, sağ elimin işaret parmağının tamamen dışarı çıktığını söyledi. Sol elimde de deri kapanmasına rağmen işlevsiz parmaklarım var. Yüzümden iki kere ameliyat geçirdim. Dişlerim açıktaydı. Sağ gözümünden iki kere ameliyat geçirdim. Daha hala gözümü kapatamıyorum. Bir üçüncü ameliyat daha gerekli. Her açık olduğu gün kornea tabakasının açık olmasından kaynaklı gözün görme işlevinin yitme uğrayacağından söz ediliyor. Kafamdaki yanık çok derindi kemiğe kadar yanmıştı. Ve hatta kemikte törpülenme oldu” (Bayrampaşa’da yakılan kadın tutsaklardan Hacer Arıkan’ın Yaşadığımız Vatan Dergisi’nin 13 Ağustos 2001 tarihli 103’üncü sayısında anlatımlarından...)

Dünya işgalci-işkenceci Blair'i lanetlerken, Blair'e Tayyip'den "dostluk" eli uzandı...

Dünya ABD işkenceciliğini konuşurken, TBMM Türkiye-ABD Parlamentolar Arası Dostluk Grubu "dostluk tazelemek" için Amerikadaydı

AKP'nin İşkenceci-İşgalci Dostları!

Irak'ta batağa saplanan Amerika ve İngiltere işgal koalisyonu, bataklığa mümkün olduğunca çok ülkeyi çekmek için diplomatik manevralarını sürdürüyorlar. O bataklığa gömülmeye baştan beri gönüllü olan AKP, İngiltere'nin de, ABD'nin de ilk başvurduğu adreslerden biri.

Blair, geçen hafta bu çerçevede "anı" olarak günübirlik bir ziyaret gerçekleştirdi ülkemize. Kendi ülkesinde ve tüm dünyada protesto edilen, kendi parlamentosunda üzerine boyalar atılan Blair, AKP iktidarı tarafından büyük bir "muhabbetle" karşılandı.

Tayyip ve Blair, çok samimi pozlar verdiler medyaya. Irak'taki işkencelerin, katliamların bir saniyeliğine bile hatırlanmadığı ortak ziyafet masalarında güle oynaya görüşmeler yaptılar. işgalci bir ülkeyle -halka açıklanmayan- yeni anlaşmalar, planlar yaptılar.

Ama Irak'ta çekilen resimler, yine de onların yakasını bırakmadı. Bir yanda o resimler, bir yanda Blair'le verilen samimi pozlar... Bu ikisi, ömrü boyunca da peşini bırakmayacak Tayyip'in.

Büyük Riya; Kocaları katlediyor, karıları "ağlıyor"muş!

Tayyip Erdoğan, Blair'i uğurladıktan sonra, yaptığı bir konuşmada ise, kendisini ve Blair'i şu sözlerle aklamaya çalışıyordu; *"Benim anem, eşim bu resimleri görünce ağlıyorlar. Akşam bunu Blair'e de söyledim. O da dedi ki 'benim eşim de ağlıyor'..."*

Vah vah vah... Ne kadar da üzölmüşler. San-ki o vahşet tablosunu yaratanlar çok uzaklarında. O vahşetin sorumluları sanki onlara çok yabancı... Riyakar, sahtekarlar. Her gece yataklarına aldıkları kocalarından başkası değil oysa o insanlık dışı tabloların yaratılması emrini verenler. İşgal kararını alan Blair'in, işgali tüm gücüyle destekleyen, katılmak için çırpınan Tayyip Erdoğan'ın gözüyüşü eşleri, acaba bir kez olsun, "işgale karşı" çıktılar mı? Daha ne ağlayıp sızlıyorlar öyleyse, (ağladıkları gerçekse tabii, ki bu da çok zayıf bir ihtimal.)

Tayyip güya uyanık; Kendisinin ve Blair'in "eşlerinin" ağladığını anlatıp, arada kendisinin de o işkencelerdeki sorumluluğunu unutturacak. Bütün halk aptal, bir tek o akıllı!

Büyük utanmazlık; vekillerin ABD'ye "dostluk ziyareti"

O fotoğraflar ortadayken, bir ABD yetkilisi-nin elini sıkmak, bir canıyla, bir pislikle el sıkışmaktır. Ama midesi geniş milletvekilleri, ABD'li parlamenterlerle "dostluğu" pekiştirmek için tam da bu günleri seçtiler.

TBMM Türkiye-ABD Parlamentolar Arası Dostluk Grubu'ndaki vekiller, bir haftalık ziyaret için ABD'ye gittiler.

Dostluk Grubu Başkanı AKP İstanbul Milletvekili Egemen Bağış'tı. Bağış, "dostluk ziyareti" dönüşünde yaptığı açıklamada, ABD Savunma Bakanlığından Musevi kuruluşlara kadar bir çok çevreyle "temaslarda bulunduklarını" anlatarak ziyaretin "çok yararlı" geçtiğini anlattı.

İşkencecilerin elini tutan işkence ve işgal ortaklarının utanmazlığı da böyle yazıldı "parlamenter" tarihe.

Hazır AKP gibi bir iktidarı bulmuşken Amerika Yeni Üsler İstiyor!

ABD yönetiminin yeni istekleri AKP hükümetine ve Genelkurmay'a iletildi.

Bush yönetiminin Türkiye'den "şu aşamada" istedikleri şunlar:

- * İncirlik'in askeri-coğrafi kapasitesini arttırmak.
- * İkisi Trabzon ve Samsun'da olmak üzere Karadeniz'de üç deniz üssü kurulması.
- * Konya'nın Karapınar Bölgesi'ni askeri tatbikat sahası olarak kullanma izni.
- * Kafkaslar, Ortadoğu, Hazar'daki Amerikan askeri gücünün merkezinin Türkiye olması.

Gerisi gelecektir. Bu kadar **Amerikancı** bir iktidar varken, ABD ülkemizi kendi üssüne çevirmekte de, Türkiye askerini Ortadoğu halklarına karşı savaştırmakta da tereddüt etmeyecektir.

ABD'nin Planı, AB'nin Onayıyla Gazze'de Katliam ve Tecrit

Gazze'ye günlerdir havadan füzeler ve top mermileri yağıyor. Ve Gazze'deki Refah Mülteci Kampı'nda, evler buldozerlerle veya havadan atılan füzelerle yerle bir ediliyor. Bu kez evlerin yıkılmasının amacı "feda eylemcilerinin ailelerini cezalandırmak"la sınırlı değil. Filistin halkı etrafındaki tecrit ve kuşatmayı daha da pekiştirecek bir plan peşinde İsrail.

Batı Şeria'da aylarca süren işgalin ve yoğun saldırıların ardından "Güvenlik Duvarı"nın inşasına hız veren İsrail, benzer bir planı da Gazze'de yürürlüğe koydu. Gazze'nin Mısır'a sınır oluşturan bölgesinde bir "güvenlik çukuru" yapmayı planlayan İsrail, binlerce Filistinli'nin evlerini yıkmaya girişti.

İsrail, saldırılarını 13 İsrail askerinin cezalandırılmasını bahane ederek başlattı. Önce füze saldırıları gerçekleştirildi. Ardından 14 Mayıs'ta Refah Mülteci Kampı'ndaki evleri yıkma saldırısı başladı. Yüz ev yıkıldı. Yüzlerce ev de "yıkılmak üzere" işaretilendi.

17 Mayıs'ta, Yahudi yerleşim birimi Nahal Oz yakınlarında 7, toplam 10 Filistinli katledildi.

18 Mayıs'ta helikopterlerin ateşi ve ardından tankların evleri bombalaması sonucu **2'si çocuk 18 Filistinli katledildi.**

19 Mayıs'ta önceki günkü katliamı protesto etmek için toplanan üç bin Filistinli'nin üzerine helikopterden füze atılması sonucunda **2'si çocuk 25 Filistinli katledilirken, yaklaşık 50 Filistinli ağır yaralandı.**

Tecrit altındaki Refah; Mülteciler, bir kez daha mülteci durumuna düşürüldü!

Saldırıların sonucunda bini aşkın Filistinli evsiz kaldı. Binlerce Filistinli eşyalarını kamyonlara, arabalarına yükleyerek, gidebilecekleri tek yer olan Han Yunus'a doğru yola koyuldular. yakın kentlere göçüyor. Akrabalarının durumu uygun

Refah Mülteci Kampı'nda yüz ev yıkıldı, binlerce Filistinli evsiz... Onlarca Filistinli katledildi...

Refah'ta gösteri yapan üç bin kişilik kitleyi uçaklarla ve tanklarla bombalayan İsrail, 25 Filistinli'yi katletti.

Gazze kan gölü... Filistinliler kan ağlıyor... Kuşatma altında yalnız yürekle-

riyle direniyorlar.

Ey dünya halkları! Filistin halkına sahip çıkacak senden başka bir güç yok. **"Filistin yalnız değildir!"** diye haykırmanın zamanıdır...

olanlar onların yanına giderken, olmayanlar, gittikleri yerlerde kurdukları çadırlarda barınmaya çalışıyor. Refah Kampı, zaten bir "mülteci kampı"ydı; mülteciler bir kez daha mülteci konumuna düşürüldü.

Refah Mülteci Kampı'nın tüm dünyayla ilişkisi İsrail tarafından kesilmiş durumda. Kampta, su ve ekmek sıkıntısı başgösterdi.

Gazze'de "Güvenlik Çukuru" Planı

"İsrail Refah'ı kafese alıyor"... Refah'ta oluşturulması düşünülen "Güvenlik çukuru" Burjuva basında böyle adlandırıldı. İsrail, Mısır sınırı boyunca 20 metre derinlikte ve 60 metre genişliğinde ve en az 9 kilometre uzunluğunda bir çukur yapmayı planlıyor. Böylelikle Refah ile Mısır arasındaki ilişkinin tamamen kesilmesi amaçlanıyor. İsrail Savunma Bakanlığı, bu planı gerçekleştirmek için "yüzlerce Filistinli'nin evinin yıkılacağını" açıkladı.

Güvenlik duvarından çukuruna, İsrail politikaları, tecrit politikasının en açık ve kaba haliyle uygulandığının örneğidir. Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin kafasındaki "mükemmelleştirilmiş tecrit" modeli budur. Sadece politik, polisiye kuşatma değil, bizzat duvarlarla sağlanmış bir tecrit. Eğer uygulama imkanı bulabilselerdi, tüm ülkelere, halklara karşı bu modeli yürürlüğe koymak isterlerdi. Yani, Filistin'de kuşatılan yalnız Filistinliler değil, tüm halklardır.

Amerika katliam ve yıkımın arkasında!

ABD, saldırılar karşısında yaptığı açıklamada yarım ağızla “evlerin yıkılmasının kabul edilemez” olduğunu gevelerken, hemen ardından “İsrail’in teröre karşı kendini savunma hakkı vardır” nakaratı tekrarlandı. ABD Dışişleri Bakanı Colin Powell de “Yıkıma karşıyız, bunun yapıcı olduğunu düşünmüyoruz” dediği cümleyi, Arafat’ı suçlayarak tamamlıyordu.

“İsrail’in teröre karşı kendini savunma hakkı vardır”; Dünya, bu cümleyi onlarca, yüzlerce değil, binlerce kez duydu ABD’li yetkililerin ağzından. Artık herkes bu cümlelerin siyonizmin katliamlarını destek ve teşvik cümlesi olduğunu biliyor. ABD de biliyor. Ama ABD emperyalizmi yeni bir cümle dahi kuramıyor, kurmuyor.

Aynı şekilde, Irak’ta kitle imha silahları olduğu iddiasının yalan çıkması henüz çok daha tazeyken, bu kez aynı iddiayla Suriye’ye karşı ekonomik ambargo başlatıldı. Böyle bir iddianın hiç bir inandırıcılığının olmayacağını bilmiyor mu ABD? Kuşkusuz biliyor. Ama imparatorluk politikaları diye tarif ettiğimiz de zaten işte budur; **herkes benim söylediğime inanacak, benim çizdiğim sınırlar içinde yaşayacak!**

ABD’nin katliamcılığı, işgalcılığı teşhir olmuş İsrail’e karşı BM’de alınan tüm kararları veto et-

meye devam etmesi de aynı politikanın sonucudur. İsrail’in bu katliamları, güvenlik duvarlarını, çukurlarını “ABD’ye rağmen” gerçekleştirdiğini sananlar, yanılıyor. Gazze’deki katliam ABD onaylıdır ve Ortadoğu halklarını sindirme politikasının bir parçasıdır.

Siyonizmin “Hukuk” Oyunları

Siyonist katiller, Refah’ta evleri yıkarken, Filistinli bir insan hakları örgütü yıkımın durdurulması için İsrail mahkemelerine başvurdu. Yıkımın bir geceliğine “geçici olarak durdurulmasına” karar veren İsrail Yüksek Mahkemesi, ertesi gün nihai kararını vererek, “ordunun yıkımları haklı çıkaran nedenleri olduğuna, bunun toplu bir cezalandırma değil ‘kendini savunma’ olduğuna” hükmetti.

Böylelikle katliam ve talan “yasallaştırılmış” oldu. “Hukuk oyunu” devam ediyor. Gazze’de 19 Mayıs’ta protesto gösterisi yapan halkın üzerine ateş açılarak onlarca Filistinli’nin katledilmesinin ardından İsrail hükümeti, “operasyon hakkında soruşturma başlatıldığını” açıkladı. Sanki o saldırı İsrail Hükümeti’nden habersiz yapıldı!

Bu hukuk oyunu, bazen daha küçük, bazen daha üst boyutlarda tüm işbirlikçi ülkelerde oynanıyor. “AB’ye uyum”la Türkiye de tam bu hale getiriliyor; infazlar, işkenceler, zulüm sürecektir ama hepsi “yargı kararıyla” olacak.

Veya ABD’de olduğu gibi, işgal, işkence her şey yapılacak, ama bunlar yüce(!) mahkemelerde “soruşturuluyormuş” gibi yapıp, koskoca(!) bakanlar, generaller gelip ifade verecek...

Verecek de ne olacak? Politika mı değişecek? Hayır. Ama demokrasi vitrini temiz tutulmuş olacak. Dükkanın içinde her türlü pislik olabilir; ama vitrin temiz olacak. Günümüzde burjuva demokrasinin veya faşist dikkatörlüklerin demokrasicilik

‘El Nakba’ 56. yılında!

Büyük Felaket, O Günden Beri Felaket Üretmeye Devam Ediyor!

Siyonist İsrail devletinin kuruluşu, Filistin tarihinde Büyük Felaket (El Nakba) olarak anılıyor. Büyük Felaket’in her yıldönümünde Filistinliler siyonizme ve onun bu büyük felaketi yaratmasının zeminini hazırlayan emperyalizme lanetler yağıyorlar.

İsrail 14 Mayıs 1948’de kuruldu, 15 Mayıs’ta Arap güçlerinden oluşan ordu İsrail ordusu karşısında yenildi... Filistin halkı 56 yıldır o “felaket”in ürettiği küçüklü-büyükü sayısız felaketi yaşadılar ve hala yaşıyorlar.

Bu sene, Büyük Felaket’in 56. Yıldönümüyüdü. Büyük Felaket’in 56. Yıldönümü, Gazze’de büyük bir saldırıyla birlikte gelmişti. İşgal altındaki Filistin topraklarında, Gazze Şeridi ve Batı Şeria’nın bir kentinde gösteriler yapıldı. Yaser Arafat bu gün nedeniyle kuşatma altındaki karargahından televizyona yaptığı konuşmada, Filistin halkına “Düşmanınızı ve Allah’ın düşmanını yıldırma için gereken gücü bulun” diye seslenirken, işgale karşı mücadeleyi “kararlılıkla sürdürme” çağrısı yaptı.

Tel Aviv’de 150 Bin Kişilik Gösteri

Refah Mülteci Kampı’na karşı yıkım ve katliam saldırısı yoğunlaşırken, 16 Mayıs’ta İsrail’in başkenti Tel Aviv’de son yılların en büyük protesto gösterisi yapıldı. İşçi Partisi tarafından düzenlenen gösteriye, beklenenin üzerinde bir katılım olurken, göstericiler, Şaron’u protesto ederek İsrail ordusunun Gazze Şeridi’nden çekilmesini istediler.

Rabin Meydanı’nı dolduran yaklaşık 150 bin kişi, katliamcılığın bu boyutlara ulaşmasına karşı İsrail içinden bile artık isyan seslerinin yükseldiğini gösteriyordu. İsrail’de son yapılan anketlerde, İsrail halkının yüzde 70’inin Gazze’den çekilmeyi istediği sonucu çıktı.

oyununun sürdürülmesi kabaca bu şekle bürünmüştür. Burjuva demokrasisiyle demokrasicilik oyununun olduğu ülkeler arasında elbette bir sistem farkı vardır; ama farklar giderek azalmaktadır. Burjuva diktatörlüğü, yasama, yürütme ve yargıda kendini daha çıplak haliyle göstermeye başlamıştır.

Emperyalizmin, siyonizmin her saldırısı bir "Savaş Suçu"dur!

Uluslararası Af Örgütü, yıkımların "savaş suçu" olduğunu açıkladı. Protesto gösterisi yapan üç bin kişiye helikopterlerden atılan füzelerle saldırı düzenlenmesi de çeşitli kesimler tarafından aynı şekilde adlandırıldı. Doğrudur, ikisi de savaş suçudur. Ama artık yaşananlar "savaş suçu" tanımını içine de sığdırılmaz haldedir.

Karşılıklı iki ordunun savaşı değil, **katleden bir devlet, direnen bir halk** var ortada.

Yıkım uzun süredir uygulanan bir politikadır. 2000'den bu yana sadece Gazze'de 2000'i aşkın ev yıkıldı. Yıkımların sonucunda yaklaşık 20 bin

Filistinli evsiz bırakıldı. İki yıl önceki Cenin katliamını hatırlayın. Yine bir mülteci kampı olan Cenin'de de önce kamp kuşatılmış, tüm dünyayla ilişkisi kesilmiş, 500 ev yıkılmış, yüzlerce Filistinli katledilmişti.

İsrail'in Filistin halkına karşı sürdürdüğü savaş, başından sonuna, başvurduğu tüm yöntemleriyle bir "savaş suçu"na dönüşmüştür.

Bu "suç"un önünde Filistin halkının direnişinden (ve dünya halklarının Filistin'e desteğinden) başka bir güç yoktur.

Refah'taki katliam ve yıkım karşısında da, bildik tablo tekrarlanarak; **BM, Avrupa Birliği, Arap Birliği** tarafından "kınamalar" yayınlandı. Ne anlamı var? Koca bir hiç! Artık bu tür kınamalar yayınlamaları, yayınlamalarından iyidir. Hiç değilse, gerçek yüzleri daha iyi görülür. İsrail'in katliamlarının BM'ye, AB'ye, Arap Birliği'ne rağmen olduğunu söylemek de mümkün değildir. Bir tek Avrupa ülkesi, bırakın müdahaleyi, İsrail'le ilişkilerini kesmeyi bile gündeme getiriyor mu? Hayır! Onlar da Filistin halkına karşı sürdürülen savaşın suç ortaklarıdır.

'Dünya' nerede, ne yapıyor?

Bir gazete "*tüm dünya yıkımı seyrediyor*" diye yazdı. Bir diğeri ise "*İsrail'in bütün dünyanın tepkisine karşı sürdürdüğü yıkım*" diye sözetti gelişmelerden. Hangisi doğru?

Bütün dünyanın tepki gösterdiği mi, tüm dünyanın seyrettiği mi?

Her ikisinin de gerçeklik payı olmakla birlikte, ikisi de tam durumu yansıtmıyor. Dünya derken kastedilenin kim olduğu belirsizdir çünkü.

Hatırlanacağı gibi, kimileri de böylesi durumlarda "**uluslararası toplum**"u göreve çağırır. Böyle bir "toplum" var mı gerçekten? Kimdir, kimlerden oluşuyor, çağrının asıl muhatapları kimlerdir? Bu da belirsizdir.

Aslında "uluslararası toplum"u göreve çağırانların seslendikleri yerler, Birleşmiş Milletler, Avrupa Birliği, onlara bağlı örgütler veya Af Örgütü gibi, temelde emperyalizmin denetim ve yönlendirmesinde olan kurumlardır. "Dünya sessiz" derken de kastedilen çoğunlukla aynı kurumlardır. Bunların sessizliği ise, halklar, devrimci demokrat kesimler açısından bir teşhir konusu olmakla birlikte bir "yakınma", bir "hayal kırıklığı" konusu olmamalıdır. Halklar, bu kurumlardan bir **beklenti** içinde olmamalıdır. Tüm emperyalist dünya, şu

veya bu biçimde Amerika'nın imparatorluk politikasına tabidir. Onlar kendi sınıfsal gerçeklerine uygun davranıyorlar. Dünyanın sesi veya sessizliği onlarla değil, sadece halklarla ölçülmelidir.

Halklar cephesinden baktığımızda; Bildiğimiz, medyaya yansıdığı kadarıyla çok büyük kitlesel tepkiler yoktur şu an. Özellikle Avrupa ülkelerindeki muhalefetin, gerek Irak'taki işkenceler, gerekse de Filistin'deki son saldırılar karşısındaki tavrı (daha doğrusu tavırsızlığı) dikkat çekicidir.

Bu durum, ABD'nin Irak'a müdahale hazırlıkları sırasında Avrupa'da yapılan kitlesel gösterilere ilişkin bir gerçeği doğruluyor. Bu gösterilerin önemli bir kısmı, Avrupa devletlerinin icazeti altında gerçekleşmişti. Onmilyonların meydanlara çıkması çok önemliydi, ama buna kendi iç dinamiklerine sahip bir halk hareketi gözüyle bakmak, buradan yeni teoriler geliştirmek de o kadar yanlış. Kuşkusuz bu tepkilerin içinde devrimciler, emperyalizmden bağımsız örgütler vardı, ama henüz bunlar büyük kitle hareketlerinin belirleyicisi durumunda değillerdir.

Emperyalistler, emperyalist kurumlar, Gazze'ye saldırıyı kınasalar da, gerçek duygu ve düşünceleri siyonist İsrail'in yanındadır. Halkların duygu ve düşünceleri ise bu noktada temelden farklıdır. Halklar, örgütsüzlükleri ve çok çeşitli nedenlerle tepkilerini haykıramıyor olsalar da, siyonist İsrail'in Filistin halkına yaptıklarına karşı öfke doludurlar. Yarının gelişmelerini de işte bu öfke belirleyecektir.

“Bütün uyuyanları uyandırmak için”

Selma Kubat’ın Feda Anı

1 Mayıs günü Gebze Hapishanesi’nde tecriti protesto etmek için kendini feda eden Selma Kubat alevler içindeyken, yoldaşları sloganlarla uğurladılar kahraman şehidi. Selma’nın tepeden tırnağa onura kesmiş bedenini tutuşturmasının hemen ardından o anı yazdılar. Kendisinin yazdığı “son mektubu” gelecek sayımıza bırakarak, Selma’nın feda anını ve “basına ve kamuoyuna” yaptığı açıklamayı yayınlıyoruz.

“Sırtını Ateşe Verip Sloganlarını Attı”

Selma 1 Mayıs günü feda yangınlarına karışıp sonsuzlaştı. "Partimi, yoldaşlarımı, halkımı çok seviyorum, hepsine benden selam söyleyin", "BİZ KAZANACAĞIZ" diyerek, koşarak, gülerek, el sallayarak çıktı kapıdan.

Biraz önce içerde "huzurluyum, çok huzurluyum, içimde öyle bir ferahlık var ki" demişti. Gün boyu çeşitli defalar tekrarlardı bu sözü. Selma yangın olmaya, yangınlara karışmaya gitti.

Kapıyı kapattı arkasından. Duvarın dibinde bir köşeye, daha önce kimseye hissettirmeden hazırladığı malzemeleri, seri, pratik bir şekilde yaydı. Alabildiğine soğukkanlı ve sakindi. Hergün aynı işi yapar gibi, alışkın hareketlerle hızlı hızlı yaptı işini. Ayağında terlikler vardı. Onları çıkarıp düzgün bir şekilde hazırladığı adacıktan uzak bir yere çıkardı. Betona basarak yürüdü öbeğin yanına. Gülmüseyerek baktı karşıya, el salladı, "hepinizi çok seviyorum" dedi. Bir elinde kağıt bir rulo, bir elinde çakmak. Tutuşturdu kağıdı.

Basına ve Kamuoyuna

“Yangınım suskunlukları da yaksın”

Ben Selma Kubat. Bu mektup elinize ulaştığında birçoğunuz tanımış olacaksınız. Çok yakında kendimi yakacağım. Külümü 1 Mayıs'a karıştıracağım. Birçoğunuz neden kendimizi yaktığımızı merak edecek. Bunları, yani bunca soğukkanlı oluşumuzu anlamak isteyeceksiniz. Beni buna zorlayan gerçekleri açıklayacağım.

Size 5 gün öncesinden yazıyorum. Öncelikle şunu bilmenizi istiyorum ki kendimi yakma kararını özgür irademle aldım. Zaten ölüm orucunda gün gün ölüyor, kendimi feda ediyordum. Ölüm orucuna başlamam gibi kendi isteğim ve irademle oldu kendimi yakma kararı. Bu mektubu yazarken de elim titremiyor.

Birçoğunuza “vahşice” gelecek bu soğukkanlılık; işkenceye, baskılara, zorla müdahaleye, sansür duvarlarına ve çıkarılan yeni baskı yasalarına karşı olduğunda, hangisi daha vahşet dolu siz karar verin!

Ben ölüm orucunun 190. günündeyim. Ve bugüne kadar 110 arkadaşım tecriti kaldırmak için şehit düştü. Asıl bu vahşet değil mi? Bunca insanımızın canına değecek kadar değerli mi bu hücre kapıları, duvarları, izolasyonu? Bana göre değil ama iktidar ısrarlı ve iddialı bunda. Biz de elbette direnme hakkımızın çalınmasına karşı ısrarlı ve iddialıyız.

Sessizce ölmeyeceğiz. Bir gazete köşesinde yeralacak haberimiz ama bir sessiz ölümü bedenlerimizle duyuracağız.

1 MAYIS

"İşçinin emekçinin bayramı"

Benim bayramım

benim düşünüm

benim son günüm

Bir bayram günü

"ayrılırim"

Hep düşün

bayram

şenlikle

geçerdi hayatım

En çok bayramlarda

coştu

kanatlandı

acıya kına yakmayız

bayramda

düğünde

bir de ömrün son deminde

mutluluktur kına

murattır

şendir gönlüm

benimde

Şen ola günleriniz

diye yanıyorum

Selma Kubat

15 Nisan 2004

in sonsuz bir uykuya dalacağım”

Kağıtla öbeğin etrafında daire çizerek, her yanını tutuşturdu. Koyu, siyah, kesif bir duman yükseldi adacıktan, alevler boşluğa doğru harladı. Duman yüzüne çarpınca gayri ihtiyari bir adım attı geriye doğru, sonra refleksini farkettiler gülümsedi. Kollarını havaya kaldırdı. ‘Yaşasın Fedâ Direnişimiz’ diyerek girdi ateş adasının içine. Dimdik sloganlarla dikildi. ‘Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz’ üstüste tekrarladı sloganları.

Üstünde kabanı vardı. -Kaban tutuşmadı bir türlü- Çömeldi ateşin içine, kabanı açtı. Kabanının içinde fanılası vardı sadece. Alevleri kabanın içine doldurdu. -Kabanın eteklerini tutuşturdu. Ateşin içine oturup devam etti sloganlarına- Kabanı çıkarıp bıraktı ateşe, alev iyice gürleştii. Oturdu, sırtını ateşin gür yandığı yere verip Parti-Cephe ve Önderlik sloganlarını peşpeşe gür bir sesle atmaya devam etti. Bir süre sonra ateşin etkisiyle sesi boğulmaya başladı, biz girdik sloganlara. -Aralıksız durmaksızın-

Ateşin Ortasına Sırtüstü Bırakıp Kendini Gökyüzüne Baktı... Zafer İşareti Yaptı

Ateşin içinde doğruldu, üzerindeki çıkardı. Her yanı ateşe dönmüş alevden adacığa, rahat bir yatağa bırakır gibi sırtüstü bıraktı kendini, kollarını iki yana açtı, gözlerini gökyüzüne dikti, karıştı sloganlara. Saçları, ayakları tutuştu yavaş yavaş. Doğruldu, elleriyle saçlarını yakaladı, yanıp yanmadıklarından emin olmak için, emin olamadı. Zafer işareti yaptı tekrar. Daha zorlukla ve daha ağır hareket ediyordu artık ve ayağa kalkamıyordu. Yine de tüm iradesini kullanarak zafer işareti yapmaya ve el sallamaya devam etti.

Hücreler ölümdür... Yalnız kapalı yer olması anlamıyla değil elbette benim şu an bulunduğum yerde de 14 kişi var. Ancak tüm uygulamalar tecrite, izolasyona göre ayarlanmış. Bir de dört yıldır insan sesi duymayan tecrit hücreleri ve oralarda yaşamaya çalışan arkadaşlarım var. Avukat görüşleri, aile ziyareti, aramalar, mektup yasakları, kitap yasakları, suç duyurularımızın cevapsız kalması ve daha onlarca hak ihlali diyebilirim. Hepsini denetliyorlar ancak yetmeyecek ki üzerimizdeki üç kazak, üç pantolona göz koyup tek tip giydirmek için yasalar çıkarıyor, bir de çalışmamıza zorlayacaklar.

Ben huzur içinde ölüyorum, benden sonrakiler daha zorunu yaşayacaklar. Baskı ve zor varoldukça benim gibi direnenler de var olacak. Direnme hakkımızı engelledikleri için kendimi yakıyorum.

Evet ülkemizde bir hakka sahip olmak için canımızın yanmasını, gözaltına alınmayı, tutuklanmayı, ölebilmeyi hatta yanmayı göze almak gerekiyor. Bu bir fedakarlık değil zorunluluk. Zora karşı durma zorunluluğu.

Haziran ayında bir zirve yapılacak. Ülkemizde ne zaman zirveler yapılsa, emperyalistler gelse faturası bize, halkımıza çıkarılır. Yine dışarıda ailelerimiz gözaltına alınmak, yerlerde sürüklenmek pahasına "Hapishanelerde 110 İnsan Öldü Duydunuz mu?" diyor-du. Onların sesini boğmak için TAYAD'a saldırdılar, ilk olarak başkanını tutukladılar. Derneği kapattılar, yasal kurumlara baskılar düzenleyip çalışanları "terörist" ilan ettiler. 30'u aşkın insan tutuklandı. Hepsi dışarıda yasaların öngördüğü kurumlarda çalışıyordu.

Yüzüstü bıraktı kendini ateşin üzerine. Sağında ki, solundaki ateş demetlerini topluyordu bir koluyla. Göğsünün altına doğru, dünyanın bütün yangınlarını kucaklarcasına.

Yüzüstü bıraktı kendini ateşin üzerine. Sağındaki, solundaki ateş demetlerini topluyordu bir koluyla. Göğsünün altına doğru, dünyanın bütün yangınlarını kucaklarcasına. "Yanıyor muyum, yanmıyor muyum" diye sordu. Yeterince yanıp yanmadığından emin değildi.

Sonra son bir kez çevirdi başını, son gücüyle son defa el salladı. Başını, gövdesini, kollarını bıraktı ateş demetinin üzerine. Uykunun en derinine dalmış gibi...

Saat: 17.05'te başlattığı feda direnişi 17.20'de kolunun son bir titremesiyle sonlandı.

"Bütün uyuyanları uyandırmak için sonsuz bir uykuya dalacağım" diyordu Selma. Bir bahar havası vardı dışarıda. Güneşli, pırl pırl bir bahar. Dünyanın pekçok yerinde ezilenler 1 Mayıs için

sokaklardaydı. Ateşiyle bahara, meydanların kalabalığına karıştı. Dünyanın heryerindeki ezilenler içindi Selma'nın fedası. "Herkes için ölüyorum ben" demişti. "Herkes için. Bizi sevenler için de, duyarsızlar için de. Halkım için ölüyorum. Ezilenler, aç kalanlar için, işgal altındakiler için. Herkesi seviyorum ben. Herkese duyduğum sevgi, onlar için ölmeyi göze almamdan anlaşılır zaten. Bunu anlatın herkese..."

Herkes için meşaleye döndü Selma. 1 Mayıs günü yangınların, kavgaların, direnişlerin gününde "Direnme hakkını" ne pahasına olursa olsun savunarak.

O 15 dakikanın her anı iradeydi, bilinçti, kararlılık ve inançtı. Son anına kadar, irade dışı tek bir harekette bulunmadan ve sevgiyle el sallayarak ulaştı adasına.

BİZ KAZANDIK seninle. Ve emin ol tüm zamanların 1 Mayıslar'ında hep biz kazanacağız.

Yine aynı şekilde dışarıda muhalif olarak gördükleri kim varsa tutuklamaya, gözdağı vermeye devam edecekler. Neden? Emperyalist efendilere "sorunsuz", "muhalifetsiz" toz pembe bir ülke sunmak için. Sadece zirveye katılanlara eskortluk yapmak için 33 trilyon harcadı ve zırhlı araçlar aldı bu iktidar. Mahallelere, sokaklara döşeyecekleri kameralar, İstanbullular'ın tamamının fişleniyor olması, yani hepsi onlar, emperyalistler için.

Efendilere böyle kırmızı halılar serilirken ölüm orucu devam ediyor, hala çözülmemiş bir tecrit sorunu var bu ülkenin. Yine onlara sunulan vatanımızda açlık, yoksulluk sürüyor. Memurlar açlık sınırının altında yaşamaya mahkum ediliyor; memuriyet önemli bir mevkiyken şimdilerde ek işler yaparak yaşamını idame ettirmeye çalışıyor memurlarımız. İşçilerimize grev yasaklanıyor, sendikasılaştırma için işten atmalar, zorunlu iş yasaları ile esir haline getiriliyor. Köylülerimize; "gözünüzü toprak doyursun" deniyor. Öğrencilerimiz YÖK sultası altında anti-demokratik, bilimsel olmayan bir eğitime itiliyor. Çocuklarımıza gelecek değil işlikler, ucuz işgücü olarak bakılıyor. Yine gençlerimiz yoz bir kültürün ürünü olan popstarlara mahkum ediliyor. Gençlerimizin hayalleri çalınıyor. Yani efendilere ne kadar rahat huzur varsa biz halka o kadar çok çeşitli baskı politikaları uygulanıyor.

Biz hapishanelerdeki tutsaklar bunun bir parçasıyız yalnızca. F tipleri, tecrit yalnız bize yönelik değil. Tüm halk tecrit ediliyor ve vatanımız F tiplleştiriliyor. Bu tabloyu yaratan emperyalistler Irak halkına her gün katliam, baskı, şiddet dağı-

tıyor. Irak halkı vatanında işgalci istemediğini direnerek gösteriyor. Yine de "terörist" Irak halkı oluyor. Bu tabloda kim "terörist.." Irak'ta çocukları katledenler mi? İşgalciyi kovmak için iki çocuğunu arkada bırakıp kendini feda eden Rim mi? Ya da Filistin'de panzere taş atılmasın diye çocuk bağlayanlar mı? Yoksa evleri yıkılmasın diye direnenler mi? Vatanımızda "110 İnsan öldü duyun!" diyenler mi, 19 Aralık'ta diri diri kadınlarımızı yakanlar mı?

Bu dünya tablosunda benim kendimi yakarak baskıları protesto etmem ne vahşet ne soğukkanlılıktır. Ortadoğu'da her gün insanlar ölüyor, kadınlarımızın ırzına geçiliyor, çocukların kaçırıldığını, organ mafyalarının (emperyalistlerin ilgisi dahilindedir) Irak'ta, Afganistan'da, Filistin'de yayıldığını biliyorum. Yani yalnız ben yanmıyorum Ortadoğu yanıyor. Bu tabloda asıl vahşet, gazetelerin yazmaması, aydınlarımızın, yazarlarımızın görmemesi, gördüğü halde dillendirmemesi, yazmaması, toplumu aydınlatmamasıdır.

Bu karanlığa ortak olan herkes bu vahşetin, 110 insanımızın ölümünün sorumlusudur. Ben kendi adıma karanlığa bir kibrit çaktığıma inanıyor ve bu rahatlıkla gidiyorum.

Tüm kamuoyuna sesleniyorum; duyun sesi-mizi bu ses direnen ama teslim olmayan, koşullara uymayan, koşulları zorlayan ve insan gibi yaşamak isteyenlerin sesidir. Yangınım bütün sessizlik suskunlukları da yaksın. Görün, duyun, bilin...

Selma Kubat

HÜCRELERDEN

emperyalizmin
ve oligarşinin
hücrelerine
karşı direnişte

4. yıl

Gültekin KOÇ
Ölüm Orucu Ekibi
üç şehit verdi...

üç ölüm orucu
direnişçisi
Ölüm yürüyüşünü
“Ya zafer, ya ölüm!”
diyerek
219 Gündür
sürdürüyorlar...

Üç şehit veren Gültekin Koç Ölüm
Orucu Ekibi'nin diğer direnişçileri:

Selami Kurnaz
(Tekirdağ F tipi)

Hüseyin Çukurluoğ
(Sincan F Tipi)

Bekir Baturu
(Sincan F Tipi)

‘Reform’, katliamın adıydı ‘AB’ye uyum’, Tecritin adı oldu!

1980-83 arasında, yani 12 Eylül cuntasının bilfiil işbaşında olduğu üç yıl boyunca, hapishanelerde ölenlerin sayısı 49’dur.

Bilindiği gibi, 1983 Kasım’ında yapılan seçimler sonucunda, “sivil” yönetime, veya burjuva medyanın daha sevdiği deyimle “demokrasiye” geçilmiştir.

Ama ne dışarıya, ne içeriye –hapishanelere– demokrasi gelmemiştir. Hapishanelerde işkence sonucu, yaptırımlara karşı direnişler içinde, hastalıkların tedavisi yapılmayarak, pek çok biçimde tutsaklar katledilmeye devam edildi.

Sonraki yıllardan, mesela sadece 1996 yılında, tek bir yıl içinde hapishanelerde katledilenlerin sayısı 45’tir. 12 Eylül cuntasının üç yılda gerçekleştirdiği katliamı, “sivil” yönetimler tek bir yılda gerçekleştirmişlerdir.

2000’e gelindiğinde, cuntanın zulmünü “kat be kat aşma” oranı daha da büyümüştür. Üç yılda 49 kişiyi katleden cuntaya karşı, üç gün içinde 28 tutsağı katleden bir iktidar vardır. 1995, 1996, 1999 Buca, Ümraniye, Diyarbakır ve Ulucanlar katliamları, cunta dönemlerinde yaşanmamış bir vahşet örneği oldu.

Üstelik 1983’ten bu yana da habire “demokratikleşmiş”tir ülkemiz. Özellikle 1991’den itibaren sayısız “demokratikleşme paketi” açılmış, sayısız “AB’ye uyum” yasası çıkarılmıştır. Öyleyse durumun özeti şudur: Demokratikleştikçe, katliamcılığının boyutları artan bir gerçeklikle karşı karşıyayız.

19 Aralık 2000’in arifesinde tüm burjuva medya ve hükümet “bir an önce hapishane reformu yapılmalıdı” diyorlardı hatırlanırsa. Reform(!) için ilk adım, 19-22 Aralık katliamı oldu. Bu adımın devamı, F tipleriydi. F tipleri de “Avrupa standartlarına” uygun yapılmıştı. AB’ye bir konuda daha “uyum” sağlanıyordu.

Oligarşinin “demokratikleşme” adına gündeme getirdiği “reform”ları bitmiş değil. Doğrudan hapishanelerdeki tutsakları ilgilendiren iki tasarı var gündemde. “Yeni Ceza Kanunu Tasarısı, Yeni Ceza ve Tedbirlerin İnfazı Hakkında Kanun Tasarısı”...

Gelişmeleri yakından izleyenler biliyor; bu tasarılar, Tek Tip Elbise ve zorla çalıştırma başta olmak üzere bir çok yaptırım getiriyor tutsaklara; direnme hakkını yokeden maddeler içeriyor. Çeşitli genellere aracılığıyla parça parça uygulanmaya da başlayan tasarılar, zorla çalıştırma’yı tam bir Nazi kafasıyla ele alıyor; “Çalışma aynı zamanda iyileştirme araçlarının en önemlilerinden birisidir.” diyor bu tasarıda. Nazi toplama kamplarının kapısına asılan “çalışmak özgürleştirir” yazısı yerine, Oligarşinin işkencecileri F tipi, D tipi, L tipi toplama kamplarının kapısına asılacak tabelada küçük bir rötuş yapmışlar: “Çalışmak iyileştirir”!

Sayısız “reform”un, “demokratikleşme paketi”nin ardından geline nokta, Nazi zihniyetinin uygulanmasıdır.

AB’ye uyum yasalarıyla demokratikleşileceğine inananlar, bu yaşananlara, mezarlıklardaki 111 ölüye baksınlar yeter!

“AB standartları” adına dökülen kanlarımız kurumamışken, hala işkenceli tecrit hücrelerinde kanımız dökülmeye devam ederken, hiç bir reform aldatmacasının faşizmin maskesi yapılmasına sessiz kalmayacağımız açıktır.

İşkenceli Sorguyu Yasallaştıran, Kontra Örgütü Kuran Burjuva Demokrasisi

İşkencenin sistematik bir şekilde uygulandığı, hegemonyasını sürdürmenin bir aracı olarak halkları baskı ve zorla sindirme politikası izleyen bütün işkenceci devletler, işkencenin “münferit olduğu” yalanını söyleyegeldiler. Bu yalana kimse inanmasa da, “güç” olmanın yarattığı “üstünlük” sayesinde “ben öyle diyorsam öyledir” dayatması gündemde oldu hep.

İşkence için devletin üst yönetiminden yazılı emirlerin, talimatların verilmesi, yönetmelik ve genelgelerin hazırlanması sıkça rastlanan bir durum değildi. Daha çok, bir politika olarak belirlenen işkence (ve katliamcılık, infazlar, kaybetmeler) emir komuta zinciri içinde fiili olarak yürütüldü. Bunun için kimi zaman özel birimler, kontrgerilla ekipleri oluşturuldu, kimi zaman da bütün bir polis-ordu-istihbarat teşkilatları bu mekanizmaların içinde doğrudan yer aldılar.

Irak’tan medyaya yansıyan Amerikan işkencelerinin yönetmelikleri de var! Amerika hazırladığı yönetmelikle, bakanların emriyle işkenceyi tüm dünyaya yayıyor.

11 Eylül’ün ardından imparatorluk politikalarını fiilen yürürlüğe koyan, terörizm demagojisi ile

her türlü burjuva hukuk kurallarını dahi bir yana bırakan, herkese ve her şeye rağmen pervasızca işgaller gerçekleştiren, ülkeleri bombalayan Amerika, işkenceyi de yasallaştırdı.

“Eldivenlerini Çıkaran” CIA İşbaşında

Amerika, “imajına” ve burjuva demokrasisine ölümcül bir darbe haline dönüşen işkencenin üzerine örtmek, münferit göstermek için çırpındıkça, her gün yeni bir gerçek ortaya çıkıyor.

11 Eylül’ün ardından Afganistan’a saldırı sırasında “teröre karşı savaş” yalanının en yoğun işlendiği o günlerde CIA şöyle diyordu:

“Artık eldivenlerimizi çıkardık”.

Yani, dün gizli yaptığımız her şeyi bugün alegen yapacağız.

Irak’taki işkencelerin ardından ortaya çıkmaya devam eden gerçekler, CIA’nın “eldivenlerini çıkartıp” ne yaptığını da gözler önüne seriyor.

Amerikan basınında yer alan haberlere göre, ABD Savunma Bakanı Donald Rumsfeld tarafından imzalanan bir yönetmelikle işkence yasallaştırılmış. “Gizli” yönetmelikle Afganistan’da yaka-

Sayı 5

30

23 Mayıs
2004

Amerikan İmparatorluğunun Nazi Toplama Kampları

Ebu Garib

İnsan Hakları İzleme Örgütü tarafından yayınlanan bir rapora göre, ABD’nin dünyanın dört bir yanında kurduğu askeri hapisanelerinde 10 bine yakın tutsak bulunuyor. “Terörle mücadele” adı altında sürdürülen savaşlar ve işgallerde esir alınan anti-Amerikancı, anti-emperyalistler bu

toplama kamplarında işkence altında sorulanıyor.

Kimisi gizli olmak üzere onlarca hapisanede, Nazi toplama kamplarındaki gibi hiçbir hukuki hak, avukat görüşü, aileleriyle

Nazi Temerküz kampı

le görüşme gibi haklar bulunmuyor. Keza, Guantanamo’dakiler, Irak’dakiler gibi, çoğu esirin neyle suçlandıkları dahi belli değil. Sadece esirler ve işkence görüyorlar. Sadece Irak hapisanelerinde 21 ülkeden tutsaklar, Ebu Garib’deki gibi işgalcilerin işkencesi altında bulunurken, Afganistan kentlerinde de CIA sorgu merkezlerinde yüzlerce tutsak var..

F tipleri de işte bu hukuksuzluğun yansımasıdır. Emperyalizm, muhaliflerini, devrimci, ilerici, anti-emperyalist güçleri sindirme ve yok etme politikasını toplama kamplarıyla, hücrelerle, işkencelerle uyguluyor.

F Tipleri

Bu görüntüleri asla unutmayın! Kim emperyalist demokrasiden söz ederse, bu görüntüleri hatırlayın! “İşkenceler Bush yönetiminin, ABD’nin işidir” diyenlere inanmayın. Bu görüntüleri yaratan emperyalist sistemdir, çıkarlarını elde edebilmek için yapamayacağı hiçbir şey olmayan tekelin zulmüdür gördükleriniz.

lanan El Kaide üyelerini konuşurmak için işkence yapılması yasal hale getiriliyor. Hatta hangi tür işkencelerin yapılacağı da sıralanıyor. İstihbarat örgütleri arasındaki it dalaşı, daha sonra “harcama” korkuları yüzünden FBI’ın bu yönetmelik kapsamındaki sorgulara katılmama kararı da aldığı haberde yer alırken, değişik kod adları ile anılan işkenceli sorgulama operasyonları CIA tarafından yürütülüyor. Örneğin, “CIA ajanlarının başvurduğu yöntemlerden birinde tutsak kayışlarla bağlanıyor, suya batırılıyor ve boğulacakmış duygusu yaşaması sağlanıyor. Esirin 3. bir ülkeye gönderilip öldürüleceğine inandırılması, dövülmesi, başına çuval geçirilmesi, yiyecek, ışık ve ilaçsız bırakılması, kullanılan diğer yöntemlerden.” (Cumhuriyet 14 Mayıs)

Burjuva Demokrasinin Gerçek Yüzü Budur: İşkenceler İçin Özel Programlar, Kontrgerilla Örgütlenmesi İçin Yönetmelik

Özel Ulaşım Programları (special-access program-SAP) adı verilen kontrgerilla programının Irak’ta da uygulanması konusunda Rumsfeld izin verdi. Söz konusu program tutsaklara fiziksel baskı yapılmasına ve cinsel yönden aşağılanmalara izin veriyor. Ebu Garib’deki işkenceler de söz konusu programın bir parçası.

Program, mevcut yasaların, burjuva hukukunun engel oluşturduğu durumlarda, düzenli ordu, istihbarat güçlerinin yetersiz kaldığı durumlarda devreye giriyor. Her türlü teçhizat ile donatılmış, ordu içinden özel olarak seçilmiş ölüm mangaları ve işkence timleri tarafından uygulanan program hiçbir yasaya, kurala karşı sorumluluk taşımıyor.

İkinci paylaşım savaşı sonrasında NATO’ya bağlı ülkelerde oluşturulan kontrgerilla örgütlenmesinin bir benzeri olan örgütlenme içinde Savunma Bakanı’nın yanı sıra, Genelkurmay Başkanı Myers de bulunuyor.

Her türlü kontra faaliyeti, provokasyonlar, katliamlar, işkenceli ölümler, infazlar bu birim için sıradan-günlük işlerden denilebilir.

Ebu Garib Ve ABD’nin “İnsan Hakları Raporu”

ABD, Irak’taki işkence görüntüleri nedeniyle yayınlanmasını bir süre ertelediği “İnsan Hakları Raporu”nu açıkladı. Yapılan açıklamaya göre raporun yayınlanması “baskı sorunları nedeniyle gecikmiş”. Amerika’da matbaaların tümü birden greve mi çıkmış, baskı makineleri mi bozulmuş acaba? Dünyayı aptal yerine koyan bu yalanı geçiyoruz. Çünkü bu yalan, raporun kendisinin yanında masum kalıyor.

Asıl büyük yalan ve sahtekarlık, raporun kendisi. Rapor, Irak görüntüleri ile yanyana dünyanın önündedir. Üstelik raporun kapağında da “gülen bir Iraklı çocuk görüntüsü” bulunuyor. Öyle ya, Amerika Irak’a demokrasi ve insan hakları götürdüğü için bütün Iraklı çocukların ağız kulaklarında! Elbette, ne işgalin yarattığı ihlaller, ne Ebu Garib, ne de Guantanamo hukuksuzluğu raporda yer almıyor.

Raporların esprisi de burada; herkese insan hakları dersi vereceksin, en çok insan haklarından söz edeceksin ki, en büyük ihlalleri bu perdeleme ile yapabilesin. Emperyalist demokrasinin insan hakları soytarlığının ulaştığı boyutu göstermek açısından iyi bir örnek. Avrupa emperyalist demokrasisi bu oyunu daha incelikli oynarken, Amerikan tekelleri çok daha kaba ve dayatmacı bir tarzda oynuyor.

“Bütün dünyada Amerika’nın nasıl insan haklarının takipçisi olduğunu göstermek” için yayınlanan bu rapor, burjuva çirkefliliğinin, ikiyüzlülüğü ve sahtekarlığının belgesidir. Sen insanlık dışı işkencelerin resmen devlet emriyle yapacaksın, ülkeleri işgal edeceksin, ama herkese de insan hakları dersi vermeye kalkışacaksın.

Gerçek ve maske; Burjuva demokrasisinin iki yüzüdür. Gerçek; Irak’tadır, Afganistan’dadır, F tiplerinde ve Guantanamo’dadır. Burjuva demokrasisi insan hakları raporları ile bu gerçekleri gizlemek istemektedir. Amerika Ebu Garib görüntülerini unutturamaz.

En büyük teröristlerin “terör listeleri” hazırlaması, hak ve özgürlükleri tüm dünyada yok edenlerin “insan hakları raporları” yayınlaması soytarlığı elbette son bulacaktır. Yalan propagandanın hükmü işgallerin, büyük zulmün altında kalmıştır.

Bu görüntüler bize hiç yabancı değil. Ebu Garib'deki yakınlarından haber almak için bekleyen Iraklılar'ın merak ve öfkesine bu ülkede onyıllardır tanık oluyoruz. Amerika tüm dünyada hücrelerle, işkencelerle, baskı ve zulümle direnenleri teslim almak, yok etmek istiyor. Emperyalizme ve işbirlikçilerine direnen tutsaklar, başaramayacağını haykırıyorlar dünyaya. Emperyalizm yeryüzünden yok olana kadar ne zulüm bitecek, ne bu görüntüler eksik olacak, ne de direnişler kırılabilecektir. Zulmün hapishanelerinin önünden bu görüntüler eksik olmasa da, tabutluklara kapatsalar, aşağılık işkencelerden geçirseler de; teslim olmayacağız, direnecek ve kazanacağız.

Sayı 5

32

23 Mayıs
2004

Amerika, SAP'ı Irak'ta sürdürmeye kararlı. Kendi içindeki çatışmalardan kaynaklı olarak ABD içinden "neden bu programı hala gizli tutuyorsunuz" sorularına Bush yönetiminin verdiği cevap ise bütün kontrgerillacıların cevabının aynıdır:

"Çünkü tatsız bir süreç. Sosis üretimi gibi. Sonucu seversiniz ama nasıl yapıldığını öğrenmek istemezsiniz. Kaldı ki Irak halkının ve Arap dünyasının da öğrenmesini istemezsiniz. Unutmayın, Irak'a Ortadoğu'ya demokrasi getirmek için girdik."

Kısaca "siz sonuca bakın" deniliyor.

Burjuva demokrasisi işkenceli sorgular, kontra operasyonlar için programlar oluştururken, Amerikan özgürlükçülüğü yazılı emirlerle kontrgerilla örgütü kuruyor.

İşkence İnsanlık Suçudur! Karşılığı "Özür" Değil Cezadır Cezayı Direnen Halklar Verecek!

Amerika, bir askere bir yıl ceza vererek, işkenceleri münferit göstererek durumu kurtarmaya çalışıyor. İşkencenin sistematik devlet politikası olduğunu gizlemenin bir başka yöntemi de, Bush'dan Blair'e, Rumsfeld'den, Powell'e "özür dileme" aldatmasıdır.

İşkencenin özürü olmaz.

"Özür", aynı zamanda işkenceyi üç beş askerin işi gibi göstermenin de aracıdır. Pentagon tarafından özel programlar hazırlanıyor, kontrgerilla örgütleri kuruluyor, ortaya çıkınca da "özür diliyoruz" denilerek işin içinden çıkmaya çalışıyor Amerika.

Hele emperyalizmin "her şeyi satın alabilirsin" sefilliğinin bir yansıması olarak, işkence görenlerin ailelerine para teklif edilmesi ise tam bir alçaklık örneği.

Bunların hiçbirisi Ebu Garib'i ve dünyanın dört bir yanındaki Amerikan askeri hapishanelerindeki zulmü açıklayamaz, üzerini örtemez.

Arap halkını aşağılayan emperyalizm, bugün karşılığını askerlerinin tabutlarıyla, Irak bataklığı ile ödüyor. İşkencelerinin, zulmünün karşılığını da ödeyecek.

Elbette bunu, adı "uluslararası" olan mahkemeler, Avrupa Birliği'nin o meşhur demokrasisi, hukuku yapmayacaktır. Ne BM'nin ne AB'nin Irak'ta yaşananlar konusunda sesi çıkıyor mu? Hayır çıkmıyor. Çünkü işgalin bu aşamadan sonra başarıya ulaşamaması, direnişin kazanması, bütün bir emperyalist blokun kaybetmesidir. O işkence görüntüleri ile darbe yiyen de sadece Amerika değil, Amerikası, Avrupası ile batı demokrasisi, yani emperyalist demokrasidir. Bunu Almanya ve İtalya çok daha açık olarak dile getirmişlerdir.

Dünya halkları verecektir bu cezayı. Direnen, teslim olmayan halklar, tekellere, Amerikan imparatorluğuna işkencelerinin, zulmünün bedellerini mutlaka ödetecektir. Dünyanın adaletsizliğe teslim olmamasının tek garantisi halkların onurlu direnişleridir. ABD'nin Irak'taki işkence politikasının başarısızlığı hem Türkiye hem dünya halklarının yararına.

Ve Irak direnişi herkese göstermektedir ki, ne işkenceler, ne kontrgerilla örgütlenmeleri, paramiliter güçleri, yüzbinlerce orduyla gerçekleştirdikleri işgaller, ne de devasa teknolojileri, modern silahları bizi teslim alamaz.

"Globalizm çağı, küreselleşmenin nimetleri" diyenler bunu elbette anlayamazlar. Ancak onların nimetlerini saya saya bitiremedikleri küreselleşmenin ne olduğu görülmüştür. Halklar onların teorilerine teslim olsa, emperyalizmin demokrasisine inansa dünyayı nasıl bir hukuksuzluğun esir alacağı da artık tartışmasız şekilde ortadadır. Küreselleşme savunucularına düşen iki seçenek var artık: Birincisi özeleştirerek direnişlerin yanına-çinde yer almak. İkincisi, yalanı, aldatmayı bırakıp aleni şekilde Amerikan saflarında yer almaktır. Başka türlü küreselleşme tarif edenler yalan söylüyorlar demektir.

Necef Kerbela Nasırıye'de katliam kuşatması ve direniş

Amerika Irak'ta en büyük darbelerinden birini aldı.

ABD kuklası Geçici Hükümet Konseyi'nin (GHK) başkanını İzzeddin Selim, 17 Nisan gününü düzenlenen bombalı saldırıda öldürüldü. Selim'in yardımcısının da bulunduğu 5 kişi daha ölürken, saldırı işgalcilerin merkez karargahının girişinde meydana geldi. Uşak, efendisinden yeni talimatlar almaya giderken, işbirlikçiliğin bedelini canıyla ödedi. İslami Dava Partisi'nin lideri olan Selim, GHK içinde yer alan bütün üyeler gibi, Amerikan işbirlikçisi, işgali meşru göstermek isteyen vatan hainlerinden biriydi. Direnişin güçlenmesiyle ihanetleri daha belirginleşen, kaçınılmaz olarak teşhir olan bütün Konsey üyelerini aynı akıbet bekliyor.

Hiçbir politik hesap, GHK içinde varolmayı meşrulaştırmaz. Şiisi, Sünnisi ile bir halk direnirken, kentleri havadan karadan bombalanırken, işgalciyle aynı masaya oturanlar, kukla bir devlet kurmanın planlarını yapanlar halkların öfkesinden kurtulamazlar.

Direniş Güçleniyor

"Irak'taki tehlike her geçen gün büyüyor. Gelecek haftalar daha zor geçebilir."

Bu sözler, işgal kurmaylarından **ABD Ulusal Güvenlik**

Danışmanı Condoleezza Rice'e ait. İşgalin diğer ortağı İngiltere'nin **Dışişleri Bakanı Jack Straw** da aynı gerçeği *"durum, geçen yılki tahminlerimizden kötü"* sözleriyle onaylıyor. ABD, Irak'taki birliklerine Güney Kore'de tuttuğu askerlerinden takviyeye hazırlanıyor. Irak'ın bir çok bölgesinde işgal güçlerine saldırılar gerçekleştiriliyor. Artık 'sünni üçgeni' saçmalığından söz eden de yok, tüm Irak kentleri direnişte. İşgal güçlerinin kendi yaptıkları araştırmalar bile, işgale karşı öfkeyi, direnişe büyüyen desteği gösteriyor. Bugünlerde **direnişin merkezi ise Şii kentleri**.

Felluce'den sonra Şii kentleri Necef, Kerbela ve Nasırıye'de de günlerdir katliam kuşatması yaşanıyor. İşgal güçleri havadan ve karadan kentleri yoğun bombardımana tutuyor. Saldırılarda onlarca Iraklı katledilirken, Şii'ler için kutsal sayılan ibadet yerleri de kurşun ve bombalara hedef oluyor.

Felluce direnişini kıramayan ve çekilmek zorunda kalan Amerika'nın yeni hedefi, Şii lider Muktada Sadr ve ona bağlı olarak savaşıyan 'Mehdi Ordusu' milisleri. Özellikle Sadr'ın halen bulunduğu Necef'te yoğunlaşan saldırılar, Şii ibadet yerlerinin de bulunması nedeniyle Şiiilerden yoğun tepki alıyor.

İşgalciler için ibadet yeri, kutsal mekan, dini hassasiyetler gibi hiçbir değer geçerli olmadığı Felluce'den biliniyor. Nabız yoklayarak saldırıyı sürdüren işgalciler, aradıkları nabız, Şii'lerin en önde gelen dini lideri durumundaki Sistani'den bulmuş durumdalar.

Sistani yaptığı açıklamada, Amerika'ya "ibadet yerlerimize saldırma" demek zorunda kalırken, Sadr'ın da kenti terk etmesini, Mehdi Ordusu'nu dağıtmasını istedi.

Bu aşamada, tek anlamıyla Irak halkına ihanet anlamına gelen, işgalcilerin ekmeğine yağ süren bu açıklamalar şu ana kadar Sadr'ı direnişinden vazgeçirebilmiş değildir. Sistani nezdinde ortaya çıkan politik tutum, islamcılığın pragmatist, iktidar uğruna her şeyi yapabilecek bir çizgiye sahip olduğunu da gösteriyor.

Bu arada, Felluce'den bir heyet, Necef'te direnen Sadr'ı ziyaret ederek destek verdi. Şii-Sünni dayanışmasının örnekleri Felluce kuşatmasında da yaşanmıştı. Bütün ihanetlere, işbirlikçilere rağmen birleşen halkın yenilmeyeceği gerçeği Irak'ta pratikte yeniden kanıtlanıyor. Kürt işbirlikçiliği, *"Mehdi Ordusu'nu İran eğitmiştir, Sadr desteği olmayan bir fanatiktir"* diyerek bu birliğin şimdilik dışında durmaktadır. Amerikancılar direnişin yenilgisini daha çok bekleyeceklerdir. Sadr bir şekilde tasfiye edilse de Irak halkının ulusal direnişi sürecektir.

Kerbela Yine Direnecek

Bin küsur yıldır direnişin, zulme teslim olmamanın, isyanın simgesidir Kerbela. İmam Hüseyin'in Kerbela çölleriindeki direnişi, şimdi Şii milisler tarafından Kerbela'da, Necef'te, Nasırıye'de sürdürülüyor.

Sokak sokak çatışan direnişçiler, işgalcilere Ortadoğu'da huzur bulamayacaklarını bir kez de Şii kentlerinde anlatıyor. Şiisi, Sünnisi ile direnen Irak halkının zaferi katliamlarla, kuşatmalarla, işbirlikçilerle teslim alınamayacaktır. Direniş ateşi artık söndürülemez boyuta ulaşmıştır. Kerbela, Necef, Nasırıye kanla sulansa da, direniş büyümeye devam edecektir. Şimdi işgalciler, kendi elleriyle seçtikleri mezarlarından, Ortadoğu'dan nasıl çıkacaklarını düşünmeli.

1 Milyon Kübalı'nın Gösterisi Küba Direnecek!

“Emperyalizm Yıkılacak”

ABD'nin Küba'ya yönelik yeni yaptırım kararları, Havana'da 1 Milyon Kübalı tarafından “Faşist Bush” sloganlarıyla protesto edildi. 10 milyonluk bir ülkede, sadece bir kentte emperyalizme karşı büyük bir öfkeyle, “Yaşasın Sosyalizm” sloganlarıyla yürüyen 1 Milyon insan, sosyalizmin ve halkıyla bütünleşen önderliğin gücü olarak tarihe kaydedildi.

15 Mayıs günü Havana'da yapılan yürüyüş boyunca Irak'taki işkence resimleri taşındı. Resimlerin üzerinde yazı ise direnme kararlılığının bir ilanı gibiydi. İşkence resimlerinin hepsinin üzerindeki “Küba'da Asla Olmayacak” yazısı, ‘Küba'yı işgal edemeyecek, esir kampları kurup bize işkence yapamayacaksınız’ın bir ifadesiydi.

Gösteri sırasında Bush'u Nazi üniforması giymiş posterlerle protesto eden Kübalılar, sık sık “Emperyalizm Yıkılacak”, “Faşist Bush” sloganları attılar.

“En Önde Ölmeye Hazırım”

Halka hitaben bir konuşma yapan Küba Devlet Başkanı Fidel Castro, “ABD'ye boyun eğmeyeceğiz” dedi. Olası bir saldırı durumunda Bush'un çatışmalardan binlerce kilometre uzakta olacağını belirten Fidel, **“Bense savunma hattının en önünde halkımı savunmak için ölmeye hazır olacağım”** dedi.

ABD'nin “Kübayı özgürleştireceğiz” sözlerine atıf yapan Fidel, ABD'nin kimseye insan hakları, demokrasi dersi veremeyeceğini dile getirdi. 1 Milyon insanın coşkulu alkışları arasında emperyalizme meydan okuyan Fidel, sosyalizmi, adayı sonuna kadar savunmaya kararlı olduklarını belirtti ve emperyalizmin saldırganlığını teşhir etti. Fidel, konuşmasını “Ülkem yok edilse bile, ABD sömürgesi olmayacak. Gerekirse savunma hattının önünde ölmeye hazırım” sözleriyle tamamladı.

“Özgürleştirilen Irak”ın Resmi Ve “Küba Özgürleştirme Planı”

Bush yönetimi tarafından, seçim öncesi “başarı” hayalleri ile artan saldırganlığın baş demagojisi yine “özgürleştirme” yalanı. Irak'ın nasıl “özgürleştirildiği” Ebu Garib'den yayılan resimlerle ortadayken, Amerikan emperyalizmi yalan ve demagojide ne kadar pervasız olduğunu bu

“Küba, ABD'nin bir sömürgesi olduğu dönemde berbat, barbarca ve insanlık dışı koşullara bir daha asla dönmeyecektir.” (Küba Komünist Partisi Merkez Komitesi)

planla bir daha gösteriyor herkese.

Bush yaptırım kararlarını açıklarken, utanmadan, **“Küba'ya özgürlüğün gelmesini beklemeyeceğiz, onu getirmek için çalışacağız”** diyor. Rakibi “demokrat” Kerry de Küba düşmanlığının milli politika olduğunu gösterircesine, “Küba'yı özgürleştirmek için ‘full-time’ çalışacağımı” söylüyor. En açık şekilde ise, burjuva medyanın “güvercin” diye pazarladığı Dışişleri Bakanı Colin Powell dile getiriyor: “Adada komünist bir diktatörlüğün sürmesini reddediyoruz.”

Tarihin gördüğü en gelişmiş demokrasinin sosyalist demokrasi olduğunu anlatmayacağız burada. “Diktatörlük” diye diye yıktıkları sosyalist blok'un ardından yarattıkları iktidarlar görüyor. Asıl sorun, dünyanın hiçbir yerinde komünist iktidarın kalmamasıdır. Küba, direnen halklar için büyük bir moral güçtür, onurdur, sosyalizm onuru ve örnektir.

Küba'yı Savunmak Görevdir

ABD'den her türlü saldırganlığın beklenebileceğini söyleyen Küba Halklarla Dostluk Enstitüsü'nden Ricardo Rodriguez González, Cumhuriyet gazetesine verdiği demeçte, dünya üzerinde 147 ülkede Küba ile dayanışma örgütlerinin bulunduğunu ifade ediyor. Bu büyük bir güçtür, halkların Küba'yı, sosyalizmi sahiplenmesinin, devrimi savunma kararlılığının göstergesidir.

Dayanışmayı, desteği büyütmeliyiz. Amerikan emperyalizminin Avrupa destekli kuşatmasına karşı Küba'yı savunmak bütün ilerici güçlerin, devrimcilerin, komünistlerin, anti-emperyalistlerin görevidir. Emperyalizmin yalan propagandalarının, saldırganlığının önüne dikilerek, Küba ve sosyalizm gerçeğini anlatmak bu desteğin somut bir yoludur.

Anti-Emperyalist Eylemler Yayılıyor

Gençlik Emperyalizme Karşı Onurlu Mirasını Sahipleniyor

◆ İzmir'de Ege Üniversitesi'nin 17 Mayıs günü düzenlediği bahar şenliği NATO protestosu sahne oldu. Edebiyat Fakültesi önünde toplanan "NATO Karşıtı Öğrenci Birliği" üyesi 400 öğrenci, "NATO Defol, Kahrolsun Emperyalizm" pankartı açtı. Yürüyüş sırasında sık sık "İstanbul NATO'ya Mezar Olacak", "İrak'ta İşgale Son" sloganları atıldı ve Irak ile Filistin direnişleri selamlandı.

◆ Zonguldak Karaelmas Üniversitesi gençliği 13 Mayıs günü NATO'yu protesto etti. Gençlik Derneği'nde bulunduğu, "KEÜ Öğrenci Platformu" öğrencileri, Madenci Anıtı önünde yaptıkları eylemde, ABD'nin işkencelerine ve NATO'ya karşı gençliğin öfkesini dile getirdiler ve Mahirler'in, Denizler'in ruhuyla direneceklerini belirttiler. Eylemde, "NATO'ya Geçit Yok", "Katil ABD Ortadoğu'dan Defol", "Emperyalist Saldırganlığı ve İşkenceye Hayır" sloganları atıldı. Eyleme islamcı öğrenciler de destek verdi.

◆ Aralarında Kocaeli Gençlik Dernekli öğrencilerin de bulunduğu **NATO Karşıtı Öğrenciler** 18 Mayıs günü Kocaeli Üniversitesi Hereke Kampüsü'nde NATO konulu bir forum düzenledi. Kocaeli Gençlik Derneği adına konuşan Yusuf Polat, NATO'nun tarihçesi kuruluş amacı ve Ortadoğu halkları üzerindeki politikalarını anlattıktan sonra İstanbul'da yapılacak olan NATO zirvesinin önemine değindi. Katılanların da söz aldığı forum yaklaşık bir saat sürdü.

◆ **Ankara NATO Karşıtı Gençlik Platformu**, 17 Mayıs günü Tony Blair ile Tayyip Erdoğan'ın görüştüğü sırada başbakanlığa yürümek istedi. "İstanbul'da NATO Zirvesi'ne Geçit Yok" pankartını açarak Yüksel Caddesi'nde toplanan, aralarında Ankara Gençlik Derneği'nde bulunduğu gençlik örgütlenmeleri, "Katil Blair Türkiye'den Defol" sloganları haykırdı. "Emperyalistler İşbirlikçiler 6. filo'yu Unutmayın", diyen gençlik, burada bir açıklama yaptı. "Eli kanlı

katil Blair işbirlikçileri ile Ortadoğu halklarının kanı üzerinden pazarlık yapıyor. Biz bu kanlı pazarlığa karşı çıkıyoruz" denilen açıklamanın ardından başbakanlığa yürüyüş, Çevik kuvvet polisi tarafından engellendi.

◆ Ankara NATO Karşıtı Gençlik Platformu, 15 Mayıs günü de İstanbul'da yapılacak NATO zirvesine karşı bir basın açıklaması yaptı.

◆ İngiltere Başbakanı Blair'in Ankara'ya gelişi 17 Mayıs günü Eskişehir'de protesto edildi. Gençlik Derneği'nin de bulunduğu DKÖ'ler, siyasi gruplar tarafından düzenlenen eylemde, "NATO ve Bush'a Karşı Deniz olunmalı" pankartı açıldı. Esnaf Sarayı önündeki eylemde sık sık "Blair Defol Bu Memleket Bizim", "İşkenceci ABD Ortadoğu'dan Defol" sloganları atıldı.

NATO Halkları Teslim Alamayacak

◆ Nurtepe'de, Irak'taki işkenceleri protesto ve NATO'ya karşı meşaleli yürüyüş düzenlendi. 14 Mayıs akşamı düzenlenen eylemde HÖC de yer alırken, "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek" pankartı açıldı. Yürüyüş boyunca "Kahrolsun Emperyalizm", "Kurtuluş Devrimde Sosyalizmde", "İstanbul NATO'ya Mezar Olacak" sloganları atıldı. 100 kişinin katıldığı eylemde, gece-kondulardan, direnen halklar selamlandı.

◆ Mazlum-Der tarafından 15 Mayıs günü Urfa'da düzenlenen mitinge katılan binlerce kişi, ABD'yi protesto etti. AKP'nin ABD'nin Ortadoğu politikalarındaki tavrının da eleştirildiği konuşmalar yapılan mitinge, sendika ve siyasi partiler de destek verdi. Mazlum-Der Başkanı yaptığı konuşmada NATO zirvesinin iptale edil-

mesini istedi.

◆ Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu 16 Mayıs günü Taksim TUVAB önünde yaptığı basın açıklamasında, 'NATO Dağıtılsın Kahrolsun Emperyalizm' pankartı açtı.

◆ NATO karşıtı sanatçıların, Eurovisyon şarkı yarışmasının yapıldığı Abdi İpekçi Spor Salonu önünde 15 Mayıs günü yapmak istedikleri eylem polis tarafından keyfi şekilde engellendi. Kısa bir yürüyüş yapan kitle, basın açıklaması ile, müzikleriyle, "NATO'ya Hayır" dedi.

◆ KESK Antalya Şubeler Platformu, Kışla-han Meydanı'nda 15 Mayıs günü yaptığı eylemle NATO zirvesini protesto etti. ABD işkencelerinin de protesto edildiği eylemde, emperyalizme karşı mücadele çağrısı yapıldı.

Irak'ta, Türkiye'de Her Yerde İşkencenin Sorumlusu Emperyalizmdir

◆ HÖC'ün de içinde yer aldığı "NATO ve Bush Karşıtı Birlik", İstanbul'daki ABD Konsolosluğu önünde 18 Mayıs günü bir basın açıklaması yaptı. "Irak'ta Türkiye'de ve her yerde işkencenin sorumlusu emperyalizmdir" diyen kitle, "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek", "Diyarbakır, Ulucanlar, Buca, 19 Aralık Unutmadık; Katil Devlet Hesap Verecek" sloganları attı. Yapılan konuşmalarda, Ulucanlar, Diyarbakır, Buca, Ümraniye ve 19 Aralık hatırlatılarak, "Emperyalizm işkencecidir. Dünya hakları verdikleri mücadeleyle emperyalistlere işkencelerin hesabını soracaktır" denildi.

◆ İzmir'de "NATO ve Emperyalist İşgal Karıştıları" 19 Mayıs günü İngiliz Konsolosluğu önünde eylem yaptı. NATO zirvesini protesto eden kitle, "Tecavüzcü NATO Ortadoğu'dan Defol", "Emperyalistler, İşbirlikçiler 6. filo'yu Unutmayın" sloganlarıyla yürüyüş yaparak geldikleri konsolosluk önünde bir açıklama yaptılar. Aralarında Haklar ve Öz-

gürlükler Cephesi'nin de bulunduğu siyasi gruplar ve sendikalardan oluşan "NATO ve Emperyalist İşgal Karıştıları" adına yapılan açıklamada, "Geleceğimiz, onurumuz ve haklarımız NATO işgali altındadır. Yanı başımızdaki Irak halkının direnişine omuz vermeli, işkence, tecavüz ve katliamlara sessiz kalmamalıyız." denildi. Eylem, başına poşet geçirilmiş bir insan maketinin konsolosluk önüne bırakılmasıyla sona erdi.

◆ 15 Mayıs günü Taksim Gezi Parkı'nda bir araya gelen NATO ve Bush Karşıtı Birlik bileşenleri, "NATO'ya Hayır, Üsler Kapatılsın", "Savaş Tüccarlarını İstanbul'da İstemiyoruz" dövizleri açtı. "İstiyorsan Gerçekçidir, NATO'ya Hayır" pankartı açılan eylemde, NATO zirvesine karşı aydın ve sanatçıların her cumartesi saat 13.00'de Taksim Gezi Parkı'nda olacağı açıklandı. 350 kişinin katıldığı eylemde, çeşitli müzik grupları, aydın ve sanatçılar da yer aldı. Şairlerin şiirleriyle emperyalizmi protesto etme programı ise polisin müdahalesi ile engellendi.

◆ DEHAP, İHD, EMEP, Göç-Der, ESP ve EKB tarafından 17 Mayıs günü Galatasaray Postanesi önünde yapılan basın açıklamasıyla Irak'taki işkenceler protesto edildi.

Blair Ülkemizden Defol!

◆ NATO ve Bush Karşıtı Birlik 17 Mayıs günü de Taksim'deki İngiltere Konsolosluğu önündeydi. "İşkence ve Katliamların Sorumlusu Blair'i Ülkemizde İstemiyoruz" pankartı açılan eylemde, NATO'nun gerçek yüzü anlatıldı ve "Irakta, Yugoslavya'da, Guantonama'da ve ülkemizde Buca, Ümraniye, Diyarbakır, Ulucanlar Hapishaneleri'nde ve 19-22 Aralık 2000'deki hapishaneler katliamında sorumlu emperyalizmdir, F tipi işkence hücrelerin mimarı da emperyalizmdir." denildi.

◆ Özgür - Der 16 Mayıs'da Taksim Galatasa-

ray Postanesi önünde bir basın açıklaması düzenleyerek, Tony Blair'in ülkemize gelmesini protesto ettiler. Eylemde "Savaş Suçlusu Blair Yargılsın, İşgalciler İşkenceciler Tutuklansın, Katil Blair Defol" yazılı dövizler taşındı.

◆ Blair'in ziyaretini protesto eylemlerinden biri de Ankara'da KESK'liler tarafından 17 Mayıs günü yapıldı. Başbakanlık önünde yapılan eylemde "Bush, Blair Ülkemizden Defol", "Filistin'e Özgürlük", "Irak'ta İşgale Son" dövizleri açıldı ve "Bush'un Köpeği Ülkemizden Defol" sloganları atıldı.

◆ 17 Mayıs günü; Adana'da ESP'nin Blair'i protesto eyleminde HÖC de yer aldı. Kadın Koalisyonu üyeleri Ankara Yüksel Cadde-si'nde "ABD Ortadoğu'dan Defol" dedi. Mazlum-Der İzmir Şubesi İngiltere'nin İzmir Konsoloslugu önünde, Blair'i protesto etti.

IRAK'la Uluslararası Dayanışma Konferansı; FİLİSTİN'e Destek Gösterisi

15 Mayıs günü Paris'te, Paris Uluslararası Ağırhlama Federasyonu (FIAP) binasında solcu aydınlar inisiyatifiyle Uluslararası Irak Direnişiyile Dayanışma Konferansı düzenlendi.

Irak direnişi adına temsilci Subhi Toma'nın konuşmasına Tunus, Suriye, Cezayir, Filistin, Lübnan, Yunanistan, İtalya, Portekiz, İspanya, Avusturya, Almanya'dan da temsilciler konuşmalarıyla katıldılar. Konuşmacılar ABD'nin işgal politikasını, katliamcı, işkenceci ve sapık uygulamalarını dile getirdiler. Irak direnişinin şartsız olarak desteklenmesi gerektiğini söylediler ve Amerika'nın Irak'tan sonra 'şer eksen'i'nin diğer ülkelere yöneleceğini, Suriye'ye ambargo başlatılmasının bu pervasızlığın bir parçası olduğunu belirttiler.

Konuşmacılar arasında yeralan Küba'nın eski Bağdat Elçisi Ernesto Abascal da söz alarak, Küba'ya yönelik yaptırımların artışı kınadı. Türkiye adına da DHKC Enternasyonal konuştu.

Ayrıca çok sayıda Fransız sendikacı, siyasetçi ve savaş karşıtı temsilci de Amerikan İmparatorluğunu kınadı. Bunların arasında, ACG (Savaşa Karşı Hamle) isimli bir örgüt adına konuşan Denis, Avrupa gerçekliğini net bir şekilde dile getirdi ve Irak direnişini ve genel olarak halkların direnişini desteklemekten kaçınan Fransa solunun ikiyüzlülüğünü teşhir etti ve şöyle dedi:

"Fransa solu 'suskun mazlumları' desteklemeyi sever. Dayanışmadan anlattığı, merhamet duygusudur. Mazlumlar direnmeye başladıkları anda desteğini çeker".

ACG temsilcisi son olarak 6 Haziran'da Bush'un Normandiya çıkarmasını anma törenleri için Paris'e ve Normandiya'ya geleceğini söyleyerek, geniş çaplı bir protesto düzenleyeceklerini ve herkesi bu protesto gösterilerine katılmaya çağırdı.

Ardından söz alan Cephe Enternas-

yonel temsilcisi, Türkiye'nin gerek ABD İmparatorluğu, gerekse de Irak direnişi açısından önemini anlattı. Büyük Ortadoğu Projesini, AKP'nin işgal ortaklığını ve Türkiye-İsrail ittifakını dile getirdi. Ayrıca, Türkiye'deki Irak direnişine destek hareketini anlatarak, NATO zirvesine karşı etkinlikler hakkında bilgi verdi.

Ölüm Orucu şehidi Muharrem Karademir'in 'Ümm Kasr' şiirinden alıntı yapan sözcü, Irak direnişinin dört duvar arasındaki bir insanın göğüs kafesinde nasıl çarptığını belirtti ve katılımcı grupları NATO protestolarına davet etti.

Konferansın organizatörü Jean-Pierre Page, konuşmalardan sonra, Amerikan işgalini kınayan ve işgale karşı direnişin meşruluğunu ve desteklenmesi gerektiğini belirten bir sonuç bildirgesi sundu ve herkes tarafından kabul edildi.

Avusturya'nın başkenti

Viyana'da ise Filistinle dayanışma eylemi vardı. Anlamı 'felaket' olan 1948 Al Nakba, yani Filistinliler'in sürgüne tabi tutulmaları ve İsrail'in resmen ilan edilişi, 15 Mayıs günü protesto edildi.

Eyleme Filistinli ve Filistinle dayanışma amaçlı kurulan kurumların yanı sıra DHKC Enternasyonal de konuşmacı olarak katıldı.

Filistin ve Irak bayraklarının yanında Cepheliler de bayraklarıyla yerlerini aldılar.

Al Nakba'nın anlatıldığı konuşmaların ardından söz alan DHKC Enternasyonal, Irak ve Filistin'deki zulmü lanetleyerek direnişin yanındayız dedi. AKP'nin ikiyüzlülüğünü teşhir eden DHKC Enternasyonal, Filistin sorunuyla da yakın ilgili olan NATO zirvesini protestoya çağrı yaptı.

Kitap Afişi Asmaya Soruşturma SUÇTUR UMUDU YASAKLAMAK!

Cezmi Ersöz'ün Kocaeli'de düzenlenen imza günü ve söyleşisi soruşturmalık oldu. Gençlik Derneği'nin düzenlediği etkinlikte Ersöz'ün ölüm oruçlarını anlatan kitabı "**Suçtur Umutsuzluğa Kapılmak**" tanıtılmış ve bunun için de üniversitede etkinliğin duyuru afişleri yapılmıştı.

İşte bu afişlerin asılması İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Hasret Çomak tarafından engellenirken, afişi asan, dernek başkanı Ekin Güneş Saygılı hakkında soruşturma açıldı.

Afişi astırmayan dekanın gerekçesine bakın; **"Afişte ideolojik unsur var. Afişte, kitabın telif hakkının TAYAD'a bağışlandığı yazılıydı, TAYAD ideolojik bir görüş yansıttığı için izin vermedik...** Görevimiz, eğitimin sağlıklı, verimli ve huzur içinde yürütülmesini sağlamak. Öğrencilerin adlarını, bağlı oldukları fakültenin dekanlığına bildirdim, soruşturma açıldıysa, kendi fakültelerince açılmıştır."

Hereke yerleşkesi sorumlusu dekan yasakçı olduğu gibi aynı zamanda da ihbarcı. Soruşturmayı açan İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Ahmet Hamdi İslamoğlu da, **"Yerleşke koordinatörü arkadaşımız bu konuda bize suç duyurusunda bulundukları için biz de öğrenci hakkında soruşturma başlattık"** diyerek suçu geri diğer dekana atıyor.

Ülkemizin profesörlerine bakın! Kepazeliğe bakın; her ikisi de suçlarını, özgürlük düşmanı olduklarını çok iyi biliyor, birbirlerini suçluyorlar.

DEKAN MI POLİS Mİ?

İhbarcılıktan daha vahimi her iki dekanın da kafa yapısıdır.

Polis, yasal bir dernek olan TAYAD'a nasıl bakıyorsa, kendine bilim adamı diyen profesör de öyle bakıyor. Yasal olması, demokratik bir hakkın kullanılması, kültürel bir etkinlik olması vs. hiç önemli değil, tıpkı gerici Tayyip Erdoğan gibi "ideolojik" diyor yasaklıyor; tıpkı polis gibi "solcu" deyip saldırıyor.

"TAYAD eğitimin huzurunu nasıl bozuyor acaba?" sorusunun cevabı ise, demokratik kitle örgütlenmelerine düşman bir kafayı gözler önüne seriyor.

Şimdi bu kafanın gençlerimizi nasıl eğiteceğini düşünün;

Demokratik örgütlenmeye düşman! İdeolojiye,

dolayısıyla düşünceye düşman! Kitaba düşman! Direnen, hak arayana düşman! Öğrencisine, gençliğin politik olmasına, ülkesinde yaşananlarla duyarsız kalmamasına, okumasına, araştırmasına düşman!

Peki düşman olmadığı ne var? Sadece polis! Çünkü o polisi dinliyor, üniversiteyi polis yönetiyor. Yeni bir örnek değildir, yüzlerce öğrenci hakkındaki soruşturmalar resmen polisin talimatları ile açılmıştır.

Afişte de yaşanan budur. Dekana sorsanız, "TAYAD nasıl bir dernektir, ne yapar?" diye büyük olasılıkla bilmez, kitabı okuduğu bile kuşkuludur. Ama polis gerekli bilgiyi vermiş, bu imza gününü engelleyin demiştir.

Ülkenin bütün kurumları polisin denetimi ve yönlendirmesinde. Her şeyi onlar belirliyor, bütün baskıların, yasakların arkasında mutlaka polisin rolü ortaya çıkıyor. Bir kukla gibi yönetilenin bilim adamı, bir fakültenin dekanı olması da fark etmiyor. Sözde profesöre bu durum anormal görünmüyor, doğal karşılıyor. Çünkü O, 12 Eylül'ün çocuğu YÖK'ün bir dekanı. YÖK'ün varlığı, baskıya, gençlik düşmanlığına ve gençliği apolitikleştirmeye dayanıyor.

BİLİM ADAMI NAMUSU NEREDE?

Gençlerin eğitiminden sorumlu bilim adamı, her şeyden önce hak ve özgürlüklerden yana olmak durumundadır. Polis talimatlarıyla öğrencilerine soruşturmalar açan, kitapları yasaklayan bir kafa, hangi bilimin namusuna sahip çıkabilir. Bu kafa bilimsel bilgisini kimin hizmetine sunar? Elbette egemen sınıfın. Bilimin ırzına da böyle geçiyor zaten.

Merak edip "**Suçtur Umutsuzluğa Kapılmak**" kitabını okudu mu, bilemiyoruz. Ama bu ülkede 111 insanın yaşamını yitirdiği bir direnişe sırtını dönen bir profesör, öğrencilerine ne anlatabilir? Bir de düşünün ki, adı "iletişim" olan bir okulun dekanı; bir kitabın anlattıkları gerçeklerin yayılmasını engellemek için yasaklara, baskıya, soruşturmalara başvuruyor.

Ütanç verici bir durum.

RADİKAL 'SOLCUSUNUN' KAFASI FARKLI MI?

Cezmi Ersöz'ün 6. baskısı yapılan **"Suçtur Ümitsizliğe Kapılmak"** kitabı, tarihsel bir belge, bir sürecin tanıklığı. Kitabın içeriğinden dolayı çıktığı günden bu yana sansüre maruz kalıyor. Sansür, DGM'nin yasaklaması şeklinde gelmiyor bu kez. Ne kitap tanıtım eklerinde görebilirsiniz bu kitabı, ne de yazarın diğer kitaplarını yaygın şekilde satan büyük kitapçılarda.

Cezmi Ersöz, Kültür Sanat Yaşamında TAVIR dergisinin Nisan sayısındaki röportajında, bunu tecrit olarak niteliyor ve örnekler veriyor.

"Benim kitaplarımın satıldığı yerler olan Carrefour'lar, Gross Market'ler, Migros'lar, alışveriş merkezleri... 'nden kitaplarım geri döndü. 'Aşırı politik' bulunmuş."

Yayıncılığı, satışı, pazarlanması ile tekeline almaya çalışan burjuvazi, apolitik, gençliği Türkiye ve dünya gerçeğinden koparan kitaplar istiyor yazarlardan. Yoksa, satmayız diye dayatıyor.

Kitabının konusu olan ölüm orucunu, **"Dünya politik tarihinde böyle bir direniş görülmedi"** diye nitelendiren Ersöz, devam ediyor örnek vermeye:

"Bu kitapla ilgili sevgili Erdoğan Aydın -araştırmacı, yazar, tarihçi- Radikal kitap ekine çok anlamlı bir yazı yazdı... Kitap ekinin yöneticilerinden Tuğrul Eryılmaz -ki Doğan Grubu'nun dergilerinde baş aktördür- 'benim ona karşı kişisel husumetim var' diyor... İşte bu net bir örneğidir ambargonun. 'Beyaz süt lobisi görevde!'. Yazıyı yayınlamadı ve sansür uyguladı bir nevi. Dergiler ve gazeteler insanlara kin duymazlar..."

Radikal'in kitap ekinin yöneticileri güya "solcu", güya "aydın". Sorunun bir boyutu, yayıncılıkta tekelleşmeye karşı mücadelesi bilinen Cezmi Ersöz iken, diğer boyutu, Ersöz'ün kitabında anlatılmaktadır, ölüm orucu direnişinin

bizzat kendisidir. Sansür her ikisine de yöneliktir. Ve yukarıda anlattığımız dekanla, Radikal kitap ekinin "solcu"ları arasında hiçbir fark yoktur. Lafta YÖK'çülerin baskıcılıklarını, yasaklılıklarını eleştirmelerinin sahteliği ortada.

Burjuva medyanın "solcusu"nun gündemine alacağı konular vardır, almayacakları vardır. Gündemine alsa dahi, mutlaka devletin cephesinden direnişe saldırmayı en baş görev sayar. Bu kitabı görmezden gelenlerin bugünlerde dilinden düşürmediği bir başka kitap var. Oya Baydar'ın yazdığı **"Erguvan Kapısı"**. Onda da ölüm orucu ana gündem. Fark şu ki; Baydar, kendine direnişi karalamayı görev edindiği için burjuva basının gözdesi durumunda. Direnenlere ne kadar çok küfürederses, burjuvaziden o kadar çok alkış alıyor. Dışarıda bir yıldan fazla süren Armutlu'daki ölüm orucunun yolunu bilmeyen, ölüm yatağındaki tek bir direnişçiyle, tek bir kelime dahi konuşmadan, "ölüm orucundaki birinin iç dünyasını, direnişe girme nedenlerini" romanlaştırma becerisini(!) gösteren Baydar'ın kitabı ileride yazı konumuz olacağı için şimdilik bir yana bırakıyoruz.

Oligarşinin "sakıncalı" ilan ettiği ne varsa, düzenin "solcusu" ve halkı aydınlatan yayınları sansürleyen "aydını" ondan uzak duruyor. Hak ve özgürlüklermiş, 111 insanın katledildiği bir olaymış, dünya politik tarihinin en görkemli direnişi burnunun dibinde yaşıyor, bunlar bir yana bırakılıyor. Aynı direniş bir başka ülkede yaşanmış olsaydı, şimdi susanların, **"Suçtur Ümitsizliğe Kapılmak"** kitabına sansür uygulayanların, o direnişler hakkında en çok kalem oynatanlar, kitaplarını tanıtanlar olacağı kesindir.

Bu da "aydıncılık" maskaralığının vazgeçilmez klasiği; kendi ülkeneye sırtını dön, dünya direnişlerine sahip çıkıyor gibi görün!

İnfaz Yasası Protestoları

AKP iktidarının tek tip elbise ve zorunlu çalışmayı getiren Yeni İnfaz Yasası protestoları sürüyor.

14 Mayıs günü Hatay Demokrasi Platformu'nun İHD'de yaptığı açıklamada 20 Ekim 2000'den bu yana süren ölüm oruçlarında 111 insanın öldüğü hatırlatılarak, iktidarın sorunu çözmezden daha da ağırlaştırdığı söylenildi. Platform sözcüsü Hatice Can'ın okuduğu açıklamada, "Bu yasa tasarısı ile hükümlüler zorla çalıştırılacak tek tip elbise giydirilecek hücrelerde zincire vurulabilecek, direnme hakkı olan açlık grevine gidenlere zorla yiyecek verilebilecektir. Ayrıca tasarıda sessiz gösteride bulunmayı ve marş söylemeyi suç kapsamına almaktadır." denildi. Açıklamaya çeşitli DKÖ'ler ve Haklar ve Özgürlükler Cephesi de katıldı.

Bir başka protesto da Adana'da yapıldı. THAYDER tarafından 17 Mayıs günü İnönü Parkı'nda yapılan eylemde, "yasa taslağı mevcut haliyle sorun taslağıdır" denildi.

Kürt İsyanları'na Dava

Ahmet Kahraman tarafından yazılan ve Evrensel Yayıncılık'tan 2003 Kasım'ında çıkan "Kürt İsyanları-Tedip ve Tenkil" aldı kitap hakkında "Kürt kökenli vatandaşları devlete karşı düşmanlığa tahrik ettiği" gerekçesiyle dava açıldı. Tarihi çarpıtmayı, resmi tarih yazısında gerçekleri karartmayı bir politika olarak benimseyen oligarşi, tarihi incelemelere dahi tahammül edemiyor.

Yeni YÖK'e Karşı Eski YÖK'ü... Eski YÖK'e Karşı Yeni YÖK'ü Savunanlar, Oligarşi İçi Kavganın Figüranlarıdır

Yeni YÖK Yasası, meclisten geçti. Laikler "kaygılı", tek umutları Sezer'de. İslamcılar ise **İmam Hatiplerin önünü açtık** sevincinde. Bilim, üniversitelerdeki kışla düzeni, öğrenciler üzerindeki baskılar, halkın değil tekellerin çıkarlarına hizmet eden eğitim anlayışı, hiçbirinin umurunda değil...

Yeni YÖK Yasası Muhalefetine Açmazları

Öğretim üyeleri yeni yasaya karşı bir çok yerde yürüyüşler yaptılar. **Yürüyorlar**; ama hala ne düzeni, ne YÖK düzenini sorgulamak akıllarının kenarından geçmiyor...

Türkiye Barolar Birliği tarafından gazetelere verilen ilanlarda yeni YÖK yasasıyla **"Türk Eğitim sisteminin geleceği karartılmakta"** deniliyor.

Bir an düşünmüyorlar; önceki eğitim sisteminin geleceği çok mu aydınlıktı? Yeni YÖK'e karşı-sınız, peki cuntanın eseri olan eski YÖK çok mu iyiydi?

CHP Gençlik Kolları da 19 Mayıs'ta bir yürüyüş yaptı; yürüyüşün adını şöyle belirlemişler: **"Yeni YÖK'e, AKP'ye, Emperyalizme karşı Tam Bağımsızlık Yürüyüşü"**...

Peki eski YÖK'ü ne adına, ne için savunuyorsunuz? Yıllardır üniversitelerde sürdürülen zulüm düzeninin karargahı değil mi eski YÖK? Yürüyüşün "emperyalizme karşı" olduğu da ifade ediliyor; ama onun hiç inandırıcılığı yok; yıllardır CHP gençliği emperyalizme karşı ne yaptı? CHP yönetiminin işbirlikçi politikalarına karşı mı çıktı?

Dahası, Yeni YÖK Yasası'na karşı çıkanların asıl çelişkisi şudur; AKP'nin YÖK Yasası'na karşı çıkıyorsunuz da, AKP'nin F tiplerindeki, işkencehanelerdeki, meydanlardaki zulmüne, uyguladığı IMF programlarına niye karşı çıkmıyorsunuz. Bunlara karşı çıkmayıp sadece YÖK Yasasına karşı çıkıyorsanız, demek ki "özel bir hesabınız" var!

İslamcılar ise, iktidar kavgasının öteki tarafının figüranları konumundadırlar. Mevcut YÖK'e karşı

kışlaya dönüştürmüş olması değildir. Varsa yoksa türban yasağı! Böyle bir durumda bile, gençliğin örgütlenmelerine karşı sürdürülen soruşturma teröründen sözetmiyorlar.

Etmiyorlar, çünkü islamcı YÖK kadroları da aynısını yapacaklar.

Eskisi de Yenisi de Oligarşinin Eğitiminin Savunucusu

YÖK Yasası'na karşı yürüyen üniversite yöneticileri, faşizmin

üniversitelerdeki uygulayıcısı oldular onyıllarca... YÖK'e AKP'nin getirmek istediği yeni kadrolar da, islamcılık kılıfını geçirerek **yi-ne faşizmi sürdürecektir**; O zaman geriye bir tek YÖK saltanatı koltuğunda kimin oturacağı kalıyor.

Öğretim üyeleri, meslek liseli öğrenciler, tüm yüksek okullular, tek doğru; demokratik üniversite, halk için bilim ve eğitim mücadelesinde birleşmektir...

Eski YÖK'ün veya YÖK'ün AKP tarafından şekillendirilen yeni halinin savunucuları, demokrasinin ve bilimin savunucusu olamazlar!

YÖK Protestoları

◆ İçlerinde Kocaeli Gençlik Dernekli Öğrencilerin de bulunduğu öğrenciler, **'YÖK Yasa Tasarısına Hayır'** pankartı açarak YÖK Yasasını protesto etti. 14 Mayıs günü Merkez Bankası önünde toplanan öğrenciler "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız, Ne YÖK Ne AKP Üniversiteler Bizimle Özgürleşecek, Halk İçin Bilim Halk İçin Eğitim" sloganları eşliğinde Merkez Kampüse kadar yürüdüler. Burada yapılan açıklamada, "İki tarafın da üzerinde anlaşıldığının üniversitelerin ticarileştirilmesi, öğrencilerin müşteri haline getirilmesi" olduğu belirtildi.

◆ Ankara'da eğitim örgütlenmeleri, sendikalar ve DÖK'ler 18 Mayıs günü yaptıkları açıklamayla YÖK Yasası'nı protesto ettiler. Mülkiyeliler Birliği'nde yapılan açıklamada konuşan Eğitim-Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer, YÖK tartışmasının AKP ile YÖK arasında bir hakimiyet tartışması olduğunu dile getirdi. "Bizler, üniversiteyi dinin, devletin, sermayenin güdümüne sokmaya çalışan anlayışlara karşı çıkacağız" diyen Dinçer, bu konuda ortak hareket etme çağrısı yaptı.

Gençliğin YÖK'e karşı mücadelesi sürüyor

Gençlik Yozlaştırmaya Karşı Direniyor

Kitap tanıtımına yasak, içkili partilere özgürlük: Cezmi Ersöz'ün kitabının tanıtım afişini

yasaklayan Kocaeli Üniversitesi Hereke Yerleşkesi sorumlusu Dekan Prof. Dr. Hasret Çomak, kampüste her türlü dejenerasyonun, yozlaşmanın gelişmesine sınırsız özgürlük tanıyor.

Kocaeli Gençlik Dernekli Öğrenciler 13 Mayıs günü dernek binasında yaptıkları basın toplantısı ile bu dejenerasyonu gözler önüne serdiler. Açıklamayı dernek başkanı Ekim Güneş Saygılı okudu. Gençlik Dernekli Öğrenciler olarak "Halk için Bilim, Halk için Eğitim" mücadelesi verdiklerini belirten Saygılı, 12 Eylül darbesi ile birlikte YÖK'ün üniversiteleri bilimden uzaklaştırdığını ve gençliği apolitikleştirme, yozlaştırma, bireycileştirme programı uyguladığını belirtti. Hereke Kampüsü'nde yaşanan dejenerasyonun da bu politikanın ürünü ve devamı olduğunu dile getiren Saygılı, Cezmi Ersöz'ün kitabının tanıtım afişinin yasaklanmasını hatırlatarak konuşmasını şöyle sürdürdü:

Peki İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Hasret Çomak neye izin veriyor? İçkili partilerin afişlerine, üstünde yarı çıplak kadın fotoğraflarının olduğu ilanlara ve kampüsteki bahar şenliklerinde (12.05.2004 günü) Prezervatif dağıtılmasına... Seviyesizlik, dejenerasyon diz boyu. İşte biz bu seviyesizliğe, bu dejenerasyona karşı mücadele ediyoruz ve edeceğiz. Ne soruşturmalar, ne baskılar bizi yıldıramayacak.

Balıkesir'de Tuborg Sponsorlu Şenlik Ölümle

Bitti: Politik bir gençlik yerine, yozlaşmış, bireycileşmiş, dejenere olmuş bir gençlik isteyen düzen yeni uygulamalara imza atıyor. Balıkesir Üniversitesi'nin bahar şenlikleri de "Sponsor"a verildi. Bu uygulamanın kendisi bir ahlaksızlık iken, sponsorun TUBORG (bira) olması olayı daha vahim hale getirdi. Okulun her yanına bira satış noktaları kuruldu. 17 Mayıs günü yapılan şenlikte, alkollü öğrenciler arasında yaşanan

tartışma sonucunda, 22 yaşındaki Ferhat İşkenbesi bıçaklanarak hayatını kaybetti.

Kapitalizm ve YÖK'çüler gençliği her türlü öldürmeye devam ediyor.

Adana'da Tuborg Sponsorlu Şenliğe Karşı

Alternatif Şenlik: Çukurova Üniversitesi öğrencileri de, aynı şekilde şenliklerin TUBORG sponsorluğuna verilmesini protesto etmek için 10-12 Mayıs tarihlerinde alternatif şenlik düzenlediler. Gençlik Derneği, DÖB, BAGEH, ÖEP ve Özgür Gençlik tarafından düzenlenen şenliklerde, gençliğin anti-emperyalist mücadelesi, yozlaşmaya karşı mücadelesi gündemdi. Şiirlerin okunduğu, çeşitli grupların müzik dinletileri verdiği şenliğe her üç günde de 500'er kişi katıldı. Hatırlanacağı gibi geçen yılki alternatif şenlikler nedeniyle rektörlük öğrenciler hakkında soruşturma açmış, cezalar vermişti. Bu yıl da polisin engelleme ve saldırıları yaşandı. Biri Gençlik Dernekli olmak üzere 4 öğrenci gözaltına alındı.

Son gün rektörlüğün ses aracını içeri alması üzerine giriş kapısına yürüyen 500 kişi, Gündoğdu marşını söyleyerek, "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız, Sermaye Defol Üniversiteler Bizimdir" sloganları attı.

"Dikkat! Kapitalizm Uyuşturur": Yozlaştıracak teslim alma sadece üniversite gençliğine uygulanmıyor. Çok daha yaygın ve pervasız şekilde gecekondu gençliği, uyuşturucu, fuhuş bataklığında yok edilmek isteniyor. Düzenin bataklığının karşısında mücadele edenler ise sadece devrimciler.

Ankara'da 16 Mayıs günü düzenlenen eylem de bu mücadelenin bir parçası oldu. Uyuşturucu, fuhuş ve yozlaşmaya karşı Mamak halkı, Tuzluca'yır'da bir eylem yaptı. BDSP ve İdil Can Kültür Merkezi'nin de yer aldığı eylemde, "Dikkat Kapitalizm Uyuşturur", "Gençlik Uyuşmayacak", "Susma Haykır Yozlaşmaya Hayır" dövizleri taşındı. 100 kişinin katıldığı eylemde, sistemin emekçi halkın mücadelesini boğmak için düzenin pisliklerini pompaladığı dile getirildi. Medyanın bu politikanın başaktörü durumunda olduğu belirtilen açıklamada, medyanın, geniş halk kitlelerinin beyinlerini yıkayarak, birlik ve beraberlik duygularını zayıflattığı ve cinselliği körükleyerek, yabancılaştırmış bir toplum ortaya çıkardığı söylendi.

Baskı ve komploları boşa çıkaracağız

1 Nisan terörünün hedeflerinden biri olan 'Gençlik Gelecektir' dergisine yönelik baskılara bir yenisi daha eklendi. Dergi çalışanı Aygün Kumru, dergi bürosunun bulunduğu Okmeydanı'nda 19 Mayıs günü yaka paça gözaltına alındı.

Cemevi önünde kimlik kontrolü gerekçesiyle durdurulan Aygün Kumru'yu gözaltına almak isteyen polis, mahalle halkının tepkisi ile karşılaştı. Bunun üzerine serbest bırakmak zorunda kalan polis, bir süre sonra biber gazı sıkarak yerlerde sürükleyerek Kumru'yu döverek eşkiyaca kaçırdılar.

A y n 1
gün Ok-
m e y d a n ı
Fatma Gi-
rik Par-
kı'nda bir
basın açık-
laması ya-
pılarak gö-
zaltı protes-
to edildi.
Açıklamada
'Baskılar Bi-
zi Yıldır-
maz, Baskı-
ları Komploları Boşa Çıkartaca-
ğız, Devrimci Basın Susturula-
maz' sloganları atıldı. Onur Ur-
bay'ın okuduğu açıklamanın ar-
dından Derya Güler yaptığı ko-
nuşmada; "Bizler böyle baskılar-
la ilk kez karşılaşmıyoruz. Yine
direneceğiz" dedi. Yine aynı
gün İstanbul Gençlik Derneği
Lise Komisyonu Öğrencileri
Sevda Kurban, Harika Yılmaz
ve Özgür isimli arkadaşlarının
gözaltına alındığını söyleyen
Urbay, "Gözaltına alınan arka-

daşlarımız derhal serbest bırakıl-
malıdır" dedi.

Açıklama sırasında polislin
Okmeydanı'nı sarmış olduğu
görüldü. Açıklama, alkışlar ve
sloganlarla son buldu.

Komplocular iş başında!

Gençliğin baskılara ilişkin
açıklamasını kısaltarak yayınlı-
yoruz:

1 Nisan gününden itibaren
demokratik kurumlara ve çalı-
şanlarına yönelik başlatılan
baskıların gözaltıların, tutukla-
maların sonu gelmiyor. Tam bir
eşkiyalık örneği sergileyerek
insanların yolunu keserek, yer-
lerde sürükleyerek gözaltına
alıp işkencehanelere taşıyorlar.

Demokrasi, insan hakları
nutukları atarak, işkenceye sıfır
tölerans diyerek ortalıkta ge-
zenler yine iş başındaydı bu-
gün. Bush'ların, Blair'lerin, Şa-
ron'ların güvenliği için onlarca
insanı gözaltına alan, işkence-
hanelere taşıyanlar yine saldır-
dılar.

Soru-
yoruz bu-
r a d a n ;
Gözaltına
alınan ar-
kadaşımı-
zın hak-
k ı n d a
h a n g i
komployu
üretecek-
s i n i z ?
Hangi ya-

lanla tutuklayıp cezaevine ko-
yacaksınız? Biz gençliğin sustu-
rulamayan sesiyiz. Bağımsız,
demokratik bir ülke, halk için
bilim, halk için eğitim mücade-
lesi verenleriz . Bizim sesimizi,
mücadelemizi engelleyemeye-
ceksiniz!

Gözaltına alınan arkadaş-
mızın derhal serbest bırakılma-
sını istiyoruz."

**Gençlik Gelecektir
Dergisi Çalışanları**

Polis-Yurt-Kur İşbirliği

Amasya Gençlik Derneği'ne yö-
nelik baskılar sürüyor. Derneğe yeni
gelip gitmeye başlayan bir öğrenci
polis tarafından, "derneğe gitmeme-
si" yönünde tehdit edildi. Baskı bu-
nunla da sınırlı kalmadı. Polisle işbir-
liği yapan Yurt-Kur Müdürlüğü de
öğrenciyi yurttan atmakla tehdit etti
ve polisle görüşmeye zorladı. Gençli-
ğin örgütlenmesini engellemek için
her türlü hukuksuzluk devrede.
Amasya Gençlik Derneği ise, açıkla-
masında yılmayacağız diyerek bu hu-
kuksuzluklara cevap veriyor.

AKP'lilerden Silahlı Cevap

YÖK Yasasını Protesto için Be-
şiktaş AKP İlçe Başkanlığı Binası'na
giden Koordinasyon üyesi öğrencile-
re, AKP üyeleri tarafından silahla ce-
vap verildiği açıklandı. Halkevleri ya-
ptığı açıklamada, "AKP iktidarı, bir
hafta içinde ikinci kez öğrencilere si-
lahla saldırarak gerçek yüzünü gös-
termiştir" dedi.

Baskılara Protesto

Malatya Gençlik Derneği üyeleri
M. Tuba Büdüş ve Çiğdem Dağdevi-
ren hakkında, İnönü Üniversitesi
Rektörlüğü tarafından, 13 Mart'ta
Ankara'da yapılan eyleme katıldıkları
gerekçesiyle soruşturma başlatıldı.

Bu arada, öğrencilere yönelik
baskılar 13 Mayıs günü postane
önünde protesto edildi. DEHAP ve
EMEP gençliğinin eyleminde 'Baskı-
lar Bizi Yıldırılmaz' sloganları atıldı.

Gençliğe Jandarma Copu

Dicle Üniversitesi öğrencilerinin
ODTÜ'te her yıl düzenlenen şenliğe
katılımı jandarma barikadı ve copu ile
engellendi. Rektörlüğün talimatı ile
jandarma, Diyarbakır'dan gelenleri
okula almadı. ODTÜ öğrencileri içe-
riden yürüyüş yaparak durumu pro-
testo etti. Görüşmelerin sonuç ver-
memesinin ardından okula girmekte
ısrar eden öğrencilere vahşice saldı-
ran jandarma 10 öğrenciyi yaraladı,
2 öğrenci gözaltına alındı.

Faşizmin AB maskesini takmış bir aydın!

Irak'taki işkenceler Murat Belge'yi de etkilemiş. Birkaç gün arka arkaya yazdı. Bakalım "Türkiye'nin önemli aydınlarından" Belge neler yazmış?

Murat BELGE

9 Mayıs'ta "**Tanık sandalyesinde Rumsfeld**" başlıklı bir yazı yazdı. Rumsfeld'in Irak'taki işkenceler nedeniyle Amerikan Senatosu'nda sorgulanmasını izlemişti. Vardığı sonuç şuydu: "... Bütün bunlara rağmen, ABD'nin rejimi, insanlar bu gibi durumlardan tedirgin olduğu anda, onlara istedikleri gibi **hesap sorma, suçu araştırma, saptama ve cezalandırma imkânlarını veren bir sistem üstüne oturuyor. Bu da zaten 'demokrasi' ile 'diktatörlük' arasındaki fark.**"

ABD'nin işkenceciliğini yargılamaktan çok, Amerikan demokrasisine övgü yazısı. O kadar

ki bu övgüyü yapabilmek için bilimi bile tahrip ediyor, demokrasinin de bir diktatörlük olduğunu bilmezden geliyor.

11 Mayıs'ta "Guantanamo'dan Ebu Garib'e" ... başlıklı bir yazı yazıyor. Guantanamo ve Ebu Garib'teki kontrgerilla yöntemlerinden ve işkencenin resmi talimatla yapıldığından söz ediyor ve bakın nereye bağlıyor:

"Generalin biri, buranın nasıl işlemesi gerektiği konusunda rapor yazmış; gardiyanların 'sorgulamacı' denilen görevlilerle yakın işbirliği içinde çalışması ve sorguya çıkana kadar 'tutuklu'nun **'yumuşatılması'** gerektiğini söylüyor. Bunlar, **bizim burada, 12 Mart döneminin kontrgerillasında bizzat yaşadıklarımızın çok da uzağında şeyler değil.**"

"Tutuklunun yumuşatılması" emrinin verilmesi gibi kontra yöntemleri bizim burada sadece 12 Mart'ta yaşamışız. Belge 12 Mart'tan baş-

Sayı 5

43

23 Mayıs
2004

Tekelcilerin yağcılığına susan sol, ideolojisini, değerlerini savunamaz; iddiasını koruyamaz!

Murat Belge gibilerinin "sol içinde" gözükerek sola bu kadar ideolojik zarar vermesi, halk nezdinde solun değerlerini tartışılır hale getirmesi, bir yanıla da solun bu tür tavırlar karşısındaki duyarsız, ilkesiz tutumu sonucunda mümkün olabilmektedir.

Son örnek, Server Tanilli'nin Sabancı'yı öven, yağlayan yazısı karşısında, solun hemen hiç bir kesiminin tepki vermemesidir.

İlerici, sosyalist olduğunu söyleyen, ve en azından sol olarak bilinen, anti-faşist mücadelede bedel ödemiş bir aydın, geldiği noktada burjuva medyanın yalakalarını aratmayacak bir Sabancı yazısı yazıyor. Sol böyle bir tavır karşısında niye susar, amaç ne? Sol hareketin tarihinde böyle bir utanmazlık yaşanmadı. Ama sol yine sustu.

Sol, bir solcu aydının tekeli burjuvaziye yağ çekmesini bile "hoşgörecektse", kimle, nasıl ideolojik mücadele verecek?

Kimbilir, Tanilli'yle ilgili yazımızı okuyan kimileri yine bizi "sekteklikle" eleştirmişlerdir. Aydınları, küçük-burjuva kesimleri eleştirmeyi "sekteklik" olarak gören kafa, Marksist-Leninist değil, en ka-

ba haliyle **pragmatisttir**. Kimse kimseyi kandırmaya kalkmasın; eleştirmemelerinin nedeni de "**kucaklayıcı, kapsayıcı**" olma politikaları falan değildir; düpedüz faydacılıklarıdır. Aman aydınları, DKÖ'leri küstürmeyelim tavrıdır.

Halkın cephesinde eleştiri-özeleştiri "küstürüp-küstürmeme" çerçevesinde tartışılmaz. Küserler veya küsmezler, kendi bilecekleri iştir. Eğer bir aydın veya bir demokratik kitle örgütü veya siyasi bir örgüt, "**bize şunlar söylendi, bunlar söylendi...**" diye, sınıflar mücadelesindeki görevlerinden, sorumluluklarından vazgeçecekse, güle güle. Onda zaten içselleşmiş bir aydın olma hali yoktur. Sorumlu aydın, eleştirileri uyarıları dikkate alır.

Devrimcilerin, Marksist-Leninistler'in görevi de, kimseyi küstürmeyelim diye, her türlü ilkesizliğe, her türlü pespaye teoriye, mücadeleye zarar veren tavırlara prim vermek değil, onları eleştirmek, gerektiğinde de teşhir etmek ve daha da olmazsa, tecrit etmektir. Sol artık bu görevini hatırlamalıdır.

Server Tanilli

ka örnek bilmiyor. Mesela, “tutukluların diri diri yakılması”nın emredildiği örneklerle tanık olmamış! Sanki 12 Mart sonrasında bu ülkede o yöntemler hiç uygulanmadı!

14 Mayıs’ta nihayet “Bizim Ebu Garipler’imiz” diye yazıyor. Ama bakıyorsunuz, 12 Eylül, Mamak, Diyarbakır... Sonrası yok, başkası yok...

Doğru bir noktadan çıkıyor; *Amerika’yı eleştirmek kolay, “bizim faşizmi” eleştirin* diyor. Diyor da kendisi ne kadar yapıyor?

AB’cilik oyununa kurban edilen gerçekler

Murat Belge tekil bir örnek değil. Öyle olsaydı, burada yer de vermezdik. Belge’nin tavrı, zihniyeti, hemen tüm AB’cilerin tavrını yansıtıyor.

Burjuva medyadaki, reformist soldaki tüm AB’ciler, Ebu Garib’deki işkenceleri eleştirdiler; ama hemen hiçbirisi ülkemizdeki işkenceleri gündeme getirmedi. Getirenler de Murat Belge kadar getirdi. Yani, işkenceler, kontrgerilla yöntemleri sanki sadece bu ülkenin “geçmişine dair” şeylermişcesine...

Kuşkusuz bu tavır, ne bilmemekten, ne unutkanlıktan kaynaklanmıyor. Bilinçli bir tavidir; “AB’ye uyum” yolunda büyük mesafeler katetmiş Türkiye’de artık bunların olmadığını varsayılması, olanların da görmezden gelinmesi isteniyor.

AB’cilik oyunu içinde infazları, kayıpları, diri diri yakılanları, herşeyi maskeliyorlar. Şimdi moda bu. Geçmiş tartış, geçmiş yargıla, ama bugüne dokunma. Çünkü, bugün artık büyük ölçüde AB’nin denetim ve yönlendirmesinde yaşanan bir süreçtir; F tipleri mi var, nasıl olsa AB’ye uygundur, görmezden gel. 19-22 Aralık katliamı mı; AB’nin devrimcileri tasfiye planı çerçevesinde yapılmıştır; tek eleştirilecek yanı bir koğuştaki “aşırı dozda şiddet kullanımıdır”; onun da ikide bir hatırlanması gerekmez...

AB’ci “sol aydın”ların da, AB’ye üyelik sürecine angaje olmuş reformist legal sol partilerin ve o çizideki kitle örgütlerinin yöneticilerinin de olayları ele alışları bu çerçevededir.

Ne yazık ki hem de solculuk kılıfı altında yapıyorlar bunu.

Türkiye solu, buna dur demek zorunda. **Türkiye solu, faşizmin AB maskesiyle gizlenmesine ortak olamaz!** Sadece AB’ye karşı anti-emperyalist tutumumuzun net olması yetmez; sol adına AB’cilik yapanların teşhiri de gerekir.

Sol buna dur demek zorunda; çünkü: onlar gittikleri bataklığa sadece kendileri gitmiyor, tüm solu da peşlerinde sürüklemeye çalışıyor, en azından halka verdikleri sol imajıyla, halkın gözünde solu sol olmaktan çıkarıyorlar. Türkiye solu, işte bunun önünü kesmek zorundadır.

HATAY'DA SEL DEĞİL SİSTEM FELAKETİ

Antakya Ekmek ve Adalet: 15 Mayıs günü aşırı yağışlardan ve alt yapı yetersizliğinden Hatay’da sel felaketi yaşandı. Antakya’da ev ve işyerleri sular altında kaldı. Lağım suları ile içme suları birbirine karıştı. Birçok ilçede aynı sorunlar yaşandı. Bu sel felaketi bir kez daha gösterdi ki, çarpık kapitalist sistemde halkın ihtiyaçlarına, yaşamına dair hiçbir örgütlenmesi, yatırımı yoktur.

En çok hasarın Altınözü, Antakya ve Harbiye’de olduğu görüldü. Ayrıca Dursunlu Belde-si’ne bağlı Atatürk Mahallesi’nde bulunan Saklık Kent Sitesi’ne giden muhabirimiz site yöneticisi Nihal Mengüllüoğlu ile görüştü.

Mengüllüoğlu, Harbiyeli İnşaat’ın sahibi Selim Harbiyeli’nin dere yatağına yaptırdığı duvarın yıkılma kararının olduğunu ama Dursunlu Belediyesi’nin ve diğer devlet yetkililerinin duvarsız kaldığını belirterek, Saklık Kent Sitesi’nin de imara müsait olmamasına rağmen imar izni verilmesine tepki gösterdi. Duvarı inşaa edenler ve duvarı yıkmayan görevliler hakkında suç duyurusunda bulunup tazminat davası açacağını belirten Mengüllüoğlu, sorumluların peşini bırakmayacaklarını söyledi. Ayrıca sel felaketi olduğunda evlerin zemin ve birinci katlarına su dolmasına, evlerde mahsur kalmalarına rağmen, devletin itfaiyesinden valisine kadar tüm kurumları aramalarına rağmen kimsenin gelmediğini, hatta telefonların yüzlerine kapandığını söyleyerek tepkisini dile getirdi.

Ayrıca Altınözü’nden gelen dere yatağı Saklık Kent’ten geçip Aşağı Okçular Köyü’ndeki villalardan oluşan Fuar Sitesi’nde de hasar meydana geldi. Semt sakinlerinden Yahya Mansuroğlu da, 1,5 dönüm arazisinin heba olduğunu, arazi-deki mahsullerle beraber birçok meyve ağacının yok olduğunu söyledi. Ayrıca birçok araç dere yatağında sürüklendi. Görgü tanıklarının söylediğine göre bir arabanın içinde dört kişi varken sürüklenerek kayboldu. Bir kişinin Harbiye’de bir kişinin de Altınözü’nde öldüğü yetkililerce açıklandı. Altınözü’nün bir çok köyünde evlerin sular altında kaldığı hasarın henüz belli olmadığı belirtildi.

Resmi açıklamada her zamanki gibi alt yapının yetersiz olduğu ve bu eksikliği giderecekleri yalanı sıralandı. 2000 yılının mayısında yine sel felaketi meydana gelmiş ve yine aynı sözler sarfedilmişti. İşte onların yalancı oldukları bir kez daha ortaya çıktı.

HÜRRİYET'İN "İÇİNDEN GELEN DUYGULAR"!

Katliamcılıktan başka ne gelebilir

8 Mart 2002 tarihli Hürriyet'in manşetinde yazan şu sözler hatırlanacaktır. "Merak etme halk da hukuk da seninle". Olay, bir banka görevlisinin soyguncuyu kasten vurmasının alkışlanmasıydı.

Gazetenin yayın yönetmeni Ertuğrul Özkök 18 Mayıs tarihli köşesinde benzer bir olay nedeniyle bu manşeti hatırlattıktan sonra, *"tamamen hukuk açısından eleştiri yapılabilir. Ama bir de insani boyutu var" diyerek, o manşet için "hepimizin içinden gelen duyguyu yansıtıyordu"* diyor. (18 Mayıs 2004)

Hürriyet'in içinden geçen "insani duygu" bundan bir süre önce de manşete çıkmıştı.

19 Aralık'ta Bayrampaşa Hapishanesi'nde katledilen Murat Ördökçi isimli tutsağın ailesi devlet aleyhine açtığı tazminat davasını kazanmıştı. Aynı günlerde, mayına basarak sakat kalan eski bir askerın elinden de tazminat davası geri alınmış, Hürriyet bu iki olayı yan yana getirerek, 19 Aralık katliamını bir kez daha alkışlamıştı. O zaman da Hürriyet'in içinden "Gaziden alıp teröriste verildi" duyguları geçmişti.

Ne kadar insani duygular değil mi?

Hiçbir alakası olmayan iki olayı, hem de her

Evrensel'in Açık Görüş Sevinci

19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı dolayısıyla hapishanelerde tutuklu ve hükümlülere "açık görüş" verilmesini Evrensel, aynı burjuva basının klasik kalıpları içinde "Cezaevlerinde Açık Görüş Sevinci" diye verdi.

Hapishanelerdeki durumun Evrensel'in "gündeminde" olmadığını biliyorduk; ama duyarsızlığın, kayıtsızlığın bu kadar da fazla. Bu haberden yalnızca iki hafta önce hapishanelerde bir tutsağın daha kendini yaktığını, ölü sayısının 111'e ulaştığını unutacak kadar uzak hapishanelere... Bir çok tutsağın ya direnişte olmaları, ya disiplin cezaları nedeniyle, ya da görüş vesilesiyle gündeme getirilen yaptırımlara karşı tavır aldıkları için "açık görüş yapamayacakları" da umurunda değil Evrensel'in.

O, Türkiye, Tercüman, Hürriyet gibi gazetelerin hapishaneler gerçeğini unutturmaya hizmet eden klasik başlığını gazetesine kondukmakta hiç sakınca görmüyor...

Bir gün hapishanelere "dışarıdan" değil, "içeriden" bakabileceklerini düşünmeliler hiç değilse...

ikisinde de suçlu devlet olduğu halde, katliamı alkışlıyordu o duygular.

Peki nedir bu duyguların sırrı?

Aydın Doğan'ın çıkarlarına göre şekillenir bu duygular. Patronun çıkarları için kalem oynatanların, oligarşinin katliamlarını alkışlayıp, Susurluk tetikçilerine "yine ihtiyaç olunacağını" yazabilenlerin, nerede direnen varsa ona düşman olanların, tepesine bombalar yağdırılan ve bugün bütün çıplaklığıyla ortada olan işgali "tam gaz Bağdat" manşetiyle selamlayanların ne insanlığı olabilir ki!

"Koruma bu kez 'Kastı aşmadı', paralar gitti" (Hürriyet, 14 Mart 2002) diyerek, "öldürün öldürün.. paralar gitmesin" çılgınlıkları atan katiller paradan başka ne düşünebilir ki!

Burjuvazinin duyguları, insaniliği yoktur; sadece çıkarları, kasaları, dolarları vardır. Halka düşmanlıkları ise tüm dünyada evrensel özellikleridir.

Gerçek terörizm mi?

Gerçeği yazan gazeteci terörist mi?

Seymour Hersh, ABD'de bugünlerde en çok sözü edilen gazeteci. Irak'taki işkenceleri açığa çıkaran gazeteci. Hersh'in "gerçeği ortaya çıkarma savaşında" yaptığı ilk iş de değil bu. ABD'nin Vietnam'daki Mai Lay katliamını da yine Hersh açığa çıkarmıştı.

Böyle olduğu için de bugünlerde işkenceci, katliamcı Amerikalıların baş hedefi durumunda.

ABD Savunma Bakanlığı eski danışmanlarından, Türkçesi kontrgerilla şeflerinden Richard Perle, yaptığı açıklamada Hersh'i şu sözlerle suçladı:

"Hers gazeteciliğin terörizme en yakın olduğu noktada duruyor."

Hersh, gerçeğin yanında duruyor. Gerçekle "terör" aynı şekilde gözüküyor demek ki Amerikalı Bakan'ın gözüne.

Gerçeği yazan, söyleyen herkesi terörist veya potansiyel terörist olarak görüyorlar.

ABD'nin 11 Eylül sonrası yaptığı açıklamaları değerlendirirken, ABD'nin "terör" tanımının **"bana karşı çıkan herkes teröristtir"** demeye varacağını söylemiş-tik. Artık o noktaya gelmiş durumda.

Gerçekleri yazan gazeteci Hersh, bir potansiyel terörist... Ne yazık ki ülkemizdeki burjuva medyada böyle bir "terörist"(!) gazeteci yok. Onlar, kendi devletlerinin yaptığı işkenceleri, katliamları bir kez olsun açığa çıkarma cüreti gösteremediler.

'Yaşamaktan Bıktırılan' Halkımız

Türkiye Ekonomik ve Sosyal Etüdler Vakfı, TESEV tarafından yapılan bir araştırmaya göre, halkın yüzde 86.5'i, en önemli sorun olarak ekonomik temelli sorunları görüyor. Bunun içinde **işsizlik** en baş sırayı alırken, **"ekonomi"** ikinci sırayı, **enflasyon** ise üçüncü sırayı alıyor.

Araştırmamanın bir başka çarpıcı sonucu ise, halkın memnuniyetine dair sorulara verilen cevaplar. Türkiye halkının yüzde 43.7'si **"yaşamaktan bıktım"** derken; yüzde 16.2'si hayatından **hiç memnun olmadığını**; yüzde 18.7'si ise **pek memnun olmadığını** söylüyor. Yani halkın yüzde 78.7'lik bir kesimi bu düzenden, iktidardan ve iktidarlardan yaka silker durumdadır.

Yalanla yaratılmak istenen pembe tablolar Türkiye gerçeğine çarpıyor. Halk, iktidar değil, düzen değişikliği istiyor.

Bunca memnuniyetsizlik karşısında, halkın **"AÇIZ, İŞSİZİZ, YOKSULUZ"** diye feryat etmesinin karşısında AKP iktidarının bulabildiği tek çözüm ise, **"ekonomi düzeliyor"** yalanı ve **"yardım dağıtımı"** aldatmasıdır. Düzelen hiçbir şey yoktur. Emperyalist tekellerin, işbirlikçilik karşılığında AKP'ye verdiği destek, ekonomiyi suni olarak şişirmesi vardır. Ve bugünlerde şişirilen balonun deliklerinden hava kaçıyor.

"Yardım dağıtımı, yoksulları düşünme" demagogisi ise tam bir aldatma olarak sürüyor. AKP

Trabzon milletvekili Faruk Özak'ın, "Fakirlik ve yoksullukla mücadele derneği" kurması örneğinde, Enerji Bakanının **"yoksula 1 milyon ton bedava kömür dağıtacağız"** açıklamalarında olduğu gibi, yoksulluğu yok etmeyi değil yoksulun gözünü boyamayı hedef alan bir politika bu. "Hayırsever, fukaraperver" soytarılığı ile sürdürülen "himmet politikası"nda, yoksulların aldatılması hedeflenmektedir. Ne halkın sosyal hakları, ne yoksulluğa dair köklü bir çözüm (kapitalist sistemde bunun mümkünü yoktur), ne işsizlikle mücadele... hiçbir şey yoktur bu politikada. Sadece islamcı holding patronlarının ellerinde yiyecek poşetleriyle üç beş gecekonduya kameralar eşliğinde giderek kuru gıda dağıtımı vardır. Ya da AKP'li belediyelere bağlı kurumlar, vakıflar aracılığıyla kurulan aşevleri vardır.

IMF politikalarını uygulamaktan başka hiçbir şey yapmayan ve önümüzdeki dönemde IMF ile yeni bir anlaşma daha imzalayacağı kesinleşen Tayyip Erdoğan şöyle diyor: **"Türk aile yapısı olmasaydı Arjantin gibi olurduk..."** Övündüğü, halkın yardımlaşmayla, dayanışmayla ayakta kalabilmesi! "Peki o zaman sen niye iktidarsın?" sorusunun cevabı yoktur.

"Himmet politikası" da halkı uzun süre uyutuyor, memnuniyetsizlik bunun bir yansıması. Bu memnuniyetsizliğin isyana dönüşmemesi içinse, AKP iktidarı daha fazla baskı uyguluyor, halkın örgütlenmesini engellemeye çalışıyor.

Sayı 5

46

23 Mayıs
2004

Vergiler IMF İçin

Vergi 'borç faizi'ne gidiyor

"Verginin kutsal olduğu" ve **"Hizmet olarak halka geri döndüğü"** yalanı hep söyle-negelmıştır. Bu, dün de yalandı, bugün de böyledir. Ancak AKP iktidarı ile, resmen IMF için vergi ödüyor, emperyalist tekellere borç faizi ödemek için **"vergi"** adı altında soyuluyoruz.

2004 yılı bütçesinin ilk dört aylık sonuçları açıklandı. Toplanan vergilerin yüzde 81'i faizlere gitti.

Emperyalist tekellere, işbirlikçi tekellere borç faizi ödemek için daha fazla vergi ve zam...

Gelir vergisinin toplam gelir içindeki payı da azaldı. Bu pay 2000 yılında yüzde 30 iken, yüzde 19'a düşmüş durumda. Bunun anlamı ise şu: emekçilerin, işçilerin, memurların maaşlarından kesilen, üreticinin sattığı üründen peşin olarak tahsil edilen vergi artarken, patronların vergi kaçağı büyüdü. **2002 yılında yüzde 57.5 olan vergi kaçağı oranı, AKP iktidarında yüzde 73.7'ye çıktı.** AKP'nin **"vergi barışı"**nın kimin için olduğu da böylece görüldü.

AKP İktidarı 140 Bin Esnafı İflas Ettirdi

Bizzat Sanayi Bakanı Ali Coşkun, 15 aylık iktidarlara döneminde 139 bin 500 esnafın iflas nedeniyle kepenk indirdiğini söyledi.

Türkiye, **"paradan para kazanma"**nın, yani spekülörlerin en büyük vurgunu vurduğu ülke durumunda. Bir yıl içinde borsada bir spekülör dolar bazında yüzde 73.2 kâr etti. Devlet iç borç senetleriyle borsada iş yapanların kâr oranı ise yüzde 88. Ülkeye bakın! Tıkırındaki ekonomiyeye bakın!

Bırakın halkın ihtiyaçlarını karşılamaya dönük bir ekonomi politikayı, (kapitalist ekonomide zaten böyle bir durum yoktur) 15 aylık dönemde yatırım, istihdam adına hiçbir somutluk yok. İç ve dış borçlar giderek büyüyor. Yaşananlar, beklenenlerdir. Pembe tabloların arkasında bu cehennem yaratılırken, daha yüzbinlerce esnafın iflası sürecektir.

Köprüler ve Yollar Da Satılık

Ekonomi batağa düştükçe, IMF dayattıkça AKP iktidarı ya zam yapıyor ya da satıyor. Ne varsa satılığa çıkarıyor iktidar. Devletin kamusal alandan tamamen tasfiyesi, yani bütün hizmetlerin paralı hale getirilmesi adım adım böyle yaşama geçirilirken, özelleştirmelerin faturası yoksul halkın, emekçilerin sırtına yükleniyor.

Satış sırası şimdi de köprüler ve otoyollarda. Özelleştirme Yüksek Kurulu, toplam 1851 kilometreyi bulan otoyolları ve köprüleri işletme hakkı devri veya kiralama yöntemi ile 25 yıllığına tekelere devretmeye hazırlanıyor.

Peki sonra ne satılacak?

Tayyip Erdoğan'ın, "Türk aile yapısı olmasaydı Arjantin gibi olurduk..." dediği Arjantin, tam da bu yolu izlemişti. En son satılacak hiçbir şey kalmadığında da iflas geldi. Emperyalist finans kuruluşları borç-faiz kısıpacı ile ülkeleri teslim aldıktan sonra her şeyi satılığa çıkartıyor. Ardından bütün ülke ele geçiriliyor. Bu teslimiyet sürecinde de, emperyalistler iktidarlara istediği siyasi ve askeri işbirliğini dayatıyor. Afganistan'a asker, Irak'ta işbirliği, ılımlı islam projeleri... bütün bu politikaların temelinde ekonomik olarak teslim alınmış bir ülke vardır.

AKP iktidarı övüne övüne, yalan söyleye söyleye bu yolda yürümeye devam ediyor.

Akaryakıtta Yüzde 5 Zam

Akaryakıttan alınan Özel Tüketim Vergisi'nin (ÖTV) yüzde 9-9.5 oranında artırılmasıyla, akaryakıt yüzde 5 oranında zamlandı. Tüpgaza da 18 Mayıs tarihinden geçerli olmak üzere yüzde 4.65 oranında zam yapıldı. Petrol zamlarının bir çok ürüne yansıtacağı biliniyor.

Tayyip Erdoğan, kararı "**zam yapmak zorundaydık... Yapmasak mali disiplin bozulurdu..**" sözleriyle savundu. "Zorunluluğun" Türkçesi; "emperyalist tekelere, IMF'ye bağımlı ekonomimiz zor durumda" demektir. AKP ekonomiyi böyle düzeltiyor; sürekli zam ve doğrudan/dolaylı vergi artışları. "Mali disiplin" dedikleri ise, emperyalist tekelin dayattığı hedeflerdir. Bunun anlamı, daha fazla işsizlik, yoksulluk ve sefalettir. Bir yandan IMF politikalarını uygulayan iktidar, öte yandan 2004'ü "işsizlikle mücadele yılı" ilan ederek halkı oyalamaya, aldatmaya devam ediyor.

yoksul

Bozuk Gıda Yoksullara! ALÇAKLIK DÜZENİ

18 Mayıs günü TBMM'de görüşülen Gıda Yasası'ndaki değişikliklerle kurulacak olan Gıda Bankası'nda, gıda kodeksine uygun olmayan ürünlerin toplanarak yoksullara dağıtılması öngörülüyor. Yine yasaya göre, Gıda Bankası'na bağış yapanlar da vergi ve imha masraflardan kurtulmuş olacaklar. Dilencileştirerek yaşamayı kurumsallaştırmak isteyen AKP, bunun için "Gıda Bankası" kurmuştu.

TÜKODER Başkanı Mehmet Sevim, "Standart dışı ve sağlığa uygun olmayan ürünlerin fakir insanlara yedirilmesi ve bunun yasa maddesinde yer alması, insanlık onuru ile bağdaşmayan bir anlayış" sözleriyle yasaya tepki gösterdi.

Yasa tasarısında ilgili madde aynen şöyle diyor: "Gıda güvenliğine uygun olan ve insan sağlığına zararlı olmadığı tespit edilen ürünler **sahibine iade** edilir, gıda güvenliğine zararlı olmadığı tespit edilen veya **gıda kodeksine uygun olmayan gıdalar Gıda Bankası'na** ya da Maliye Bakanlığı'na verilir".

Yani standarta uymayan gıdaları yoksullar yemesinde bir sakınca yok. Onların insan gibi yaşamaya hakları olmadığı gibi, zaten sağlıklı beslenme gibi bir "lüksleri" de yok.

Türkiye radyasyonlu çayların bizzat devlet tarafından aldatılarak, yalan söylenerek halka içirildiği bir ülkedir. Bu ülkede bozuk yiyecekler ilk kez yoksullara yedirilmiyor. Bir çok "yardım dağıtım" örneğinden görüldüğü gibi, bu yiyeceklerin bir çoğu sağlıksız, bozuk, "çöpe atmaktansa yoksullar dağıtır, Tv kameraları önünde de şov yaparız" diye dağıtılan gıdalardan oluşuyor.

AKP, yoksullara bozuk gıda yedirilmesini böylece yasal hale getiriyor. Halkı aşağılamanın, hor görmenin, "biz zengini seviriz" felsefesinin yasası, AKP iktidarının niteliğini de açıkça gösteriyor.

Yoksulları insan yerine koymamanın daha açık, daha pervasız bir ifadesi olabilir mi? Zenginin, tekelin imha edeceği gıdaları yoksullara yardım diye dağıtmak, AKP iktidarının canhıraş savunduğu kapitalist düzenin nasıl alçakça bir düzen olduğunu da göstermektedir.

Bu alçaklık düzeni yerlebir olmadan, halktan, yoksullardan yana bir düzen kurulmadan milyonlarca yoksula insan gibi yaşam beklemek hayaldir. Ve elbet yoksulların düzeni de kurulacak bu ülkede.

Grup Yorum'dan Bir İlk Daha

Bir Masal Gecesi

Grup Yorum, bir ilke daha imza atarak çıktığı İstanbul Harbiye Cemil Topuzlu Açık Hava Tiyatrosu'nda 5000 kişiye seslendi.

Masallar ve gerçekler... Aylar öncesinden başlayan konser hazırlıkları bu ana kurgu üzerinde şekilleniyordu. Masalların, destanların kahramanlarını ve gerçek yaşamın kahramanlarını anlattı Grup Yorum. İlkçağlardan bugüne insanlık tarihini ve mücadelesini, zalimleri ve ezilenleri, yenilmez sayılan imparatorlukları, açlıkları, savaşları, hastalıkları anlatmayı hedefledi.

Grup Yorum şimdiye kadar denemediği bir tarzla seyircinin karşısındaydı. Masallar ve destanların anlatımı sırasında müzikten şiire, tiyatrodan dansa kadar birçok sanat dalını bir arada kullandı, anlatımlarını bir müzikal gösteriye dönüştürdü.

Ateş Geçitleri'nden Ölüm Orucuna...

Öncelikle konserde anlatılacak masal-des-

Ölüm orucu şehidi Günay Öğrener'in feda eylemi de sahnede canlandırıldı. Önce Günay'ın vasiyeti şiirsel olarak okundu:

"Küllerimi rüzgara savurun / Ruhum yeniden doğar esen rüzgarda / Ateş ve su / İnsanı yeni baştan yaratır / Olmaz mı zor mu? / Öyleyse gömün beni / Türküler söyleyin ama yanıbaşında / Biz bu türküler elbette işitecek değiliz / Ama bu türküler söyledim ben / Başımda limon ya da mimoza ağacı / Yağmurda ne de güzel gözüktürler / Çiçekleri / Kokuları / Hiç değilse / Saçlarımı alın / Salınsın Karadeniz'e / Göbeğimi Akdeniz kesti / Ege büyüttü beni / Ama Karadeniz'i hiç görmedim / Evet evet saçlarımı salın Karadeniz'e / Dolaşayım böylece Anadolu'yu / Son dileğim bu olsun sizden"

Şiirin ardından sanatçı Bilgesu ERENUS, Günay'ı canlandıran Deniz ŞEN'in alına ölüm orucu direnişini simgeleyen "kızıl bandı" taktı. Ardından Deniz ŞEN'in yaktığı ateş ve zafer işaretleriyle ÖĞRENER'in ölümsüzleştiği feda eyleminin canlandırılması geceyi izleyen binlerce kişinin coşkusu ve sloganlarıyla karşılandı. Binlerce kişi "Günay ÖĞRENER Ölümsüzdür" sloganını tek bir ağızdan haykırdı. Konser boyunca da direniş sloganları hiç dinmedi.

tanlar seçildi titizlikle. Troya, Spartaküs, Ateş Geçitleri, Bedrettin, Kurtuluş Savaşı, Ölüm Orucu... Araştırmalar yapıldı ve metinler özenle yazılmaya başlandı. Yazılanları oyunlaştırma ve teatral bir dilin oturtulmasında ise tiyatro deneyimi olan Yorum dostlarının yardımına başvuruldu.

Murat Şen ve Bilgesu Erenus bu konuda özverili bir çalışmayla Grup Yorum'un yanındaydı. Hikayeler farklı sanatçılarca okunacak, farklı sanatçılar tarafından sahnelenecekti. Metin Coşkun, Bilgesu Erenus, Murat Şen, Üfuk Karakoç hikayeleri oyunlaştırarak anlatımları üstlendiler. Anlatımların kimi yerlerinde modern danslara da yer verildi. Hürrem Sultan Müzikali'nde yer alan bazı oyuncular da koreografilerini oluşturmaya başladı. Vedat Sakman, Bilgesu Erenus ve Üfuk Karakoç aynı zamanda sahnede şarkı söylemeyi kabul etti.

Grup Yorum Korosu, tiyatrocular, dansçılar, müzisyenler her şey hazırды...

Masallardaki "İsyan"

Günler öncesinden başlayan yağmur ve soğuk Harbiye Açık hava Tiyatrosu'nun tıklım tıklım dolmasını ve Yorum'u, türkülerini söylerken 5 bin kişinin büyük bir coşkuyla izlemesini, oyun bölümlerinde ise büyük bir sessizlik ile dinlemesini engelleyemedi.

Konser büyük bir coşkuyla başladı. Soğuk kendini his-

Bilgesu Erenus Yorum'la sahnede idi

settiriyordu ama izleyicinin bu coşkusu neredeyse herkese soğuğa direnme gücü vermişti. Beşbin kişi soluklarını tutarak "Bir Masal Gecesi"ni izlemeye başladı. Grup Yorum önce enstrümantal bir şarkı çaldı. Bu şarkı konser için bestelenmişti. Ardından tanrıların insanları savaştırması ve onbinlerce insanın ölümünü konu olan İlyada Destanı anlatıldı üçbinikiyüz yıl geriye gidilerek. Tanrılar Yunanlı istilacıları Anadolu'ya göndermiş, Troya'da onbinlerce insanın ölümüne neden olmuşlardı. Vedat Sakman bu anlatımın içinde bir şarkı söyledi. Grup Yorum, Özgürlük Türküsü'nün "Kurbanım Aman" isimli şarkısını seslendirdi.

Persler'in bir milyonluk ordusuna üçyüz kişiyle direnen Spartalı feda savaşçıları anlatan Ateş Geçitleri'nin ardından Grup Yorum "Fedayı" söyledi. Feda söylenirken salondaki coşku daha da yükseldi. Savaş sahneleri canlandırılırken çalınan savaş boruları dinleyiciyi, o ana götürdü. Spartaküs ve köle isyanının ardından "İsyan Olsun", Şeyh Bedrettin'in ardından "Akdeniz Yakası", Kuvayı Milliye'nin ardından "Bu Memleket Bizim" ve "Ümudun Zeybeği" şarkıları söylendi.

İzleyicilerin sahnede gösterilen oyunlara ve şarkılara ilgisi yükselmışti. Şarkılar hep bir ağızdan söyleniyor. Masalların anlatıldığı bölümlerde duygusal anlar yaşanıyordu.

Denizin Kızı Günay Kızıl Bandını Takıyor; Direnişçi Alevler İçinde

Masal anlatımlarının son bölümünde Ölüm Orucu Şehidi Günay Öğrener'in vasiyeti vardı sahnede. Bu bölümde Bilgesu Erenus bir oyuncunun alnına kızıl bant taktı, direnişçi vasiyetini okudu ve ardından feda eylemini gerçekleştirdi. Alevler içerisindeki direnişçi konserin akılda kalacak en önemli sahnesiydi. Bu bölüm "Kahramanlar Ölmez, Halk Yenilmez" ve "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganları ile karşılandı. Bilgesu Erenus bir şarkı söyledi bu bölümde. Ardından Grup Yorum "Kızılçık Şerbeti" ve "Kahramanlar Ölmez" şarkılarını seslendirdi. Bu şarkıyla birinci bölüm sona ermiş oldu.

Konserin ikinci bölümünde ise tüm Grup Yorum konserleri gibi büyük bir coşku ve marşlar,

türküler söylendikçe yerine oturmayan binlerce insanın görüntüleri vardı.

Grup Yorum sevilen marşları, şarkıları ve halaylarıyla sahnede idi. Beşbin kişi tek bir ağızdan marşlar söyledi, omuz omuza halaylar çekti.

Grup Yorum bir ilke daha imza atarak 15 Mayıs'ta Harbiye Açık Hava Tiyatrosu'nda masallarla gerçekleri anlattı. Grup Yorum "masal gibi" bir gece yaşattı.

"Söyle ey görmüş geçirmiş Anadolu
Masal ne
Gerçek ne söyle
Neden hep içiçe!"

TUTSAK YORUMCULAR'DAN "Bir Masal Gecesi"NE MESAJ

Masallar, gerçeği değiştirme arzusundan doğarlar. Onları gerçeğe dönüştürmek yaşam çizgimizin ta kendisidir. Günlerdir voltalarda, kendi masalımızı kurguladık bizler de. Masal bu ya; aştık duvarları geldik aranız günler önceden. Notalar eksik kalmasın, yanlış sesler olmasın, davul dengine, mey rengine, bağlama yüreğe uygun çalınsın. Vokaller, danslar, masalımızı gerçek kılsın diye sürdürdüğünüz telaşlı coşkunun içindeydik.

Bu, masal değil; 111 boranın nasıl kanatlanıp Anadolu'yu kucakladığını yaşadık, gördük hepimiz. Bu masal hepimizin. Bu masal, bağımsız, demokratik, özgür bir ülke ve insana yaraşır bir dünya özlemidir. Ödediğimiz bedeller bunun için. Aynı masalı gerçek kılmanın sevdalısı binlerce yürek, merhaba...

Merhaba, merhaba enstrümanını yüreğiyle çalan bütün müzisyen dostlar. Merhaba emeği geçen bütün canlar. Grup Yorum demek, bu birliktelik demektir. Öyleyse; Merhaba Grup Yorum. Madem ki; Bir Masal Gecesi'ndeyiz. "Orada olmayı ne çok isterdik." demiyoruz. Oradayız, birlikteyiz, aynı yürek coşkusuyla haykırıyoruz gerçeği.

TÜRKÜLER SUSMAZ, HALAYLAR SÜRER!

İhsan Cibelik - Sincan F Tipi Hapishanesi

Ali Aracı - Tekirdağ 2 No'lu F Tipi Hapishanesi

Muharrem Cengiz - Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishanesi

kahramanlar Ölmez

22 Mayıs - 28 Mayıs Şehitlerimiz

**Büyük direnişte
ölümsüzleştiler**

Uğur Türkmen (DHKP-C) 27 Mayıs 2001

Destan içinde destanların yazıldığı bu büyük direnişte, Uğur Türkmen, direnişin "İLK"lerinden birinin yaratıcısıydı. Tutukluğu sona eren bir insanın DIŞARIDA direnişi sürdürerek şehit düşmesinin ülkemizde ve dünyada ilk örneğidir Uğur.

23 Nisan 1972'de Mersin-Tarsus Yenice kasabasında doğdu. Mücadeleye 1993'te Burdur Meslek Yüksek Okulu İnşaat bölümü öğrencisiyken katıldı. 1996 sonlarında Mersin'de Kurtuluş Gazetesi'nde çalışmaya başladı.

1998 28 Nisan'ında tutuklandı ve 3 yıl 9 ay "ceza" aldı. Mersin, Kürkçüler, Antep Özel Tip Hapishaneleri'nde tutuldu. En son Ceyhan Hapishanesinde'ydı.

F tiplerinin gündeme gelmesiyle, ölüm orucu direnişçisi olmak için gönüllü oldu. 2. Ekiplerde yeraldı.

Direnişteyken tahliye edildi, kendinden önce tahliye olup ölüm orucunu sürdüren bir örnek yoktu. O, ilk örneği yarattı, dışarıda direnişe devam etti.

204 gün kendi evinde ölüme yürüdü. Canını halkına ve vatanına feda ederek, devrim tarihimizin kahramanları arasında yerini aldı.

Okan Külekçi (TİKB) 23 Mayıs 2002

1980 Maraş Elbistan doğumluydu. Genç yaşta mücadeleye katıldı. İlk tutuklandığında 19 yaşındaydı; Bir süre Ümraniye Hapishanesi'nde tutuldu. Tahliye edildikten kısa süre sonra 2000 Şubat'ında yeniden tutuklandı. Kartal Özel Tip'e, oradan da Tekirdağ F tipi'ne sevk edildi. TİKB davasından yargılanıyordu. 7. Ölüm Orucu ekibinde yeraldı. Eyleminin 240. günü Bayrampaşa Hastanesi'nde ölümsüzleşti.

Selma Kubat Ölümsüzdür!

TAYAD Komite tarafından Frankfurt'daki Türkiye Konsoloslugu önünde 111. Ölüm orucu şehidi Selma Kubat için bir gösteri yapıldı. 11 Mayıs'ta yapılan gösteride "İzolasyon ve Tecrit İşkenceli Ölümdür, İşkenceli Ölümlere Son" yazılı Almanca pankart açıldı.

"Direnme Hakkımızı Yok Edemezsiniz, Ölümleri Gizliyorlar, Selma Kubat Ölümsüzdür" yazılı dövizler taşındığı eylemde, TAYAD'ın açıklaması okunarak, açıklama eylem boyunca konsolosluga gelenlere dağıtıldı. Yarım saat süren gösteri sloganlarla bitirildi.

Kaypakkaya Kavgamızda...

İşkencede direnişle, halkın kurtuluşu için silaha sarılma cüretiyle devrim tarihimizde onurlu bir yer alan Kaypakkaya çeşitli şehirlerde düzenlenen eylemlerle anılıyor.

Manisa'da da Özgür Gençlik okurları ve Manisa Gençlik Derneği tarafından düzenlenen anmada, Kaypakkaya'nın mücadelesi anlatılarak, şiirler, marşlar okundu. Anma gençliğin şehitlerini kavgalarında yashatma sözüyle bitirildi.

Denizler Anıldı

Kartal Temel Bilimler Dershanesi'ndeki Gençlik Derneği üyeleri, Devrimci Demokrasi okurlarının da katılımıyla 6 Mayıs'ta Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan için bir anma düzenledi. Dershane kantininde gerçekleştirilen anmada Denizler'i anlatan yazı ve şiirler okundu. Yaklaşık 50 kişiyle gerçekleştirilen anmaya dershane öğretmenleri ve öğrencileri de yoğun ilgi gösterdi.

Kaypakkaya Afişlerini Asanlara Gözaltı

İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 31. yılı vesilesi ile çıkartılan afişleri asan İşçi Köylü Gazetesi çalışanları, okurları ve Tohum Kültür Merkezi çalışanları üzerinde gözaltı terörü estirildi.

Devrim Yolunda İşçi-Köylü Gazetesi tarafından yapılan açıklamada gözaltılarla ilgili şu bilgiler verildi:

İlk olarak 12 Mayıs'ta afiş yapan Tohum Kültür Merkezi çalışanları Yiğit Can Bakır ve Mustafa Sarısülük gözaltına alınmıştır. Ertesi gün yine TKM çalışanları Tayyar Eroğlu, Sinan Ülgen ve Gökhan Kaya, 15 Mayıs sabah saatlerinde ise gazetemiz çalışanı Bahar Gök ve Barış Karaağaç, TKM çalışanı Sinan Ülgen ve okurlarımız Birkan Yıldırım, Zeynel Abidin Çorlu, Sevgi Yumuk, Çiğdem Yılmaz, Deniz Gülünay, Sevgül Oğuz, Ali Özerli ve Mutlu Akkuş gözaltına alınmıştır.

16 Mayıs Pazar günü de devam eden gözaltılar sonucu gazete çalışmamız Bahar Gök, Selçuk Birginal, Özgür Elitemiz, TKM çalışanı Mustafa Sarısülük ve okurumuz Zeynel Abidin Çorlu gözaltına alınmıştır.

Açıklamanın sonunda şöyle denildi: "Çalışanlarımız ve okurlarımız üzerinde estirilen bu gözaltı terörünü kınıyor ve gözaltına alınanların derhal serbest bırakılmasını talep ediyoruz."

Sayı 5

50

23 Mayıs
2004